

பார்க்கும் போது, சொல்- முடியாத சந்தோஷத்தினால் நம்முடைய இருதயங்கள் ஆண்டவருடைய பெரிய திட்டங்களினால் களிகூறுகிறது. சபையானது அவளுடைய உபத்திரவமாகிய வணாந்திரத்தில் உள்ளது என்று நாம் உணர்ந்தாலும், மேலும் அவளுடைய உண்மையான வெற்றி இன்னும் முழுமையாக வரவில்லை என்று உணர்ந்தாலும், அவைகள் துரிதமாக நெருங்கி வருவதற்கான அறிகுறிகளைக் கண்டு விசுவாசத்தினால் மணவாளனின் பிரசன்னத்தை ஏற்கெனவே உணர்ந்து, நம்முடைய மீட்பு சமீபமாய் இருப்பதால், நம்முடைய தலைகளை உயர்த்தி களிகூறுகிறோம். ஓ! இந்த சத்தியம் எவ்வளவு சம்பூரணமான ஆசீர்வாதத்தையும் மகிழ்ச்சிக்கான விஷயத்தையும் நன்றியறிதலையும் உடையதாக இருக்கிறது! உண்மையாகவே கர்த்தர் நம்முடைய வாழ்களில், ஒரு புதுபாட்டை கொடுத்து இருக்கின்றார். அது ஒரு உன்னதமான பாட்டு. அதன் முதல் வரி தேவதூதர் சேனையால் குழந்தை இயேசு பிறந்த வேளையில் பாடப்பட்டது. அதாவது, “இதோ எல்லா ஜனத்துக்கும் மிகுந்த சந்தோஷத்தை உண்டாக்கும் நற்செய்தியை உங்களுக்கு அறிவிக்கிறேன்” என்பதாகும். இரட்சிப்பின் வேலையை, இளைப்பாறுதலை நிறைவேற்ற அவர் வரும்போது, அது மகிமையிலே நிறைவடையும் போது, இந்த பாட்டின் இனிய கீதம் பரலோகத்தையும் பூமியையும் நிறையப்பண்ணுவதற்காக தேவனுக்கு ஸ்தோத்திரம்.

“பூலோகத்திற்கு மகிழ்ச்சி! ஆண்டவர் வந்திருக்கிறார்! பூலோகம் தன்னுடைய இராஜாவை வரவேற்கட்டும்! ஒவ்வொரு இருதயமும் அவருக்கு இடம் அளிக்கட்டும், பரலோகமும், இயற்கையும் பாடட்டும்.”

“அவர் உலகத்தை சத்தியத்தினாலும் கிருபையினாலும் ஆளுவார், தேசங்கள் நிரூபித்துக் காட்டும்படியாக செய்வார், அவருடைய நீதியின் கண்டிப்பான ஒழுங்கையும் அவருடைய அன்பின் ஆச்சரியங்களையும்.”

அத்தியாயம் 6

அறுப்பு வேலை

அறுப்பு வேலையின் குணாதிசயங்கள் - கோதுமையைச் சேகரித்தல் - களைகளை சேகரிப்பது, கட்டுவது, எரிப்பது - அதன் ஆரம்பமும், அதிகமான வளர்ச்சியும் - யூத யுக அறுப்பின் பதரைப் போன்று அழிக்கப்படுதல் - கால ஒற்றுமைகள் கவனிக்கப்பட்டது - பாபிலோன் தள்ளப்படுவது, படிப்படியான வீழ்ச்சி, இறுதியில் அழிவு - பாபிலோன் மேல் வாதைகள் வருவதற்கு முன்பு தேவனுடைய ஊழியக்காரர்கள் முத்திரையிடப்படுதல் - நியாயத்தீர்ப்பு அல்லது பரீட்சை - அமைப்புகளாகவும் தனிப்பட்டவிதமாகவும் - யூத முறை பரீட்சிக்கப்படுவது நிழலானது - கோதுமையை பரீட்சிப்பதும் தூற்றுதலும் - புத்தியுள்ள கன்னிகைகள், புத்தியில்லாத கன்னிகைகளிடம் இருந்து பிரிக்கப்பட்டு, விருந்துக்குச் செல்லுதல் - “கதவு மூடப்பட்டது” - மேற்கொண்டும் பரீட்சை, சிலர் தள்ளப்படுதல் - ஏன், எப்படி? - “பரம அழைப்பு” முற்றுப்பெறுவது - காலம் குறுகியதாக இருக்கிறது - “ஒருவனும் உன்னுடைய கிரீடத்தை எடுத்துக்கொள்ளாதிருப்பானாக” - பதினோராவது மணி ஊழியக்காரர்களும், ஜெயம் கொள்ளுகிறவர்களும்.

அறுப்பு என்கிற சொல் 1874ம் ஆண்டிற்கும் 1914ம் ஆண்டிற்கும் (ஆசிரியரின் முன்னுரை பக் (ii) ஐ பார்க்கவும்) இடையில்

என்ன வேலை நடக்க எதிர்பார்க்கப்படவேண்டும் என்பதைக் குறித்து பொதுவான கருத்தை கொடுக்கிறது. அது விதைப்பதைக் காட்டிலும் அறுவடை செய்கிற காலமாகும்; மேலும் சோதித்துப்பார்க்கவும், கணக்குப் பார்க்கவும், முடிவு செய்யவும், வெகுமதி அளிக்கவும் உள்ள காலமாகும். யூத யுகத்தின் அறுவடை, இந்த யுகத்தின் அறுவடைக்கு நிழலாக இருப்பதால் அந்த அறுவடையின் பல அம்சங்களை கவனித்து ஒத்துப் பார்க்கும் வேளையில் அது தற்போதைய அறுவடையின் போது செய்து முடிக்கப்பட வேண்டிய வேலையைக் குறித்து வெகு தெளிவான கருத்தைக் கொடுக்கிறது. அந்த அறுவடையில் நம்முடைய ஆண்டவரின் விசேஷமான போதனைகள் என்னவெனில் ஏற்கெனவே உள்ள கோதுமையை சேகரிப்பதும் கோதுமையில் இருந்து யூத ஜாதியின் பதரை பிரிப்பதும் ஆகும். மேலும் அவருடைய உபதேசங்கள் புது யுகத்தின் விதைகளாகின. இந்த புது யுகம் பெந்தெகொஸ்தே நாளில் (இஸ்ரவேல் தேசம் தள்ளிவிடப்பட்ட உடன் நிகழ்ந்தது) ஆரம்பித்தது.

நம்முடைய ஆண்டவர் தமது ஊழிய காலத்தில் அந்த இஸ்ரவேல் மக்கள் மத்தியில் தம்முடைய சீடர்களை அனுப்பியபோது, சொன்ன வார்த்தைகளை கவனமாக ஞாபகப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். அப்பொழுது நடந்து கொண்டிருந்த விசேஷமான வேலை அறுவடையாகும், விதைப்பது அல்ல. அவர்களிடத்தில் அவர் சொன்னார்: “இதோ வயல் நிலங்கள் அறுப்புக்கு விளைந்திருக்கிறதென்று உங்கள் கண்களை ஏறெடுத்துப் பாருங்கள். அறுக்கிறவன் கூ-யை வாங்கி நித்திய ஜீவனுக்காகப் பலனைச் சேர்த்துக் கொள்ளுகிறான்.” (யோவா. 4:35,36). அந்த அறுவடையில் பிரதான அறுவடையாளராகிய ஆண்டவர், உதவி அறுவடையாளர்களுக்கு சொன்னதாவது: “நீங்கள் பிரயாசப்பட்டுப் பயிரிடாததை அறுக்க நான் உங்களை அனுப்பினேன். மற்றவர்கள் (முற்காலத்தில் உள்ள பிதாக்கள், தீர்க்கதரிசிகள் மற்றும் பரிசுத்த ஜனங்கள்) பிரயாசப்பட்டார்கள், அவர்களுடைய பிரயாசத்தின் பலனை நீங்கள் பெற்றீர்கள்.” பல நூற்றாண்டுகளாக செய்யப்பட்ட முயற்சியின் பலன்களை அறுப்பதற்காகவும், ஜனங்களை கீழ்க்கண்ட செய்தியின் மூலம் சோதித்தறியவும் அனுப்பினேன். “பரலோக ராஜ்யம் சமீபித்திருக்கிறது,” “இராஜா வந்துவிட்டார்,” இதோ உன் ராஜா உன்னிடத்தில் வருகிறார்.” மத். 10:7; யோவா. 12:14; சக. 9:9

யூத அறுவடையில் ஆண்டவர், வெள்ளாடுகளை செம்மறியாடுகளாக மாற்றுவதை விட இஸ்ரவேல்-ன் சிதறுண்ட, குருடான ஆடுகளைத் தேடினார். ஏற்கெனவே தமது ஆடுகளாக இருப்பவர்கள் தம்முடைய சத்தத்தைக் கேட்கவும், தம்மை பின்பற்றவும் அழைத்தார். இந்த நிழலான காரியங்கள், தற்போதைய அறுப்பின் போது அல்லது அறுவடையின் போது வர வேண்டிய வேலையைப் பற்றி ஒரு அறிவிப்பை தெரிவிக்கிறது. இன்னொரு அதிக விசாலமான விதைத்தல் ஆயிர வருடயுகம் மற்றும் இராஜ்யத்தின் அதிக அனுகூலமான நிலைமையில் வெகு சீக்கிரமே தொடங்கும். வரக்கூடிய விளைச்சலை தரக்கூடிய இளைப்பாறுதல் போன்றவைகளைப் பற்றிய சத்தியம் என்னும் விதைகள் இப்பொழுதும் கூட இங்கும் அங்குமாக வாஞ்சையுள்ள சத்தியத்தின் மேல் பசியுள்ள இருதயங்களுக்குள் போடப்பட்டு வருகின்றன. ஆனால் இப்பொழுது இது ஒரு சாதாரண வேலைதான். யூத யுக நிழலைப் போன்று தற்போதுள்ள அறுவடை, சபை என்று கூறிக்கொள்பவர்களை (கிறிஸ்வர்கள் என்று அழைக்கப்படுபவர்களை) அறுவடை செய்யும் காலமாக இருக்கிறது. இதி-ருந்து சேகரிக்கப்படும் உண்மையான பரிசுத்தவான்கள் உயர்த்தப்பட்டு அவர்களுடைய ஆண்டவரோடு இணைவார்கள். இது சத்தியத்தை பிரசங்கிப்பதற்காக மட்டும் அல்லாது உலகத்திற்கு இளைப்பாறுதல் என்னும் பெரிய வேலையைச் செய்யும்படியாகவும் செய்யப்படுகின்றது.

இந்த அறுவடையின் போது கோதுமையும் பதரும் பிரிக்கப்படுகின்றன. இருந்தாலும் இந்த இரண்டு வகுப்பினரும் பிரித்தெடுக்கப்படுவதற்கு முன்னால் பேர்ச் சபையைச் சார்ந்தவர்களாக இருந்தனர். கோதுமை என்பது இராஜ்யத்தின் உண்மையான பிள்ளைகளாவார்கள். அவர்கள் உண்மையிலே தங்களை அர்ப்பணம் செய்தவர்களாக சுதந்தரர்களாக இருப்பார்கள். அதே வேளையில் பதர்கள் உண்மையாக அல்ல, பெயரளவுக்கு கிறிஸ்துவின் சபையைச் சேர்ந்தவர்களாகவும், மணவாட்டியாகவும் இருப்பார்கள். பதர்களைப் பற்றி ஆண்டவர் கூறுகையில், அவர்கள் அவரை ஆண்டவர் என்று அழைத்தாலும் அவருக்கு கீழ்ப்படியாதவர்கள் என்று கூறுகிறார். (லூக். 6:46) வெளிப்புற தோற்றத்தில் இந்த இரண்டு வகுப்பினரும் ஒரே மாதிரியாகத்தான்

இருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்களுக்கு இடையில் உள்ள வித்தியாசத்தைக் காண உற்றுக் கவனிக்க வேண்டும். உவமையில் “நிலம் உலகம்” கோதுமையும் பதரும் ஒன்றாக சேர்ந்து (பதர்கள் எண்ணிலடங்காதது) “கிறிஸ்தவ உலகம்” அல்லது “கிறிஸ்தவ தேசங்கள்” என்று அழைக்கப்படுகிறது. எப்பொழுதாவது அல்லது கிரமமாக மத ஆராதனைகளில் கலந்து கொள்வதின் மூலம், தங்களைக் கிறிஸ்தவர்கள் என்று அழைத்துக் கொள்வதினால், சில சடங்காச்சாரங்கள், ஆச்சாரங்களைப் பின்பற்றுவதால், ஏதோ ஒரு மதரீதியான ஒழுங்கில் இணைந்து இருப்பதால் பதர்களும் ஒரே மாதிரியாகத்தான் தோற்றம் அளிக்கின்றன. சில வேளைகளில், தேவனுடைய இருதயத்திற்கேற்ற அர்ப்பணித்துக் கொண்ட பிள்ளைகள் என்றும் எண்ணப்படுகிறார்கள். “கிறிஸ்தவ தேசங்கள்” என்று அழைக்கப்படுபவைகளில் தங்களை நாத்திகர்கள் என்று கூறிக் கொள்பவர்கள், யூதர்கள் தவிர மற்றவர்கள் அனைவரும் இப்படியாக கிறிஸ்தவர்கள் என்று எண்ணப்படுகிறார்கள். அவர்களுடைய எண்ணிக்கை (உண்மையாகவே தங்களை அர்ப்பணம் செய்து கொண்ட சில பரிசுத்தவான்கள் இதில் அடங்குவார்கள்) கிட்டத்தட்ட 18 கோடி கிரேக்க, ரோமன் கத்தோ-க்கர்களும், 12 கோடி புராட்டஸ்டன்ட் சபையாரும் ஆகும்.

சுவிசேஷ யுகத்தின் போது நம்முடைய ஆண்டவரின் கட்டளை என்னவெனில் இராஜ்யத்தின் உண்மையான பிள்ளைகளிடம் இருந்து போ-யானவைகளை அகற்ற முயற்சிக்க வேண்டாம் என்பதாகும். ஏனெனில் இப்படியாக முழுவதுமாக பிரித்து எடுக்க வேண்டும் என்றால் பொதுவாக உலகத்தை (நிலத்தை) தலைகீழாக மாற்ற வேண்டியதிருக்கும். அதாவது கோதுமையையும், பதரையும் பொதுவாக குலைத்துப்போட வேண்டியதிருக்கும். ஆகவே தான் அவர் கூறினார்: “இரண்டையும் அறுப்பு மட்டும் வளர விடுங்கள். அறுப்புக் காலத்தில் நான் அறுக்கிறவர்களை நோக்கி: (தூதர்கள், பணிவிடைக்காரர்கள்) முதலாவது களைகளைப் பிடுங்கி அவைகளைச் சுட்டெரிக்கிறதற்குக் கட்டுகளாகக் கட்டுங்கள்; கோதுமையையோ என் களஞ்சியத்தில் சேர்த்து வையுங்கள்.” (மத். 13:30) ஆகவே, அறுப்பின் போது இதுவரை தடைபண்ணப்பட்டிருந்த பொதுவான பிரித்தெடுக்கும் வேலையை நாம் எதிர்பார்க்க வேண்டும். கோதுமைக்கு அடையாளமாக காட்டப்படுகிறவர்கள்,

கிறிஸ்து அவர்களை விடுதலை பண்ணியிருப்பதில் நிலைத்திருக்கவும் உற்சாகப்படுத்தப்படவும், துணிகரமான மீறுதல் செய்பவர்களோடும், ஆட்டின் போர்வையில் இருக்கும் ஓநாய்களிடமும் ஐக்கியம் வைப்பதினால் ஏற்படும் சிக்கல்களில் மாட்டிக் கொள்ளாதபடி பார்த்துக் கொள்ளவும் வேண்டும். இருந்த போதிலும் இவர்கள் முற்றிலுமாக அர்ப்பணித்துக் கொண்ட வகுப்பினருக்கும் (கோதுமை- பரிசுத்தவான்கள்) கிறிஸ்துவின் நாமத்தையும் அவரது உபதேசங்களையும் பயன்படுத்துகிற பதர் வகுப்பாருக்கும் இடையே ஓர் எல்லையை நிர்ணயிக்க முயற்சிக்கக் கூடாது. இவர்கள் ஓர் அளவுக்கு இந்த உபதேசங்கள் தங்கள் வெளிப்புற வாழ்க்கையில் பிரதிப-க்க அனுமதிக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களின் இருதயமோ ஆண்டவரை விட்டும், அவருடைய ஊழியத்தை விட்டும் வெகு தூரத்தில் உள்ளது. இப்படியாக இருதயங்கள், நோக்கங்கள் போன்றவற்றை நியாயந்தீர்ப்பது என்பது நம்முடைய சக்திக்கு அப்பாற்பட்டது. இதை நாம் செய்யக்கூடாது என்று ஆண்டவரும் கட்டளையிட்டிருக்கிறார். இதைத்தான் மற்ற சபைகளில் உள்ளவர்களும் வெகுகாலமாக முயற்சித்து வருகிறார்கள். இவர்கள் மனுஷிக முயற்சிகளால் கோதுமையை பிரித்தெடுக்கவும், சோதித்து பார்க்கவும், களைகளை ஒதுக்கவும் முயற்சித்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். இவர்கள் அனைவரும் கிறிஸ்தவர்கள் என்று தங்களை அழைத்துக் கொள்ளுகிறார்கள். ஆனால் அவர்களுடைய விசுவாசம் இம்மாதிரியான பல்வேறு தவறான அளவுகளுக்குள் வருவதில்லை. இருந்தாலும் இந்த வகுப்பினர் எவ்வளவு தோல்வியுள்ளவர்களாக இருக்க முடியும்! அவர்கள் வேதத்திற்கு அப்பாற்பட்ட பொய்யான நியமங்களையும் உபதேசங்களையும் ஏற்படுத்தி இருக்கிறார்கள். இவைகள் உண்மையிலேயே அதிகமான அளவிற்கு களைகளை வளர்த்துள்ளதுடன் கோதுமையை வளர விடாமல் அமுக்கி பிரித்தெடுத்துள்ளது. உதாரணமாக, சபையின் அங்கத்தினர்களாக இல்லாத அனைவருக்கும் நித்திய ஆக்கினை உண்டு என்கிற போதனை, இப்பொழுது அதிகமான வெளிச்சம் உண்டாயிருப்பதினால் அதிகமாக மாற்றம் அடைந்து இருந்தாலும், இந்த தவறு எவ்வளவு எண்ணிடலங்காத அளவு களைகளை உண்டு பண்ணி விட்டது; மேலும், கோதுமையானது தேவனுடைய

திட்டத்தையும் குணாதிசயத்தையும், சரியான முறையில் அறிந்து கொள்ளாதபடி, அமுக்கி, குருடாக்கி, தடங்கல் செய்துவிட்டது. இன்றைக்கு கோதுமையையும் களையையும், பரிசுத்தவான்களையும் பேர் கிறிஸ்தவர்களையும், பிரித்தெடுக்க முயற்சி செய்யாது ஒன்றாக வளர விடுங்கள் என்கிற ஆண்டவரின் ஆலோசனையைப் பின்பற்றாதபடி பல்வேறு சபை பிரிவுகள் செய்துள்ள தவறை நாம் காண்கிறோம். ஒவ்வொரு சபை பிரிவிலும் உள்ளவர்களில் நேர்மையானவர்கள், அவர்களுடைய சபைப் பிரிவுகளில் அநேக களைகள் உண்டு என்பதை ஒத்துக் கொள்ளுவார்கள். மேலும் அவர்கள் பரிசுத்தவான்கள் அல்ல, வெறும் பேச்சாளர்கள் தான், தங்களுடைய சபைக்கு அப்பால் அநேக பரிசுத்தவான்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதையும் ஒத்துக் கொள்ளுவார்கள். ஆகவே, இன்றைக்கு எந்த சபை பிரிவும் தங்கள் சபையில் உள்ளவர் எல்லாம் கோதுமை தான் களைகளே கிடையாது என்று கூற முடியாது, கூறுவதும் கிடையாது. பூமியில் உள்ள எந்த சபை பிரிவும் (Christadelphians and Mormons தவிர) தங்களிடம் இருப்பது எல்லாம் கோதுமை தான் என்று தைரியமாக கூற இயலாது. ஆகவே அவர்கள் தங்களுடைய ஸ்தாபனங்கள் வேதக் கருத்துக்கள் என்கிற வே- போன்றவைகளுக்கு எந்தவித சமாதானமும் சொல்ல இயலாது. அவர்கள் கோதுமையை களைகளில் இருந்து பிரித்து எடுப்பதில்லை. அதுமாத்திரமல்ல அறுப்பின் போது இருதயங்களை முற்றிலுமாக, முழுவதுமாக பிரித்து எடுப்பதற்கு ஆண்டவரால் நியமிக்கப்பட்ட முறையைத் தவிர வேறு ஒன்றும் செய்ய இயலாது. அறுவடை காலத்தில் அது நிறைவேறும். எப்பொழுது காலம் சமீபமாக இருக்கிறது, பிரித்தெடுக்கும் அறுப்பின் காலம் எப்பொழுது துவங்கும் என்பதை அறிவது அவசியம் என்பதை இது காட்டுகிறது. தமது வாக்குத்தத்தத்திற்கு உண்மையுள்ளவராயிருக்கிற நமது ஆண்டவர் நம்மை இருளில் விட்டு விடவில்லை, இப்பொழுது யாருடைய இருதயங்கள் ஆயத்தமாக உள்ளதோ, அவர்களுக்கு இப்பொழுது கொடுக்கப்படவேண்டிய செய்தியைக் கொடுக்கிறார். “சகோதரரே, அந்த நாள் திருடனைப் போல உங்களை பிடித்துக் கொள்ளத்தக்கதாக, நீங்கள் அந்தகாரத்தி-ருக்கிறவர்களல்லவே.” 1தெச. 5:4

யூதர்களின் கால அறுப்பின் போது உபயோகிக்கப்பட்ட

அரிவாளைப் போன்றே, இப்பொழுது வர இருக்கிற சத்தியம் தான் இந்த அறுப்பின் அரிவாளாகும். அறுக்கிறவர்கள், தூதர்கள், ஆண்டவரைப் பின்பற்றி வருபவர்கள் ஆவார்கள். யூத அறுப்பின் காலத்தில் இருந்த வகுப்பினரைப் போன்றே இந்த அறுக்கிறவர்களும் இருக்கிறார்கள். ஆனாலும் யுகங்கள் முழுவதும் மற்றவர்கள் யாரும் களைகளில் இருந்து கோதுமையைப் பிரிக்க வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டார்கள். ஆனால் இப்பொழுது ஆயத்தமாக உள்ளவர்கள், தகுதியானவர்கள், கீழ்ப்படிதல் உள்ளவர்களுக்கு தேவனுடைய திட்டமும் ஒழுங்கு முறைகளும் தெளிவாக காண்பிக்கப்படுவதால், தற்கால சத்தியம் என்கிற அரிவாளை நீட்டுங்கள் என்கிற அவரது சத்தத்தை அறுப்பின் காலத்தில் கேட்பார்கள். மேலும் “ப-யினாலே என்னோடே உடன்படிக்கை பண்ணின என்னுடைய பரிசுத்தவான்களை என்னிடத்தில் கூட்டுங்கள்,” “என் சம்பத்தை நான் சேர்க்கும் நாளிலே அவர்கள் என்னுடையவர்களாய் இருப்பார்கள்” என்கிற சத்தத்தையும் கேட்பார்கள். சங். 50:5; மல். 3:17

சத்தியத்தினாலே பரிசுத்தவான்களை கூட்டிச் சேர்க்கிற வேளையாக இது இருப்பது மட்டுமின்றி (தங்கள் ஆண்டவரோடும், ஒருவரோடு ஒருவரும் ஒரு மனப்பட்டு இருப்பதும், களைகளைப் போன்றவர்களோடு சேராமல் இருக்கும் வேளையாக) நிலத்தை, சுத்திகரிப்பதற்காக களைகளை, பதர்களை, வைக்கோ-ன் அடிக்கட்டைகளை அக்கினியில் சுட்டு எரித்து புதிதாக விதை விதைக்க தயார் பண்ணுகிற வேளையாகும். ஒரு கருத்தின்படி களைகளுக்குள் இருந்து கோதுமை சேகரிக்கப்படுகிறது. ஏனெனில் களைகள் அதிகமாக காணப்படுகின்றன. “என் ஜனங்களே அவளை விட்டு வெளியே வாருங்கள்” என்று ஆண்டவர் கூறுவது போன்று இது உள்ளது. இன்னொரு கருத்தின்படி கோதுமையில் இருந்து களைகள் பிரிக்கப்படுவதை காண்பிக்கிறது. உண்மையிலேயே கோதுமை இருக்க வேண்டிய இடம்தான் அது. அது ஒரு கோதுமை நிலம், களைகளுக்கு உள்ள நிலமல்ல. (நிலமாக எண்ணப்படுகிற மனுக்குலத்தில் கோதுமையும், அதோடு கூட களைகளும் வளருகின்றன) ஆகவே வெளியேற்றப்பட வேண்டியது களைகள் தான். ஆண்டவர் கோதுமை நிலத்தை துவக்கினார். கோதுமை

தேவனுடைய இராஜ்யத்தின் பிள்ளைகளைக் குறிக்கிறது. (மத்.13:38) நிலம் அல்லது உலகம் இவர்களுக்கு கொடுக்கப்பட உள்ளது. மேலும் அவர்களுக்கு இது ஏற்கெனவே வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்டு உள்ளது. உவமை காட்டுகிறது என்னவெனில் களைகள்தான் சேகரிக்கப்பட்டு அக்கினியில் போடப்படுகின்றன, நிலமும் அதில் உள்ள எல்லாம் கோதுமைக்கு கொடுக்கப்படுகிறது. களைகள், அவைகள் எங்கிருந்து வந்ததோ அந்த இடத்திற்கு (மண்) திருப்பிக் கொடுக்கப்படுகின்றன. கோதுமையின் முதற்பலன்கள் களஞ்சியத்தில் சேர்க்கப்பட உள்ளன. அதனால் பூமியானது இன்னொரு விளைச்சலைத் தரமுடியும்.

கோதுமை கட்டுகளாக கட்டப்படவில்லை. தானியங்கள் ஒரே விதமாக இருக்கும்படி தனிமையாக வேறு ஒரு இடத்தில் இதே சூழ்நிலைகளுக்குள் நடப்பட்டது. ஆனால் உவமை கூறுவது என்னவெனில், சுட்டு எரிக்கப்படுவதற்கு அல்லது ஆபத்து நாட்களுக்கு முன்னதாக களைகள், அறுப்பின்போது சேகரிப்பட்டு கட்டுகளாக கட்டப்பட வேண்டும் என்பதாகும். இந்த வேலை நம்மைச் சுற்றி நடந்து கொண்டு இருக்கிறது. தொழிலாளர் சங்கங்கள், ஏகாதிபத்திய டிரஸ்டுகள், பாதுகாப்பிற்கான சங்கங்கள் போன்றவைகள் இதற்கு முன்பு இவ்வளவு இருந்ததில்லை.

நாகரீக உலகம் தான் உவமையில் கூறப்பட்ட நிலமாகும். இதில் சீர்திருத்த காலத்தின் போது, உபதேசத்தின் முரண்பாடுகளாகிய காற்றுகள் கோதுமையையும், களைகளையும் ஒன்றாக ஒரு பக்கத்தில் இருந்து இன்னொரு பக்கத்திற்கு பெரும் பிரிவுகளாக (சபைப்பிரிவுகள்) தூக்கி எறிந்தன. இவற்றில் சில, ஒரு பக்கமும் (உபதேசத்தின்படி) மற்றவைகள் இன்னொரு பக்கமுமாக தள்ளுண்டன. இது கோதுமையையும், களைகளையும் இணைந்து இருக்கப் பண்ணியது, அதனால் அவைகள் அனைத்தின் தனித்தன்மையும் அதிகமாக எடுத்துப் போடப்பட்டன. உபதேசம் என்னும் புயல்கள் கடந்த காலத்திற்கு உரியவைகளாகும். ஆனால் பிரிவுகள் இருந்த மாதிரியே உள்ளன. திரளான ஜனங்களின் செல்வாக்கில் இருந்து இங்கே ஒன்று, அங்கே ஒன்று என்று கோதுமையின் தலை தன்னை நேர்மைக்கென்று உயர்த்த முயற்சிக்கிறது.

ஆனால் அறுப்புக் காலத்தின் போதுதான், கோதுமை களைகளினால் ஏற்படும் பாரத்தி-ருந்தும் தடைகளில் இருந்தும் விடுதலை பெறுகிறது. சத்தியம் என்னும் அரிவாள் கிறிஸ்து ஆதியில் எல்லோரையும் வைத்திருந்த சுதந்திர நிலைக்கு இந்த வகுப்பினரை ஆயத்தப்படுகிறது. அதே வேளையில் இதே அரிவாள் களைகளின் மேல் எதிர்மாறான செல்வாக்கை உருவாக்குகிறது. களைகளின் நோக்கம் சபை பாகுபாட்டின் மதிப்பு மற்றும் ஆடம்பரம் என்பவைகளின் மேல் தான் உள்ளது. தனிப்பட்ட முறையில் தேவனிடத்தில் கீழ்ப்படிதலும் உண்மையும் உள்ளவர்களாக இருப்பதற்கல்ல. ஆகவே, தற்கால சத்தியங்கள், எல்லா சபை பிரிவினைகளையும் குற்றப்படுத்துவதாக உள்ளது என்று அறிந்து உடனடியாக அவற்றை நிராகரித்து எதிர்க்கின்றார்கள். ஒருவரோடு ஒருவர் இணைந்து இருக்க வேண்டும் என்று முடிவு செய்தாலும், எல்லா சபை பிரிவினரும் தற்கால சத்தியத்தின் பிரிக்கும் தன்மையை ஒற்றுமையாக எதிர்க்கின்றார்கள். அவர்கள் தங்களுடைய ஸ்தாபனங்கள் துண்டு துண்டாக சிதறாதபடி, எல்லா கோதுமையும் தப்பிய பின்னர் களைகள் மட்டும் இருக்கும் நிலை வராதபடி இவர்கள் சமய பாடத்தைப் பற்றிய தனிப்பட்ட சிந்தனை மற்றும் ஆராய்ச்சிகளின் மேல் தங்கள் கவனத்தை மெதுவாக, ஜாக்கிரதையாக, சரியாக செலுத்துகிறார்கள்.

தனிப்பட்ட முறையில் சோதித்துப் பார்க்கும் போது ஆட்டுக்குட்டியானவரை மிக நெருக்கமாக பின்பற்றி வருபவர்களுக்கு என்று வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்டிருக்கிற இராஜ்யத்திற்கு எந்த உரிமையும் தனக்கு கிடையாது என்று களைகளைச் சேர்ந்த ஒவ்வொரு வகுப்பினருக்கும் நன்றாகத் தெரியும். களைகள் மற்ற கூட்டமைப்புகளைப் போன்றே, பல்வேறு சபை பிரிவுகள் ஒன்றோடு ஒன்றாக ஒப்பிட்டுப் பார்க்கப்பட்டு நியாயம் விசாரிக்கப்படுவதை விரும்புவார்கள். அவர்கள் தாங்கள் எதைச் சார்ந்துள்ளார்களோ அந்த கோதுமையினால் வரும் நன்மைகளின் மூலமாக இராஜ்யத்தின் மகிமைக்குள் நுழைந்து விடலாம் என்று எண்ணுகிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் இதை செய்ய இயலாது. இராஜ்யத்திற்கு தகுதி பெறுவது தனிப்பட்ட முறையில் சோதிக்கப்படுவதின் மூலமாகவே. அது தனிப்பட்ட முறையில்

தேவன் மற்றும் சத்தியத்தின் மேல் வைக்கும் தனிப்பட்ட வைராக்கியத்தின் மூலமே ஆகும். எந்த சபை பிரிவு உண்மையானது என்று சோதித்துப் பார்ப்பதின் மூலம் அல்ல. இதை இன்றைக்கு இருக்கும் அறிவின் வெளிச்சத்தினால் ஒவ்வொரு சபையினரும் உணரத் தொடங்கியுள்ளனர். அதாவது இந்த வெளிச்சம் பனி போன்று உள்ள குருட்டாட்டத்தையும் மூட நம்பிக்கையையும் சிதறடிக்கத் தொடங்கி உள்ளது. ஆகவே இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் மற்ற சபை பிரிவினரும், தங்களைப் போன்றே, தாங்கள் தான் ஒரே உண்மையான சபை என்று உரிமை கொண்டாட முடியும் என்பதை உணர்ந்திருக்கிறார்கள். இதை ஒப்புக் கொண்டுதான் ஆகவேண்டும் என்கிற நிலையில் இரட்சிப்புக்கு தங்கள் சபை பிரிவுகள் ஒன்றோடு இணைந்து இருக்க வேண்டும் என்கிற எண்ணத்தினால் எல்லாரையும் ஒன்றுபட செய்ய விரும்புகிறார்கள். அது எதோடு சேர வேண்டும் என்பதைக் குறித்த கவலை கிடையாது. இப்படியாக தனிப்பட்ட முறையில் உள்ள பொறுப்பைக் குறித்த கருத்தை சபை பாகுபாடு என்கிற அடிமைத்தனத்தோடு சேர்க்கிறார்கள்.

சமீபத்தில் சபை பாகுபாடுகளை ஆதரிப்பவர்களால் அவைகளின் பக்தர்கள் மேல் சமீபத்தில் இழுக்கப்பட்ட ஒரு பிரபலமான கயிற்றைக் குறித்து உதாரணமாக காட்டும்படியாக, தீமை விளைவிக்காத, அநேகருக்கு பயனுள்ளதாக காட்சியளிக்கும் சர்வதேச ஞாயிறு பள்ளிக்கூட பாடங்களை சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறோம். இது எல்லா கிறிஸ்தவர்கள் இடையில் வேதாகமம் படிப்பதில் சபை பாகுபாடற்ற விதத்தில் ஒத்துழைப்பு இருப்பது போன்ற ஒரு எண்ணத்தை உருவாக்குகிறது. சபை பாகுபாடுடன் சமய கோட்பாடுகளை படிக்கும் பழைய முறையி-ருந்து வேறுபட்டு இருப்பது போல் அவர்கள் காணப்படுகிறார்கள். இந்த ஒரே மாதிரியான பாடங்கள், சபை பாகுபாடு முறைகளை விட்டுவிட்டது போல் தோற்றம் அளிப்பதோடு, எல்லா கிறிஸ்தவர்களும் வேதாகமத்தை, அது தரும் வெளிச்சத்திலே படிக்க கூடிவருவது போன்று காட்டுகிறது. இதை எல்லோரும் சரியான முறை என்று ஒத்துக் கொள்கிறார்கள். ஆனால் உண்மையில் எல்லா சபை பிரிவினரும் இதை செய்ய மறுக்கின்றனர். இந்த சர்வதேச ஞாயிறு பாடசாலை பாடங்கள் சபை பாகுபாடு அற்றது என்று தோற்றத்தில்

தான் காட்டுகின்றன. அவைகள் வேதாகமம் படிப்பதற்கு சுதந்திரம் அளிப்பது போன்றுதான் காட்டுகின்றன. உண்மையில் ஒவ்வொரு சபை பிரிவும், பாடங்களில் சொல்லப்பட்ட வசனங்களுக்கு அவைகளின் சொந்த வியாக்கியானத்தைத் தான் தயாரிக்கின்றன. மேலும் இந்த பாடங்களை தெரிவு செய்யும் குழுவினர், வெளிப்புறத்தில் ஒரே மனமும் ஒற்றுமையும் இருக்க வேண்டும் என்பதற்காக கருத்து வேறுபாடு உண்டாக்காத பகுதிகளையே தெரிந்தெடுக்கிறார்கள். அவர்கள் கருத்து வேறுபாடு காட்டுகிற பகுதிகள் மற்றும் உபதேசங்கள் ஆகிய இவைகள் தான் அதிகமாக ஆராயப்பட வேண்டியவைகள் என்று இருக்கும் போது ஒவ்வொரு சபை பிரிவின் சத்தியங்களும் தவறுகளும் வெளியே கொண்டு வரப்படலாம் என்பதற்காக, “ஒரே தேவன், ஒரே விசுவாசம், ஒரே ஞானஸ்நானம்” என்பவைகளை அடிப்படையாக கொண்டு ஒரு உண்மையான ஒற்றுமை ஏற்பட வேண்டும் என்பதற்காக இவைகள் இந்தப்பாடங்களில் ஆராயப்படுவதில்லை. ஆனால் ஒவ்வொரு சபையினரும் முன்பு கொண்டிருந்த கருத்தையே உறுதியாகப் பிடித்துக்கொள்ளுகிறார்கள்.

இப்படியான முயற்சிகள் மற்றும் இதே போன்று மற்ற “ஒற்றுமையுண்டாக்கும்” வழிகளும், புரட்டஸ்டன்ட் பிரிவை தோற்றத்தில் அதிக பலம் உள்ளதாக காட்டுவதற்காகும். ஜனங்களிடத்தில் வசனத்தின்படி சொல்லாது விட்டாலும், அது தெரிவிப்பது என்னவெனில், இந்த சபை பிரிவுகளில் ஒன்றில் நீங்கள் சேர வேண்டும் இல்லாவிட்டால் நீங்கள் தேவனுடைய பிள்ளையே கிடையாது என்பதாகும். உண்மையிலேயே அது ஒரு சபையாக ஒன்றுபடுவது அல்ல. ஆனால் வேறுபட்ட தனிப்பட்ட ஸ்தாபனங்கள் ஒன்று கூடி வருவதாகும். அவைகள் ஒவ்வொன்றும் முன்பு போலவே தன்னுடைய ஸ்தாபனத்தை ஒரு பிரிவாக வைக்க ஆவலுடன் இருப்பது காணப்படுகிறது. ஆனால் ஒவ்வொன்றும் மற்றொன்றுடன் இணைந்து விசாலமான அதிக பலமுள்ளதான ஒரு தோற்றத்தை உலகுக்குக் காட்ட விரும்புகிறது. அது தானியக் கதிர் கட்டுகளை குவியலாகச் சேர்ப்பது போல் உள்ளது. ஒவ்வொரு தானியத்தின் தாளும் தன்னுடைய ஸ்தாபனத்தை தக்க வைத்துக் கொள்ளுகிறது. ஆகவே மற்ற கட்டுகளோடு இறுக்கமாக பிணைக்கப்பட்டு ஒரு

பெரிய கவர்ச்சிகரமான வைக்கோல் போரில் அகப்பட்டுக் கொள்ளுகிறது.

சர்வதேச பாடத்திட்டம் ஞாயிறு வேதாகமப் பள்ளிகளை நவீன முறையில் நடத்தும் போது, அது பிரிவுகள் வளருவதற்கு உதவி செய்வதுடன், மற்றொரு வழியில் சத்தியத்தை அறிகிற அறிவில் வளருவதற்கு தடை பண்ணுகிறது. ஆகவே பொதுவாக பள்ளிக்கூடத்தின் “பயிற்சியோடு” சம்பந்தப்படும்படியாக ஒரு பாடம் தயாரிக்கப்படுவதால், ஏற்கெனவே தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிற பதில்களோடு ஜாக்கிரதையுடன் அச்சடிக்கப்பட்ட கேள்விகளை கவனித்துப் பார்க்க போதிய அவகாசம் இல்லை. ஆகவே பயனுள்ள கலந்துரையாடலுக்கும் சிந்தனைக்கும் உரிய மற்ற முக்கியமான கேள்விகளை வெளியே கொண்டு வர சத்தியத்தை வாஞ்சிக்கும் ஒரு வேத மாணவனுக்கு அல்லது சில வேளைகளில் ஆர்வம் காட்டும் ஆசிரியருக்கு போதிய அவகாசம் இல்லை. இதற்கு முன்பாக வேதாகம வகுப்புகளில் தாங்கள் தெரிந்து கொண்ட வேத பகுதிகளை படிக்கும்படியாக கூடி வந்தார்கள். ஆனால் அவர்கள் தப்பெண்ணம், அறியாமை என்கிற கட்டுகளுக்குள் இருந்தபடியால் சத்தியத்தை பெற்றுக் கொள்ள முடியாதிருந்தார்கள். ஆர்வமுள்ளவர்கள் மற்றும் சத்தியத்தின் மேல் பசிதாகம் உள்ளவர்களால் மட்டுமே சிறிதளவு முன்னேற்றம் அடைய முடிந்தது. ஆனால் இப்பொழுதோவ்வொரு பாடத்தையும் பற்றிய அதிகமான வெளிச்சம், பிரகாசம் அடைவதால், அறியாமை, தவறான அபிப்பிராயம் (Prejudice) என்கிற பனிமூட்டத்தை நீக்குகிறது. அவனுக்கு உதவிக்காக கொடுக்கப்படுகிறது என்று சொல்-க் கொள்ளப்படும் சர்வதேச பாடங்களே வேதாகம மாணவன் பிரகாசிக்க முடியாதபடி தடை பண்ணுகிறது. அவனுக்கு புதிய யுக்திகள் கிடைக்க முடியாதபடி அவனுடைய வேத பாடத்திற்கென உள்ள நேரம் சாமர்த்தியமாக கையாளப்படுகிறது; அவனிடம் இருந்து பலமான ஆகாரம் என்கிற அதிகமாக பெறப்பெற்ற சத்தியத்தைக் குறித்த (எபி. 5:14) வாஞ்சை எல்லாவற்றையும் எடுத்துப்போடும்படியாக தொடர்ந்து “பாலைப் போன்ற வசனத்தை” மட்டுமே பயன்படுத்தும்படியாக (மனிதர்களின் பாரம்பரியங்களோடு அதிகமாக கலக்கப்பட்டது) அவனுடைய நேரம் சாமர்த்தியமாக கையாளப்படுகிறது. “நாம் நம்முடைய

பாடத்தை கவனிக்க வேண்டும், ஏனெனில் காலம் கடந்து விடும்” என்கிற வார்த்தைக்கு கீழ்ப்படியும்படியாக, இப்படிப்பட்ட வகுப்புகளில் எல்லாகாலமும் சந்தர்ப்பமும் பலமான ஆகாரத்தை ருசி பார்க்கவும், (எபி. 5:14) அதை போற்றவும் கற்றுக் கொள்ளவும் முடியாதபடி ப- கொடுக்கப்படுகிறது. தீர்க்கதரிசியும் அப்போஸ்தலரும் கூட தேவனுடைய கிருபையிலும் அறிவிலும், அன்பிலும் நாம் வளரவும் தேவனுடைய மகா பெரிய உபதேசங்களை நாம் ஏற்றுக் கொள்ளும்படி நாம் முதலாவதாக மூல உபதேசங்களை விட்டு விட்டு பூரணத்திற்கு கடந்து செல்ல வேண்டும் என்று கூறுகிறார்கள். ஏனெனில் “பால் மறந்தவர்களுக்கும் முலை மறக்கப் பண்ணப்பட்டவர்களுக்குமே” அவர் அறிவை போதித்து உபதேசத்தை உணர்த்துவார். எபி. 6:1; ஏசா. 28:9

ஞாயிறு வேதாகம பள்ளிகளில் கற்றுக் கொடுக்கும் முறைகள் சமீப காலத்தில் ஓர் அளவுக்கு முன்னேற்றம் அடைந்து இருந்தாலும், இன்னும் அதிகம் செய்யப்பட வேண்டியுள்ளது. இந்த வகுப்புகளில் ஆண்டவருடைய சிறப்பான மக்களில் சிலர் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஆண்டவருக்கு ஊழியம் செய்ய வேண்டும் என்கிற ஆர்வத்துடன் உள்ளனர். ஆனால் ஆண்டவருக்கென முன் வருபவர்களின் எண்ணிக்கையையும், ஆண்டவருக்கு ஊழியம் செய்வது போன்று அவர்கள் காட்டுவதையும் பார்த்து அவர்கள் குழப்பமடைகிறார்கள். சில நன்மைகள் உண்டு, ஆனாலும் பின்விளைவுகளும் ஏற்படத்தான் செய்கின்றன. தேவன் பெற்றோர்களுக்கென ஒப்புவித்ததை தனிப்பட்ட முறையில் செய்யாதபடி தடை பண்ணப்படுகிறார்கள். இதை செய்யாமல் இருப்பது பெற்றோர்களுக்கும், பிள்ளைகளுக்கும் ஊறு விளைவிக்கிறது. நன்கு முதிர்ச்சி பெறாதவர்களுக்கு இந்த சுருக்கமான பகுதியும், பயிற்சிகளும் வேதாகமத்தைப் படிப்பதைக் காட்டிலும் அதிகமாக ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடியதாக காணப்படுகிறது. அவர்கள் ஒரு கடமையை செய்தாயிற்று என்ற உணர்வைப் பெறுகிறார்கள். சில வினாடிகள் ப-யாக செலுத்தப்பட்டிருந்தாலும், அனாவசிய பேச்சிற்கும் சம்பாஷணைக்கும் இடமளித்து விடுகிறது. சிறியவர்கள் கூட பயிற்சிகளையும், பாடுவதையும், கதை புத்தகங்களையும், வெளியே சென்று வருவதையும், தின்பண்டங்களையும், பொழுது போக்குக்குரியதான

விஷயங்களையும் அதிகமாக விரும்புகிறார்கள். அவர்களுடைய தாய்மார்களும் கூட அவர்களுக்கு உடை உடுத்துவதில் செலவழித்த நேரம் பயனுள்ளதாக இருந்தது. மற்றும் அவர்களுடைய ஆடைகளை மற்றவர்களுக்கு காட்டுவதற்கு கிடைத்த நல்ல தருணம் இது என்றுதான் யோசிக்கிறார்கள். இயந்திரம் போன்று இயங்கும் ஞாயிறு பள்ளியினால், வீட்டில் அவர்களுக்கு வேதத்தை கற்றுக் கொடுக்க வேண்டும் என்கிற பொறுப்பு கிட்டத்தட்ட இல்லாமல் போய்விடுகிறது. ஞாயிறு வேதாகம பள்ளி என்பது சபையின் சிறு குழந்தைகளுக்கான பராமரிப்பு நிலையம் என்று அழைக்கப்படுகிறது. உலகத்தின் ஆவியின்படி உலகப் பிரகாரமாக வளர்க்கப்பட்ட பிள்ளைகள்தான் அதிக அளவில் காணப்படுகின்ற களைகளாவார்கள், இதைக் கொண்டு மகா பெரிய பாபிலோன் நிறைந்து வழிகிறது.

இங்கும் அங்குமாக வயது வந்தவர்களுக்கென்று வேதாகம வகுப்பு எங்கு நடைபெறுகிறதோ அங்கு, ஆசிரியர் துணிச்சலானவராக கொடுக்கப்பட்ட பாடத்தை விட்டுவிட்டு இன்னும் அதிக முக்கியமான தலைப்புகளைக் கற்று கொடுக்கும் போது, சத்தியத்தை வெளியே கொண்டு வருவதற்கான சுதந்திரத்தைக் கொடுக்கும் போது அது சபை பிரிவின் கோட்பாடுகளுக்குட்பட்டதோ இல்லையோ என்று இருக்கும் நிலையில், அவர் உலக ரீதியில் செயல்படும் போதகர் அல்லது தலைமை ஆசிரியரால் முரண்பாடானவர் என்று கணிக்கப்படுகிறார். இப்படிப்பட்ட ஆசிரியர்கள் உண்மையிலேயே சபை பாகுபாடுகளுக்கு ஆபத்தைக் கொண்டு வரக்கூடியவர்கள். ஆகவே வெகு சீக்கிரத்திலேயே அவர்களுக்கு வகுப்புகள் இல்லாமல் போகும். இப்படிப்பட்ட ஆசிரியர்கள் சத்தியத்தை ஆராய்ந்து பார்க்கும்படி செய்பவர்கள். வெகு சீக்கிரத்திலேயே சபை பிரிவு என்கிற கயிற்றினால் கட்டி வைத்திருப்பதை அறுத்து விடுவதினால் அவர்கள் வேண்டாதவர்களாக ஆகிவிடுவார்கள். ஆகவே மற்றவர்கள் தான் அதாவது தங்களுடைய வகுப்பில் உள்ளவர்களின் சிந்தனைகளை கட்டுப்படுத்தக் கூடியவர்கள், பலமான ஆகாரத்தை உண்ணாதபடி நிற்கக்கூட பலம் இல்லாமல் குழந்தை போன்று இருக்க வேண்டும் என்று நினைக்கிறவர்கள், ஒழுங்கு முறைகளுக்குள் கட்டப்பட்டு இருப்பவர்கள், அவைகள் இல்லாவிட்டால் வாழவே முடியாது என்று

நினைப்பவர்கள் போன்றோரே அதிகமாக விரும்பப்படுகிறார்கள். உண்மையான ஆசிரியர் மற்றும் உண்மையான வேத மாணாக்கரின் இடம் எல்லா மனுஷிக அடிமைத்தனத்திற்கும் அப்பாற்பட்டது. தேவனுடைய நல்ல வார்த்தையை ஆராய்ந்து பார்க்கவும், அவைகளை உட்கொள்ளவும் சுதந்திரமும் ஆட்டுக்குட்டியானவர் வழி நடத்துகிறபடி அவரைப் பின்பற்ற சுயாதீனமுள்ள இடமாக இருக்க வேண்டும். யோவா. 8:36; கலா. 5:1

தனிப்பட்ட சுதந்திரம் இதற்கு முன்பு எப்பொழுதும் இல்லாதபடி வெளிப்படையாக அறிந்து கொள்ளப்பட வேண்டியதாக இருக்கும்போது, எல்லா கோதுமையையும் களைகளையும் இறுக்கமாக அநேக கட்டுகளாக கட்டும்படியான காலம் இதற்கு முன்னதாக இருந்ததில்லை. இப்பொழுது இருப்பது போல் தனிப்பட்ட சுதந்திரத்தை தடைபண்ணும்படியான ஒழுங்கு முறைகள் இதற்கு முன்பு இந்த அளவுக்கு இருந்தது கிடையாது. வைராக்கியத்துடன் சபை பாகுபாடுகளின்படி செயல்படுகிற ஒருவரின் தனிப்பட்ட ஓய்வு நேரமும், அநேக கூட்டங்கள் அல்லது செயல் திட்டங்களில் செலவிடப்படுகிறது. ஆகவே தடையில்லாத சிந்தனைக்கும் வேத பாடங்களை படிப்பதற்கும் நேரம் கிடைப்பதில்லை. இப்படிப்பட்ட கூட்டங்கள், பொழுது போக்குகள் ஆகியவைகளின் முக்கியமான நோக்கம் என்னவென்றால் சபை பிரிவுகள் பலம் அடையவேண்டும், பெருக வேண்டும் என்பதாகும். அதனால் வரும் விளைவு என்னவெனில் மேலே கூறப்பட்ட அடிமைத்தனம் ஆகும். இது கோதுமையாக இருக்கிற, தேவனுக்கென்று அர்ப்பணம் செய்து கொண்ட பிள்ளைகளின் உண்மையான வளர்ச்சிக்கு அதிக தடையாக உள்ளது. தீர்க்கதரிசி கூறுவது போன்று, இந்த கட்டுகள் அதிக பலம் உள்ளதாகப்படுகின்றன. (ஏசா. 28:22) இந்த கட்டுகளில் சில கோதுமையும், அநேக களைகளும் உள்ளன. இதில் இருந்து வெளியே வருவது என்பது அனுதினமும் அதிக கடினமானதாகிறது.

சிறிய அளவான, உண்மையாகவே அர்ப்பணம் செய்து கொண்ட கோதுமையில் இருந்தும், எண்ணிலடங்கா ஞானஸ்நானம் பெற்று பெயரளவில் உள்ளவர்களிடம் இருந்தும் நாம் பார்த்ததி-ருந்து (ஒரு மெதடிஸ் கண்காணியானவர் களைகளைப்

பற்றி உறுதியாகக் கூறியபடி) களைகள் சுட்டெரிக்கப்படுவது ஒரு நாளில் நடக்க வேண்டியதாகும். ஆனால் களைகள் பெரிய சூளையில் சுட்டெரிக்கப்படும், அப்பொழுது அழுகையும், பற்கடிப்பும் உண்டாயிருக்கும் (மத். 13:42) என்பது உண்மையான நெருப்பை குறிக்கிறது என்றும், தற்போதைய வாழ்க்கை முடிந்த பின்னர் வருகின்ற உபத்திரவம் என்றும் அநேகர் எண்ணுவது தவறாகும். முழு உவமையும் தற்போதைய யுகத்திற்குரியது. இந்த நெருப்பு, கோதுமை, களைகள் என்பவைகள் அடையாள வார்த்தைகள் தான். மகா உபத்திரவத்தின் காலத்தில் இந்த யுகம் முடியும் போது களைகள் அழிக்கப்படுவதையும், கோதுமையைப் போன்றவர்கள் வாக்குத்தத்தின்படி காக்கப்படுவதையும் (மல். 3:17; லூக். 21:36) பெரிய சூளை, நெருப்பு என்பது இந்த யுகத்தின் இறுதியில் அறுப்பின் போது, கிறிஸ்தவ தேசங்களாகிய தகுதியற்ற களைகள் போன்றவர்கள் மேல் வருவதையும் அடையாளப்படுத்துகிறது.

களைகள் சுட்டெரிக்கப்படுவது என்பது, தற்காலத்தில் அல்லது எதிர்காலத்தில் களை வகுப்பில் இருக்கிற தனிப்பட்டவர்கள் அனைவரும் சுட்டெரிக்கப்படுவார்கள் என்று பொருள்படுவதல்ல. ஆனால், இந்த கோதுமை வகுப்பினரைப் போன்று நடிப்பவர்களை அழிப்பதைக் குறிக்கும். அவர்கள் தங்களை கிறிஸ்தவர்கள் என்று அழைத்துக் கொள்ளுகிறார்கள், ஆனால் உண்மையில் அவர்கள் இவ்வலகத்தின் பிள்ளைகளாவார்கள். அவர்கள் களைகளாக சுட்டெரிக்கப்படும் போது அல்லது அழிக்கப்படும் போது அவர்கள் இந்த உலகத்துக்குரியவர்கள் என்று அவர்களுடைய உண்மையான குணாதிசயம் வெளிப்படும். இனி அவர்கள் கிறிஸ்துவின் சபையின் பேர் கிறிஸ்தவர்கள் போன்று காண்பித்துக் கொள்ளட்டார்கள்.

சத்தியம் என்கிற, இராஜ்யத்தின் நல்ல விதையை விதைத்ததாக ஆண்டவர் விளக்கிக் கூறுகிறார். இதில் இருந்து சத்திய ஆவியால் பிறந்த உண்மையான கோதுமை வகுப்பினர் எழும்புகிறார்கள். அதன்பின்னர் இரவாகிய இருண்ட யுகங்களின் போது சாத்தான் களைகளை விதைத்தான். களைகளும், கோதுமை விதைக்கப்பட்ட அதே மாதிரியாகத்தான் விதைக்கப்பட்டது என்பதில் சந்தேகமில்லை. அவைகள் வஞ்சகத்தின் மூலமாக வந்தவைகளாகும். பெரிய சத்துருவினால், அவனுடைய குருடான வேலையாட்களால்

பரிசுத்த ஸ்தலமும், சேனைகளும், எப்படி மிக மோசமாக அசுத்தப்படுத்தப்பட்டன என்பதையும், எப்படி விலைமதிப்பற்ற பாத்திரங்கள் (உபதேசங்கள்) போப்பின் ஆட்சியில் தூஷிக்கப்பட்டன, தவறாக உபயோகிக்கப்பட்டன என்பதையும் நாம் பார்த்துள்ளோம். பொய்யான உபதேசங்கள் ஆண்டவருடைய கோதுமை நிலத்தில் தவறான கொள்கைகளையும் நோக்கங்களையும் பிறப்பித்தன. அநேகர் சாத்தானுக்கு சேவை செய்வதற்கும் தவறான உபதேசத்தை விதைப்பதற்கும் கைக்கொள்வதற்கும் வழி நடத்தப்பட்டார்கள். இது களைகளை பெருமளவில் கொண்டு வந்தது.

அநேகருக்கு நிலமானது அழகானதாகவும், செழிப்பானதாகவும் உள்ளது. ஏனெனில் லட்சக்கணக்கானோர் அதில் உள்ளனர். ஆனால் கோதுமையின் விகிதாசாரம் குறைவு. அது களைகளினால் அழுக்கப்படாமல், அதிகமாக தடை பண்ணப்படாமல் இருந்திருந்தால் அதற்கு நலமாக இருந்திருக்கும். ஆனால் களைகள் சபையில் இல்லாமல், அர்ப்பணம் செய்து கொண்ட "சிறிய மந்தையை" விட்டு தன்னுடைய இடமாகிய உலகத்தில் இருந்திருந்தால் நலமாயிருந்திருக்கும். சிறு மந்தைதான் நிலத்தில் கிறிஸ்துவின் ஆவிக்கும், உபதேசத்திற்கும் பிரதிநிதியாக இருக்கிறது. அப்பொழுது சபைக்கும் உலகத்திற்கும் இடையில் உள்ள வித்தியாசம் தெளிவாகத் தெரியும். மேலும் அதன் வளர்ச்சி, சற்று வேகம் இல்லாதது போல் காணப்பட்டாலும், குறிப்பிடத்தகுந்ததாக இருந்திருக்கும். எண்ணிக்கையில் அதிகமாக இருப்பது மற்றும் செல்வச் செழிப்பு, சமுதாயத்தில் நல்ல அந்தஸ்து என்பதின் மூலம் வெளிப்படும் வெற்றியில் அநேகர் மகிழ்ச்சி அடைவது தீமையை விளைவிக்கிறது. இது எவ்விதத்திலும் சபைக்கோ அல்லது உலகத்திற்கோ ஆசீர்வாதமானதல்ல.

இந்த விஷயத்தை நாம் ஆராய்ந்து பார்க்கும் போது, இந்த களைகளில் அநேகமானவைகள் போ-யான கோதுமை போன்ற பொய்யான இடத்தில் இருப்பதற்கு அவைகளை அதிகமாக குற்றப்படுத்த முடியாது. அவர்களில் அநேகருக்கு களைகள் உண்மையான சபையைக் குறிக்காது என்பது தெரியாது. ஏனெனில், அர்ப்பணம் செய்து கொண்ட சிறு மந்தையாகிய கோதுமை போன்றவர்களை மத வெறியர்கள் அல்லது பயங்கரவாதிகள் என்று

நினைக்கிறார்கள். அதிகமான, பெருந்திரளான களைகளோடு ஒப்பிட்டுப்பார்க்கும் போது பெருந்திரளான களைகள் சரியான இடத்தில் இருந்தால் ஆண்டவரும், அப்போஸ்தலர்களும் எல்லா கோதுமையும், நிச்சயமாகவே மத வெறியர் மற்றும் பயங்கரவாதிகள் போன்று தோற்றம் அளிப்பர்.

அநேக வேளைகளில், களைகளும் கிறிஸ்தவர்கள் தான் என்று முழுவதுமாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளார்கள். யூதர்கள், நாத்திகர்கள் மற்றும் புறஜாதியார் தவிர மற்ற அனைவரும் கிறிஸ்தவர்கள் தான் என்று கூறப்பட்டு உள்ளனர். ஆனால் உண்மையான நிலை அவர்களுக்குத் தெரிய வாய்ப்பில்லை. பொய்யான உபதேசங்கள், அவர்களிடம் இரண்டு வகுப்பினர் மாத்திரம் தான் உண்டு என்றும் நித்திய ஆக்கினையில் இருந்து தப்பித்துக் கொள்ளுகிற அனைவரும் கிறிஸ்துவோடு உடன் சுதந்திரர் என்றும் கூறுகின்றது. அடக்க ஆராதனையின் போது இறந்தவர்களில் அதிகமாக இகழ்ச்சியுற்றோர், வெளிப்படையான துன்மார்க்கர், விபச்சாரக்காரர்கள் போன்றவர்களைத் தவிர மற்றவர்களுக்கு சமாதானமும், மகிழ்ச்சியும், பரலோக மகிமையும் உண்டு என்று கூறி அவர்களது நண்பர்களுக்கு உறுதி கூறுகிறார்கள். அதை நிரூபிக்கும்வண்ணமாக வேத பகுதிகள் வாசிக்கப்படுகின்றன. ஆனால் அந்த வேதப் பகுதிகள் முற்றிலுமாக அர்ப்பணம் செய்து கொண்ட பரிசுத்தவாங்களுக்கு மாத்திரமே உரியதாக இருக்கிறது.

இயற்கையாகவே அவர்களை குறை கூறவும், மனப்பூர்வமாக அவர்கள் பரிசுத்தவாங்கன் என்பதை மறுக்கவும், இப்படிப்பட்டவர்களுக்கு வேதாகமத்தில் உள்ள மேன்மையான வாக்குத்தத்தங்கள் அவர்களுக்குரியது அல்ல என்று கூறவும் விருப்பமுற்று பிரசங்க மேடைகள், ஆலய ஆசனங்களில் உள்ள தங்களுடன் சேர்ந்த களைகள் இவைகளுக்கு உரிமை கோரலாம் என்று கூறுகிறார்கள். நித்திய ஆக்கினையைப் பெறும்படியாக அவர்கள் எதுவுமே செய்து விடவில்லை என்று அவர்கள் மனப்பூர்வமாக உணருகிறார்கள். மேலும் கிறிஸ்தவ உலகில் உள்ள தப்பறையான உபதேசங்களில் அவர்கள் வைத்து இருக்கிற நம்பிக்கை, அவர்களுக்கும் அவர்கள் சபையில் உள்ள எல்லா சன்மார்க்க ஜீவியம் நடத்தும் அனைவருக்கும் எல்லா மேன்மையான

வாக்குத்தத்தங்களும் சொந்தமானது என்று நம்ப வைக்கப்படுகிறார்கள். இப்படியாக பொய்யான உபதேசங்களால் அவர்கள் களைகளாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் தங்களுக்கென்று ஒரு பொய்யான ஸ்தானத்தை வைத்துக் கொள்ளுவதோடல்லாமல் பரிசுத்தவாங்கனின் உயர்வான நிலைமையை தவறாக எடுத்துக் காட்டுகிறார்கள். வஞ்சகத்தினால் ஏமாற்றப்பட்டு இருக்கிற நிலையில் ஒரு பொய்யான பாதுகாப்பையும், திருப்தியையும் உணருகிறார்கள். மேலும் தங்களுடைய வாழ்க்கையை பேர் சபைகளில் உள்ளவர்களோடும், அடக்க ஆராதனையின் போது தங்களுடைய நண்பர்களைக் குறித்து கேள்விப்பட்டு உள்ள நிலையில் இறந்தவர்களின் வாழ்க்கையோடு ஒப்பிட்டுப்பார்க்கும் போது, தாங்கள் சாதாரண நிலையில் உள்ளவர்களென்றும், பெரிய வாய் பேச்சாளர்களைவிட சீராக உள்ளவர்களென்பதையும் உணருகிறார்கள். இருந்தாலும் தங்களுடைய இருதயத்தை, ஜீவியத்தை, நேரத்தை, பணத்தை, தாலந்துகளை மற்றும் தருணங்களை ஆண்டவருக்கும் அவருடைய ஊழியத்திற்கும் அர்ப்பணிக்கவில்லையே என்பதையும் அறிந்து வைத்திருந்தார்கள்.

அந்த அறுப்பின் முடிவில் யூதர்களிடையே இருந்த பதரைப் போன்றவர்கள் சுட்டெரிக்கப்பட்டது போன்று (லூக். 3:17) இந்த சுவிசேஷ யுக "பதர்" வகுப்பினரும் இந்த அறுவடையின் போது சுட்டெரிக்கப்படுவார்கள். அந்த அறுப்பு, மதம் மற்றும் அரசியல் சூழ்நிலையால் ஏற்பட்ட சச்சரவு என்கிற பெரிய நெருப்போடு முற்றுப் பெறும் காலத்திற்கு முன்னால், தேவனுடைய வெற்றியுள்ள இராஜ்யத்தில் திவ்ய அனுகூலங்களைப் பெறுவது போன்று பதரானது பாவனை செய்தது, அதோடு நின்று போனது போன்று, கிறிஸ்தவ தேசங்கள் என்று அழைக்கப்படுபவர்கள் இடையே உள்ள பதருக்கும் ஏற்படும். அவர்கள் சுட்டெரிக்கப்படுவார்கள்; அவர்கள் இனியும் பதராக இருக்க மாட்டார்கள்; அவர்கள் தங்களுடையோ அல்லது மற்றவர்களையோ ஏமாற்றுவதை நிறுத்தி விடுவார்கள்; மேலும் மகா மேன்மையும் அருமையுமான வாக்குத்தத்தங்களுக்கு உரிமை கோருவதை விட்டு விடுவார்கள். ஏனெனில் இவைகளெல்லாம் ஜெயம் கொள்ளும் பரிசுத்தவாங்களுக்கு மட்டுமே உரியது. கிறிஸ்தவ ராஜ்யங்கள் என்று அழைக்கப்படுபவைகளும், பல்வேறு மத ஸ்தாபனங்களும் அதிகமான சத்தியம் வெளிப்படுவதால்

ஏற்படுகின்ற பிரிவினைகளால் தாக்குண்டு “தேவனின் வைராக்கியம் என்கிற நெருப்பு” ஏற்கெனவே கிளறிவிடப்பட்டிருப்பதால் அதில் சுட்டெரிக்கப்பட்டு விடும். (இந்த யுகம் முடியும் போது ஏற்படும் மகா உபத்திரவத்தின் காலம்-செப்.3:8) அப்பொழுது அவர்கள் தங்களுடைய உலக ஒழுங்கு முறைகளை கிறிஸ்தவம் என்று அழைப்பதை நிறுத்துவார்கள்.

களைகளை சுட்டெரிப்பதைக் குறித்து கூறிய பின்னர் உவமை மேற்கொண்டு இப்படியாகக் கூறுகிறது. “அப்பொழுது (கோதுமை) நீதிமான்கள் தங்கள் பிதாவின் ராஜ்யத்திலே சூரியனைப் போலப் பிரகாசிப்பார்கள்.” (உண்மையான சபை இன்னமும் அதிகாரத்தில் வைக்கப்படவில்லை. அது அறுப்பு முடியும் வரை தேவனுடைய ராஜ்யமாக உயர்த்தப்பட மாட்டாது என்பதற்கு இதை விட வேறு எந்த சிறந்த உதாரணம் வேண்டும்.) மனுக்குலத்தை பாவத்தி-ருந்தும் வஞ்சகத்தி-ருந்தும் சுத்திகரித்து, இழந்ததை திரும்ப கொடுக்கவும், ஆசீர்வதிக்கவும், அப்பொழுது இந்த நீதியின் சூரியன் (இதில் கிறிஸ்து இயேசுதான் மகிமையின் மையமாக இருப்பார்) தன் செட்டைகளின் கீழ் ஆரோக்கியத்தைக் கொண்டு வரும்; சுத்திகரிக்கப்பட முடியாதவைகள் இரண்டாம் மரணத்தில் அழிக்கப்படும்.

நிழலான யூத அறுப்பின்போது இஸ்ரவேலர்களும், போ-இஸ்ரவேலர்களும் சேர்ந்தே யூத அல்லது மாம்சீக இஸ்ரவேல் வீடாக அமைந்திருந்தது. மேலும் உண்மையான இஸ்ரவேலர்கள் மாத்திரம் தெரிந்துகொள்ளப்பட்டு, சுவிசேஷயுக களஞ்சியத்தில் சேர்க்கப்பட்டு, சுவிசேஷ யுகத்திற்குரிய சத்தியத்தினால் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டார்கள். மேலும் அந்த இராஜ்யத்தில் இருந்த மற்றவர்கள் (பதர்கள்) சரீரப்பிரகாரமாக அழிக்கப்படவில்லை. (ஆனாலும் உபத்திரவத்தில் அநேகர் உயிரிழந்தார்கள்) ஆனால் இதற்கு முன்பு அவர்கள் பெருமையாக கூறிவந்த மற்றும் உரிமை கொண்டாடிய திவ்ய அனுகூலத்தி-ருந்து நீக்கப்பட்டார்கள் என்கிற கருத்து நினைவில் வைத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும். அதன்பிறகு தற்கால எரிக்கப்படும் வேளையின் போது களைகள், கையாளப்படுவதில் இதற்கு இணையாக ஒத்திருப்பதை கண்டுபிடியுங்கள்.

நாம் பிரிக்கப்படுவதிலும், தவறான மனித முறைகளின்

கட்டுகளில் இருந்து மற்றவர்களை கிறிஸ்துவின் சுயாதீனத்திற்குள் கொண்டு வரும்படியாக, சத்தியம் என்னும் அரிவாளை உபயோகித்து நாம் அறுக்கிறவர்களாக இருக்கும் பட்சத்தில், இந்த அறுப்பின் போது நாம் எதை எதிர்பார்க்க வேண்டும், நம்முடைய பங்கு எதுவாயிருக்கும் என்பதை நம்முடைய ஆண்டவர் காட்டியுள்ளார். ஆனால் நாம் சரியாக இருக்கிறோம் என்பதை உறுதிப்படுத்திக் கொள்ளும்படியாகவும் அறுப்பின் காலம் ஏற்கெனவே வந்து விட்டது என்பதைக் காட்டுவதற்காகவும் அறுப்பு துவங்கிய வருடம், அதன் கால அளவு, அது எப்பொழுது முடிவுபெறும் என்பதைக் காட்டும்படியாகவும் அவர் ஆதாரங்களைத் தந்துள்ளார். இவைகளை நாம் ஏற்கெனவே பார்த்துள்ளோம். அதாவது இந்த 40 வருட அறுப்பு (ஆசிரியர் முன்னுரை பக். ii பார்க்கவும்) 1874ல் ஆரம்பித்து 1914ல் முடிவடைகிறது. இந்த அறுப்பின் வேலை மற்றும் முறைகளைப் பற்றிய விவரங்கள் நிழலாக யூத யுகத்தில் காட்டப்பட்டன. அந்த நிழலான அறுப்பில் இருந்த சில காலத்தை குறிக்கும் அம்சங்களை நாம் இப்பொழுது ஆராய்ந்து பார்க்கலாம். அது மாத்திரமல்ல, அவைகள் கற்றுக் கொடுக்கிற பாடங்களையும், அவைகள் தற்காலத்திற்கு ஏற்றதாக உள்ளதையும் இதற்கென்றே நம்முடைய ஆண்டவர் விசேஷமாக வைத்திருப்பதையும் நாம் இப்பொழுது பார்க்கலாம். அதனிமித்தமாக நாம் சந்தேகத்துடனோ அல்லது நிச்சயமற்றவர்களாகவோ இல்லாது அவருடைய திட்டத்தை அறிகிறவர்களாகவும் அதன்படி பலத்துடன் நடக்கிறவர்களாகவும் அவரால் வெளியாக்கப்பட்ட அவருடைய சித்தத்தை நிறைவேற்றுவதில் அவரோடு ஒத்துழைப்பவர்களாகவும் இருப்போம்.

யூத யுக அறுப்போடு சம்பந்தப்பட்ட காலத்தைக் குறித்த எல்லா அம்சங்களும் (சில வேளைகளில் அவைகள் மறைமுகமாக விசுவாசிகள் சம்பந்தப்பட்டதாக இருந்தாலும்) பெருந்திரளாக இருந்த சாதாரண மக்களை பாதிப்பதாக இருந்ததுடன், ஒரு ஒழுங்கு முறை அல்லது சபை-ராஜ்யம் என்பவைகளின் சோதனைக்காலம் நிராகரிப்பு, கவிழ்ப்பு, அழிவு போன்றவைகளின் குறிப்பிடப்படும் காலமாக இருந்தது. இப்படியாக ஆண்டவர் மணவாளனாக, அறுவடை செய்கிறவராக (கிபி 29) உண்மையான

இஸ்ரேயலர்களுக்கு மாத்திரமல்லாது, அனைத்து இஸ்ரேயலருக்காகவும் வந்தார். (யோவா. 1:11) அறுப்பின் வேலையின் போது களஞ்சியத்தில் சேர்க்கப்பட தகுதியான கோதுமை மணிகள் (சுவிசேஷயுகம்) கொஞ்சமாக இருந்தது. ஆனால் பெரியளவில் காணப்பட்டவைகள் உருவத்தில் தான் கோதுமையாக இருந்ததே ஒழிய உண்மையிலேயே அவை பதராகத்தான் இருந்தன. மூன்றரை வருடங்கள் கழித்து (கிபி 33) நம்முடைய ஆண்டவர் இராஜாவாக ஆவதற்கு (இதற்கு முன்பு அவர் அதை மறுத்திருந்தார். யோவா. 6:15) ஜனங்கள் அவரை ஒரு கழுதையின் மேல் ஏற்றிச் செல்ல அனுமதித்த போது, நிழ-ல் இருந்ததைக் காட்டிலும் அதிக முக்கியமாக இந்த நிஜமான சுவிசேஷ யுக அறுப்பில் ஒரு குறிப்பை விளக்கியது. அதாவது 1874ம் ஆண்டில் இரண்டாம் வருகையில், நம்முடைய ஆண்டவர் மணவாளனாக, அறுவடையாளராக வந்த காலத்தையும், ஏப்ரல் 1878ல் ஒவ்வொரு செய்கையிலும் இராஜாதி இராஜாவாக கர்த்தாதி கர்த்தாவாக வெளிப்பட்ட காலத்தையும் இணையாக குறிக்கிறது என்பதை நாம் பார்த்திருக்கிறோம். இம்முறை அவர் மனுஷ்க கண்களுக்கு காணப்படாமல், ஒரு ஆவிக்குரிய இராஜாவாக எல்லா அதிகாரத்தோடும் உள்ளார்.

அவர் இஸ்ரேய-ன் நிழலான இராஜாவாக சில மணி நேரங்கள் மட்டுமே இருக்கும் போது, நம்முடைய ஆண்டவர் செய்தது நமக்கு மிக முக்கியமானது. ஏனெனில், கேள்விக் கே இடமின்றி நிழலாட்டமாய் இங்கே என்ன எதிர்பார்க்கப்பட வேண்டும் என்று காட்டுகிறது. அவர் ஒரு கழுதையின் மேல் ஏறி எருசலேமிற்குள் ஒரு இராஜாவாக வந்தது, காசுக்காரர்களை ஆலயத்தினின்று வெளியே துரத்தியது போன்றவைகளை மனிதர்கள் பார்த்ததை, நாம் ஒரு நிழல் என்று காண்கிறோம். அது இப்பொழுது பெரிய அளவில் செய்யப்படுகிறது. கயிற்றினால் ஒரு சவுக்கை உண்டு பண்ணி அடித்தது, இராஜாவுக்கே உரிய அதிகாரத்தை வெளிப்படுத்தியது. இப்பொழுது இன்னொரு வித்தியாசமான விதத்தில் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது, அதுவும் விசுவாசக் கண்ணுக்கு மட்டுமே. ஆனால் யூத யுக நிழல் இது நிறைவேறினதைக் காணும்படி நமது கவனத்தை ஈர்க்கிறது. இப்படி இல்லாவிட்டால் இதன் உண்மையை நம்மால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாததாக

இருந்திருக்கும். நிழ-ல் இராஜா செய்த முதலாவது காரியம் அவருடைய இராஜ்யமாக இருப்பதற்கு தகுதி இல்லையென்று முழு இஸ்ரேயல் சபை-தேசத்தை நிராகரித்தது ஆகும். இனி அவர்கள் அவருடைய விசேஷித்த சுதந்திரமாக இருக்க முடியாது என்று நிராகரித்தது ஆகும். இதைக்குறித்து பின்வருமாறு சொல்லப்பட்டது. “எருசலேமே, எருசலேமே, தீர்க்கதரிசிகளைக் கொலை செய்து, உன்னிடத்தில் அனுப்பப்பட்டவர்களைக் கல்லெறிகிறவளே! கோழி தன் குஞ்சுகளைத் தன் சிறகுகளின் கீழே கூட்டிச் சேர்த்துக் கொள்ளும் வண்ணமாக நான் எத்தனை தரமோ உன் பிள்ளைகளைக் கூட்டிச் சேர்த்துக் கொள்ள மனதாயிருந்தேன்; உங்களுக்கோ மனதில்லாமற்போயிற்று. இதோ, உங்கள் வீடு உங்களுக்குப் பாழாக்கிவிடப்படும்.” மத். 23:37-39

இதை தற்கால அறுப்போடு சேர்த்துப் பார்க்கும் போது, கிபி 33ல் நிழலான இஸ்ரேயல் 1845 வருடங்களாக அனுகூலங்கள் மற்றும் சிட்சிப்பு போன்றவைகளால் தேவனுடைய ஜனங்களாக அங்கீகரிக்கப்பட்டு, பின்பு ராஜாவினால் தள்ளப்பட்டு, நிராகரிக்கப்பட்டார்கள் என்பதைக் கற்றுத் தருகிறது. ஏனெனில் மூன்றரை வருடங்களாக சோதனைக்குட்படுத்தப்பட்டு, ஆராய்ந்து பார்க்கப்பட்டு, அதன் பின்னர் தகுதி அற்றவர்கள் என்று காணப்பட்டபடியால், இந்த அறுப்பின் போது மூன்றரை வருடங்கள் சோதிக்கப்பட்ட பின்னரும் இதே போன்று 1845 வருட அனுகூலங்கள் மற்றும் சிட்சிப்பு போன்றவைகளின் பின்னர் அந்த வருட இறுதியில் பேர் கிறிஸ்தவ தேசங்கள் தம்மிடத்தி-ருந்து எந்த அனுகூலத்தையும் பெறத்தகுதியற்றவர்கள் என்று நிராகரிக்கப்படுவார்கள் அல்லது எந்த வழியிலாவது அவரால் அங்கீகரிக்கப்படமாட்டார்கள்.

ஆனால் பெயரளவில் உள்ள மாம்சமான இஸ்ரேயல் நிராகரிக்கப்பட்டது என்று கூறும் போது, அது தனிப்பட்ட, கபடற்ற “உத்தம இஸ்ரேயலரைக்” குறிக்காது. ஆனால் இப்படிப்பட்டவர்களுக்கு இன்னும் அதிகமான அனுகூலங்கள் இருந்தன. (இவர்கள் குருடருக்கு வழிகாட்டும் குருடர்களிடம் இருந்து விடுவிக்கப்பட்டு, அப்போஸ்தலர் என்கிற ஆவிக்குரிய வாய்க்கால்கள் மூலமாக நேரடியாக கற்பிக்கப்பட்டவர்கள்) ஆகவே இங்கேயும் நாம் அதைத்தான் எதிர்பார்க்க வேண்டும். ஆவிக்குரிய

ஆசீர்வாதங்கள் இதற்கு முன்பாக பேர் கிறிஸ்தவ மக்கள் மேல் பொழியப்பட்டது. இதற்குப் பிறகு உண்மையுள்ளவர்களுக்கும், கீழ்ப்படிதல் உள்ளவர்களுக்கும் மாத்திரமே சொந்தமானது. இதற்குப் பின் வெளிச்சம் வரவும், விசுவாச வீட்டாருக்கு ஏற்ற கால ஆகாரம் எதிர்பார்க்கப்படவும் ஏற்ற காலமாக இருக்கிறது. ஆனால் முந்திய வழிகளின் மூலமாக அல்ல, ஆனால் வீழ்ச்சியுற்ற, நிராகரிக்கப்பட்ட ஒழுங்கு முறைகளை விட்டு வெளியேறிய, உண்மையுள்ள, தனிப்பட்ட நபர்களின் மூலமாக எதிர்பார்க்கப்பட வேண்டும்.

அவருடைய ஊழியத்தின் போது இராஜாவாக யூத முறைகளை அவர் தள்ளிவிடும் வரை, அவர் வேதபாரகர்களையும், பரிசேயர்களையும், அடிக்கடி அவர் ஜனங்களை ஏமாற்றுகிற மாய்மாலக்காரர்கள் என்று அதட்டினாலும், அவர்கள் தான் ஜனங்களுக்கு கற்றுக் கொடுக்க வேண்டியவர்கள் என்று உணர்ந்திருந்தார். இது ஆண்டவருடைய வார்த்தைகளில் இருந்து விளங்குகிறது. (மத்.23:2) “வேதபாரகரும், பரிசேயரும் மோசேயினுடைய ஆசனத்தில் உட்கார்ந்திருக்கிறார்கள். ஆகையால் நீங்கள் கைக்கொள்ளும்படி அவர்கள் உங்களுக்குச் சொல்லுகிற யாவையும் கைக்கொண்டு செய்யுங்கள்.” ஆகவே இதுமாதிரியே சிறிது காலத்திற்கு சபை தலைமை ஆட்சி பீடம், கூட்டங்கள், குழுக்கள் போன்றவைகளில் பேர் கிறிஸ்தவ சபையின் பெரிய மத ஆட்சியாளர்கள், மோசேயின் ஆசனத்தை ஒரு காலத்தில் (யூத ஜனகரிம்) ஆக்கிரமித்திருந்தது போல, இவர்கள் ஜனங்களுக்கு போதிக்கிறவர்கள் என கிறிஸ்துவின் ஆசனத்தில் வசதியாக உட்கார்ந்து இருந்தார்கள். ஆனால் கிபி 33க்கு பின்னர் வேதபாரகர்களும், பரிசேயர்களும் ஆண்டவரால் எவ்விதத்திலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்படவில்லை. உண்மையான இஸ்ரவேலர்கள் அதன்பிறகு இவர்களால் போதிக்கப்படாமல் தேவனால் மற்றும் தாழ்மையுடைய, பட்டங்களை தங்களுக்கென சூட்டிக் கொள்ளாத, தகுதியுள்ள பாத்திரங்கள் மூலமாக போதிக்கப்பட்டார்கள். இவர்கள் ஜனங்கள் மத்தியி-ருந்து தேவனால் தெரிந்து கொள்ளப்பட்டு அவரால் போதிக்கப்பட்டவர்கள் ஆவார்கள். ஆகவே அதைப் போன்றே அதற்கு இணையான தற்கால அறுப்பிலும் எதிர்பார்க்க வேண்டும், கண்டு பிடிக்கவேண்டும்.

நம்முடைய ஆண்டவர் இராஜ அந்தஸ்தை கிபி 33ல் எடுத்துக்கொண்டதும், அவர் செய்த முதலாவது அதிகாரபூர்வமான வேலை, மாம்சீகமான இஸ்ரவேல்-ன் பொதுவான (National) சபையை நிராகரித்தது ஆகும். அதற்கு இணையாக தற்கால அறுப்பின் போது அதாவது 1878ல் இரகசியமான பாபிலோன், இன்னொரு விதத்தில் அழைக்கப்படும் கிறிஸ்தவம், யூத முறைமைக்கு நிஜமாயிருந்தது, தொடர்பு இல்லாமல் துண்டிக்கப்பட்டது. அப்பொழுது இந்த செய்தி கொடுக்கப்பட்டது : “மகா பாபிலோன் விழுந்தது ! விழுந்தது! அது பேய்களுடைய குடியிருப்பும், சகல வித அசுத்த ஆவிகளுடைய காவல் வீடும், அசுத்தமும் அருவருப்புமான சகல வித பறவைகளுடைய கூடுமாயிற்று.” வெளி. 18:2

வீழ்ச்சி, வாதைகள் மற்றும் அழிவு போன்றவைகள், இரகசியமான பாபிலோன் மேல் வரும் என்று ஏற்கெனவே அறிவிக்கப்பட்டு இருந்தது, மாம்சமான இஸ்ரவேல் மேல் வந்த மகா உபத்திரவத்திலும் தேசம் அழிக்கப்பட்டதிலும் அது நிழலாக இருந்தது. கிபி 70ல் அந்த தேசம் முற்றிலுமாக அழிக்கப்பட்டதோடு அது முடிவு பெற்றது. அந்த வீழ்ச்சியின் காலம் நம்முடைய ஆண்டவர் “இதோ உங்கள் வீடு உங்களுக்கு பாழாக்கி விடப்படும்” என்று சொன்ன காலத்தோடு ஒத்து இருக்கிறது. கிபி 33ல் இருந்து கிபி 70 வரை 36 1/2 வருடங்கள்; கிபி 1878ல் இருந்து கிபி 1914ன் முடிவு வரை உள்ள காலம் 36 1/2 வருடங்கள்; 1914ம் ஆண்டின் இறுதியில் தேவன் பாபிலோன் என்று அழைப்பதும் மனிதர்கள் கிறிஸ்தவ உலகம் என்று அழைப்பதுமான கிறிஸ்தவ மண்டலம் ஏற்கெனவே தீர்க்கதரிசனத்தில் கூறப்பட்டுள்ளபடி அழிந்து போயிருக்கும். (உலக ராஜ்யம் படிப்படியாக அழிக்கப்பட்டு, தேவனுடைய ராஜ்யம் படிப்படியாக ஸ்தாபிக்கப்படும் என்று ஆசிரியர் தனது முன்னுரையில் கூறியிருக்கிறார். காலம் சம்பமாயிருக்கிறது. பக். iv)

யூதாயிசம் என்பது, எல்லா விஷயங்களையும் கட்டுப்படுத்தவும் முறைப்படுத்தவும் செய்யும் கிறிஸ்துவின் ஆயிர வருட ராஜ்யத்திற்கு தேவனால் நியமிக்கப்பட்ட திவ்ய அடையாளமாக உள்ளது. ஆகவே யூதாயிசம் என்பது சபையும், தேசமும் இணைந்த ஒன்றாகும். அதாவது மதமும், தேசத்தின் ஆட்சியும் ஒன்றாக இணைந்து இருப்பதாகும். ஆனால் நாம்

ஏற்கெனவே காட்டியுள்ளபடி சுவிசேஷ சபை, அவளுடைய ஆண்டவர், இராஜாதி இராஜா வந்து பொறுப்பெடுத்து, தம்முடைய மணவாட்டியாக நீதியின் ஆட்சியில் பங்கெடுக்கும்படி உயர்த்தப்படும் வரை, அது எந்த விதத்திலும் உலகத்தோடு சேர்ந்திருக்கவும், உலகத்தின் ஆட்சியில் பங்கு பெறவும் கூடாது. ஆண்டவருடைய வார்த்தையை உதாசீனப்படுத்துவது, கிறிஸ்தவம் என்று அழைக்கப்படும் ஒரு ஒழுங்கை பின்பற்றுவது, மனிதனின் ஞானம், கொள்கைகள், திட்டங்களை பின்பற்றுவது, கிறிஸ்துவினுடையது என்று சொல்-க் கொள்ளும் ஆட்சியை, கொள்கைகளை தழுவிக்கொள்வது (உண்மையான கிறிஸ்துவின் இராஜ்யத்திற்கு இது ஒரு அலங்கோலமான போ-யாக இருக்கிறது) என்பவைகள், ஆண்டவர் பிரசன்ன காலத்திற்கு முன்னதாகவே உண்டாக்கப்பட்டவைகளாகும். இவைகள் முற்றிலும் தகுதியற்றவைகளாகும். பாபிலோனின் வீழ்ச்சி, சபையும் தேசமும் இணைந்ததினால் தகுதியற்ற நிலையில் விழுதல், தகுதியுள்ள கோதுமை சேகரிக்கப்படுதல் ஆகியவை யூத மதம் வீழ்ச்சியுற்றதின் மூலம் நன்றாக விளக்கப்படுகிறது.

பாபிலோன் என்கிற பெயருக்கு ஆதியில் “தேவனுடைய வாசல்” என்று அர்த்தம் இருந்தது. ஆனால் பின்னர் அது “குழப்பம்” என்ற அர்த்தத்திற்கு உரியதாகியது. வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தில் இது குறிப்பாக பேர் சபையைக் குறிக்கும்படியாக உபயோகப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. பேர் சபை மகிமைக்கு வாசலாக இருப்பதற்கு பதில் தவறுக்கும், குழப்பத்திற்கும் வாசலாயிற்று. இது முக்கியமாக களைகள், மாய்மாலக்காரர்கள் நிறைந்த அலங்கோலமான கலவையாக மாறிற்று. இது குழப்பம் நிறைந்த உலக ரீதியானதாயிற்று. இதில் ஆண்டவருடைய ஆபரணங்கள் புதையுண்டன. அவைகளின் உண்மையான அழகும், பிரகாசமும் மறைந்து கிடக்கின்றன. அடையாளமாக கூறப்படும் தீர்க்கதரிசனத்தில் பாபிலோன் என்கிற பதம் சில வேளைகளில் ரோம சபையை குறிப்பதற்காக உபயோகப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அது “மகா பாபிலோன், வேசிகளுக்கு தாய்” என்று அழைக்கப்படுகிறது. பல நூற்றாண்டுகளாக அதைக் குறிக்கும்படியாகத்தான் இந்த சொல் பயன்படுத்தப்பட்டது. எப்படியெனில், அவள்தான் கலப்படம்

உடைய ஒழுங்கு முறையாக இருந்தாள்; மற்றவர்களை அவளால் சகித்துக் கொள்ளமுடியவில்லை. ஆனால் மற்ற சபைகளால் உண்டான ஒழுங்குமுறைகள், தாயைப் போன்று அவ்வளவு பெரிதானது அல்ல, அந்த அளவு கெட்டதல்ல, அவ்வளவு மோசமானதல்ல. அவைகள் அதி-ருந்து பல சீர்திருத்தங்கள் மூலம் பிரிந்தன. ஆனால் அவைகள் பரிபூரண சீர்திருத்தங்களாக இல்லை. இதிலும் தவறுகள், களைகள், உலகத்தனம் ஆகியவை அதிகமாக காணப்படுகின்றன. பாபிலோன் என்கிற பெயர் பொதுவானதாக அல்லது குடும்பப் பேராக எல்லா பேர் கிறிஸ்தவ சபைகளை குறிக்கும்படியாக உபயோகப்படுத்தப்படுகிறது. இப்பொழுது இதில் ரோம சபை மாத்திரமல்ல, எல்லா புரட்டஸ்டன்ட் சபைகளும் அடங்கும். ஏனெனில், போப் சபை தாய் சபையாக கூறப்பட்டு உள்ளபடியால், இதி-ருந்து வந்த பல்வேறு புரட்டஸ்டன்ட் சபைகள் குமாரத்திகள் என்று அழைக்கப்பட வேண்டும். இந்த கருத்தை பொதுவாக புரட்டஸ்டன்ட் சபையினர் ஒத்துக்கொள்கிறார்கள், அதுவும் சில வேளைகளில் பெருமையோடு.

அறுப்புக் காலத்திற்கு முன்னர் மகா பெரிய பாபிலோனில் இருந்த தேவனுடைய ஜனங்கள் (முக்கியமாக Waldenses, The Huguenots மற்றும் 16வது நூற்றாண்டில் இருந்த சீர்திருத்தவாதிகள்) கண்டு கொண்டது என்னவெனில், அவளுடைய உண்மையான, முக்கியமான குணாதிசயம் என்னவெனில் மொத்தத்தில் அந்தி கிறிஸ்துவாக இருப்பதுதான். இதைக் கவனத்தில் வைத்து தான், தாய் சபையி-ருந்து அவர்கள் பிரிந்து வந்ததோடு, அநேகரையும் அவர்கள் வெளியே கொண்டு வந்தார்கள். அவர்களில் அநேகர் களைகள், இதைக் குறித்து தீர்க்கதரிசி ஏற்கெனவே இப்படியாகக் கூறியுள்ளார். “அநேகர் இச்சக வார்த்தைகளோடே அவர்களை ஒட்டிக் கொள்ளுவார்கள்.” (தானி.11:34) இங்கே இவைகள் அறுப்புக்கு முன் ஏற்பட்ட ஆட்சி, உபதேசம் என்ற புய-னால் ஏற்பட்ட பிரிவினைகளாகும். இவர்களில் களைகள் இன்னும் செல்வாக்கடைந்து மற்ற களைகளை உருவாக்கினார்கள். ஆனால் இவர்கள் அதிகமாக குற்றம் கண்டுபிடிக்கப்படாதவர்களாக இருந்தாலும், இன்னும் பாபிலோனின் ஒழுங்கு முறைகளை உடையவர்களாக இருந்தார்கள்.

இப்படியாக கோதுமை காலம் காலமாக, களைகளின் (விசேஷமாக களைகள் உண்டாவதற்கு காரணமாக இருந்த பெரிய தவறுகள்) பிடியி-ருந்து தன்னை விடுவிக்க முயன்றாலும் இந்த முயற்சிகளால் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டாலும், இன்னும் களைகளின் ஆதிக்கத்தில் தான் இருந்தன. களைகளின் குணாதிசயம் மிகுதியாக காணப்பட்ட நிலையில்தான் இருந்தன. ஆனால் கோதுமையினிமித்தம், இந்த கலப்படமான பாபிலோனின் ஒழுங்கு முறைகளுக்கும் தேவனுடைய அனுக்கிரகம் நீடிக்கப்பெற்றது. அறுப்பின் போது 1878ம் ஆண்டு வரைக்கும் முழுமையான இறுதி பிரிவை ஏற்படுத்தும் வரை அது நீடிக்கப் பெற்றது. 1878ம் ஆண்டில் அந்த ஒழுங்கு முறைகள், எல்லா தேவனுடைய அனுக்கிரகத்தில் இருந்தும் முற்றிலுமாக நித்தியமாக விடுவிக்கப்பட்டன. அப்பொழுது உடனடியான அழிவுக்கென தண்டனையைப் பெற்றது, ஆண்டவரின் எல்லா ஜனங்களும் திட்டவட்டமாக, முடிவாக வெளியே கொண்டு வரப்பட்டனர். இந்த யுகத்தின் ஆரம்பத்தில் தேவனுடைய ஜனங்கள் அந்திக்கிறிஸ்துவின் தந்திரங்களைக் குறித்து எச்சரிக்கப்பட்டார்கள். கிறிஸ்துவத்திற்கு எதிர்மாறான கருத்துக்களை, உபதேசங்களை, செயல்களை உணரும் ஒவ்வொரு வேளையிலும், அவைகள் சீர்த்திருத்தத்திற்கு வழிகாட்டியது. அது மாத்திரமல்ல கோதுமை போன்ற வகுப்பினரை சோதித்தறிந்து, நிரூபித்துக் காட்டவும், அந்திக்கிறிஸ்துவின் அசுத்தங்களில் இருந்து அதிகதிகமாக சுத்திகரிக்கப்படவும் உதவியது. அந்திக்கிறிஸ்துவின் தந்திரங்களில் இருந்து விடுவிக்கப்பட்டாலும், அதி-ருந்து தனியாக பிரிந்து செல்லும்படியாக கற்பிக்கப்பட்டாலும், அவர்களை சோதித்தறிவதற்காக ஓர் அளவுக்கு அவர்கள் அதனிடம் ஏமாறும்படியாகவும், ஓர் அளவுக்கு அதில் கலக்கும்படியாகவும் அனுமதிக்கப்பட்டார்கள். ஆனால் இந்த கடைசி சோதனை மற்றும் திட்டவட்டமான அழைப்பின் போது அந்த ஒழுங்கு முறைகள் முற்றிலுமாக நிராகரிக்கப்பட்டதுடன், இப்பொழுது தேவ அனுக்கிரகத்தையும் இழந்தது. (அவர்களுக்குள் இருந்த கோதுமையினிமித்தம் அவர்கள் இதற்கு முன்பு அனுக்கிரகம் பெற்றார்கள்) இது கோதுமை வகுப்பினர், அந்திக்கிறிஸ்துவின் எல்லா ஒழுங்கு முறைகள் மற்றும் கொள்கைகளில் இருந்து இறுதி

பிரிவை உண்டுபண்ணும்படியாக ஏற்படுத்தப்பட்டது. இந்த ஒழுங்கு முறைகளிடம் முன்பு இருந்த சத்தியங்கள் எல்லாம் அவர்களிடம் இருந்து நீக்கப்பட்டு அதற்குப் பதிலாக மனிதனின் கருத்துக்கள் புகுத்தப்பட்டன. தேவ பக்தியும், இரக்கமும் இருந்த இடத்தில் உலக ஆவியும் அதன் சந்தோஷமும், ஆக்கிரமித்துக் கொண்டன.

பாபிலோன் வீழ்ந்தது என்கிற அறிவிப்பைத் தொடர்ந்து இன்னும் அவளுக்குள் இருக்கும் தேவனுடைய ஜனங்களுக்கு வருகிற கட்டளை, வெளியே வா என்பதாகும். “பின்பு வேறொரு சத்தம் வானத்தி-ருந்து உண்டாகக் கேட்டேன், அது: என் ஜனங்களே, நீங்கள் அவளுடைய பாவங்களுக்கு உடன்படாமலும், அவளுக்கு நேரிடும் வாதைகளில் அகப்படாமலும் இருக்கும்படிக்கு அவளை விட்டு வெளியே வாருங்கள்.” (வெளி. 18:4) “பாபிலோன் வீழ்ந்தது, என் ஜனங்களே, அவளை விட்டு வெளியே வாருங்கள்” என்கிற அறிவிப்பு இரண்டு காரியங்களைக் குறிக்கிறது. அவைகள் தெளிவாக ஞாபகத்தில் வைத்துக் கொள்ளப்படவேண்டும். பாபிலோன் ஒரு காலக்கட்டத்தில் திவ்ய அனுக்கிரகத்தில் இருந்தது என்பதை அது சுட்டிகாட்டுகிறது. அவளிடம் கலப்பான குணாதிசயம் இருந்தும் கூட அவள் ஓர் அளவுக்கு அனுக்கிரகம் உடையவளாக இருந்தாள். அவளிடம் இருந்த தவறு எவ்வளவு பெரிதாக இருந்தாலும், எவ்வளவுதான் சிறிய அளவிலான கிறிஸ்துவின் ஆவியை அவள் வெளிப்படுத்தினாலும், பிரித்தெடுக்கப்படுதல் என்கிற அறுப்பின் காலம் வரும் வரை அவள் தேவனுடைய அனுக்கிரகத்தி-ருந்து தள்ளப்படவில்லை. ஒரு கால கட்டத்தில் பாபிலோன் மீது திடீர் என்று புறக்கணிப்பு வரும் என்பதையும், அப்பொழுது எல்லாவித அனுக்கிரகங்களும் நித்திய நித்தியமாக அற்றுப் போகும் என்பதையும் அது சுட்டிகாட்டுகிறது. 1878ம் ஆண்டு இப்படியான ஒரு புறக்கணிப்பு வரும் என்று நாம் ஏற்கெனவே காட்டியது போன்று அந்த வேளையில் நியாயத்தீர்ப்பு துவங்கும். அது மாத்திரமல்ல, பாபிலோன் புறக்கணிக்கப்படும் வேளையில், தேவனுடைய ஜனங்களில் அநேகரும் அதற்குள் இருப்பார்கள். அதோடு தொடர்பு உள்ளவர்களாக இருந்திருப்பார்கள். இப்படிப்பட்ட

புறக்கணிப்புக்குப் பின்னர் அல்லது தேவ அனுக்கிரகத்தி-ருந்து தள்ளுண்டபின்னர் தான், “என் ஜனங்களே, அவளை விட்டு வெளியே வாருங்கள்” என்று அழைக்கப்படுகிறார்கள்.

கடந்த நானூறு வருடங்களில் படிப்படியாக ஏற்பட்ட சீர்திருத்த இயக்கங்கள் மற்றும் இறுதியாக, முடிவாக பிரித்தெடுக்கப்படுதல் என்பவைகளுக்கு இடையே உள்ள வித்தியாசம் கவனமாக புரிந்துகொள்ளப்பட வேண்டும். அந்த முயற்சிகளெல்லாம் பாபிலோனை சீர்திருத்தும்படி அனுமதிக்கப்பட்டவை. ஆனால் பாபிலோன் சீர்திருத்த முடியாத அளவிற்கு உள்ளது என்பதை உணர்த்துகிறது. “பாபிலோன் கர்த்தருடைய கையில் உள்ள பொற்பாத்திரம்; அது பூமி அனைத்தையும் வெறிக்கப்பண்ணினது; அதன் மதுவை ஜாதிகள் குடித்தார்கள்; ஆகையால் ஜாதிகள் புத்தி மயங்கிப்போனார்கள். (அந்த வெறி அவளுடைய தவறுகளால் ஏற்பட்டது) பாபிலோன் சடுதியில் விழுந்து தகர்ந்தது; அதற்காக அலறுங்கள்; அதின் நோவை ஆற்ற பிசின் தைலம் போடுங்கள்: ஒரு வேளை குணமாகும். பாபிலோனைக் குணமாக்கும்படி பார்த்தோம், அது குணமாகவில்லை; அதை விட்டு விடுங்கள்; நாம் அவரவர் தேசங்களுக்கு (உண்மையான சபைக்கு, இல்லையெனில் உலகத்திற்கு அவரவருடைய நிலைமைக்கேற்ப இதன்படி ஒவ்வொருவரும் கோதுமையா அல்லது களையாக என்று கண்டறியப்படுகிறார்கள்.) போகக்கடவோம்; அதின் ஆக்கினை வானமட்டும் ஏறி ஆகாய மண்டலங்கள் பரியந்தம் எட்டினது.” எரேமியா 51:7-9; ஒப்பிட்டு பார்க்கவும். வெளி. 17:4; 14:8; 18:2-5, 19

குணப்படாத பாபிலோன், அழிவு என்னும் தண்டனையைப் பெறுகிறது. முழு ஒழுங்கு முறைகளும் நிராகரிக்கப்பட மாட்டாது. அவளுடைய பொய்யான வழி மற்றும் உபதேசங்களை ஒத்துக் கொள்ளாதவர்கள், இப்பொழுது அவளிடம் இருந்து வெளியே வரும்படி அழைக்கப்படுகிறார்கள். இந்த புறக்கணிப்பு என்கிற தண்டனை கொடுக்கப்படுவதின் காரணத்தை சிலர் புரிந்து கொள்ளாமல் இருப்பதைக் குறித்து தீர்க்கதரிசி இப்படியாக கூறுகிறார் :

“ஆகாயத்திலுள்ள நாரை முதலாய் தன்வேளையை அறியும்;

காட்டுப்புறாவும், கொக்கும், தகைவிலான் குருவியும் தாங்கள் வரத்தக்க காலத்தை அறியும்; என் ஜனங்களோ கர்த்தரின் நியாயத்தை அறியார்கள். (கோதுமையில் இருந்து களைகளையும், பதரையும் பிரிப்பதற்கான முழு அறுப்பின் காலம் வரவேண்டும் என்பதை அவர்கள் அறியாமல் உள்ளார்கள். இந்த விஷயத்தில் இடம் பெயரும் பறவைகள் அறிந்து வைத்திருப்பது போன்று கூட அவர்களுக்கு தெரியாமல் உள்ளது) நாங்கள் ஞானிகளென்றும், கர்த்தருடைய வேதம் எங்களிடத்தில் இருக்கிறதென்றும் நீங்கள் சொல்லுகிறதெப்படி? (அதுவும் அறுப்பின் காலத்தையும் அப்பொழுது வரயிருக்கிற காலங்களின் மாற்றத்தையும் நீங்கள் அறியாமல் இருக்கும் போது) மெய்யாகவே, இதோ, வேதபாரகரின் கள்ள எழுத்தாணி அதை அபத்தமாக்குகிறது. (ஏனெனில் அப்போஸ்தலர்கள், தீர்க்கதரிசிகள் மூலமாக வந்த வார்த்தை வெறுமையானதாக ஆக்கப்பட்டு உள்ளதுடன் கவனிப்பாறின்றி ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டுள்ளது. கடந்த இருண்ட காலங்களின் போது உருவாக்கப்பட்ட கோட்பாடுகள், இருளில் நடப்பவர்களுக்கு வெளிச்சமற்ற விளக்குகள் போன்று உள்ளது) ஞானிகள் (கற்றவர்கள்) வெட்கி, கலங்கி (அவர்கள் விருப்பத்துடன் உண்டாக்கிய மனுஷ்க திட்டங்கள் வீழ்ச்சியடைவதால்) பிடிபடுவார்கள்; இதோ, கர்த்தருடைய சொல்லை வெறுத்துப் போட்டார்கள்; அவர்களுக்கு ஞானமேது? (இப்பொழுது) (ஏசாயா 29:10ஐப் பார்க்கவும்) ஆகையால் அவர்களுடைய ஸ்திரீகளை (சபைகளை) அந்நியருக்கும் அவர்களுடைய வயல்களை அவைகளை கட்டிக் கொள்பவர்களுக்கும் கொடுப்பேன்; அவர்களிலே சிறியோர் தொடங்கி பெரியோர் மட்டும் ஒவ்வொருவரும் பொருளாசைக்காரராயிருக்கிறார்கள்; தீர்க்கதரிசிகள் (பேச்சாளர்கள்) தொடங்கி ஆசாரியர்கள் மட்டும் ஒவ்வொருவரும் பொய்யராயிருந்து, (ஏசா. 56: 10-12; 28: 14-20 ஒத்துப்பார்க்கவும்) சமாதானமில்லாதிருந்தும், சமாதானம் சமாதானம் என்று சொல்-, (அவளுடைய முழுதிட்டமும் மரித்துக் கிடக்கிறது. சத்தியத்தினால் - தேவனுடைய வார்த்தையால் சுத்திகரிக்கப்பட வேண்டியது அவசியமாக காணப்படுகிறது) என் ஜனமாகிய குமாரத்தியின் (பெயரளவான சீயோன் - பாபிலோன்) காயங்களை மேற்பூச்சாய் குணமாக்குகிறார்கள். தாங்கள் அருவருப்பானதைச் செய்தினிமித்தம் வெட்கப்படுகிறார்களா? பரிச்சேதம் வெட்கப்படார்கள், நாணவும்

அறியார்கள்; ஆகையால் (போதகர்கள்) விழுகிறவர்களுக்குள்ளே விழுவார்கள்; நான் அவர்களை விசாரிக்கும் காலத்திலே (அல்லது சோதிக்கும் போது- அறுப்பின் போது) இடறுண்டு போவார்கள் என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார். அவர்களை முற்றிலும் அழித்துப் போடுவேன் என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார்; திராட்சச் செடியிலே குலைகள் இராது, அத்திமரத்திலே பழங்கள் இராது, இலையும் உதிரும், நான் அவர்களுக்குக் கொடுத்தது (எல்லா தீவ்ய அனுகூலங்களும், சிலாக்கியங்களும்) அவர்களை விட்டு தாண்டிப் போகும்.” (எரேமியா 8:7-13)

தள்ளுண்டவர்கள் அநேகர் துன்பங்கள் வருவதைக் காண்பார்கள். இருந்தாலும் உண்மையான காரியத்தை அறியாது இருப்பார்கள் என்று தொடர்ந்து வரும் வசனங்கள் காட்டுகிறது. அவர்கள் கூறுவார்கள்: நாம் கூடி வருவோம், நாம் அரணான பட்டணங்களுக்குள் (ஆட்சிக்குள்) பிரவேசித்து அமைதியாக இருப்போம். அவர்கள் தங்களுடைய பொய்யான உபதேசங்களை விவேகமோ அல்லது வேதமோ ஆதரிப்பதில்லை என்பதை எப்படியோ அறிகிறார்கள். ஆகவே, இப்பொழுது செய்யப்படவேண்டிய ஞானமான காரியம் அமைதியாக இருப்பதுதான், அதுவும் முட்டாள்தனமான கொள்கைகளின் மறைவிலும் கிறிஸ்தவ ஆட்சியாளர்கள் என்று அழைத்துக் கொள்பவர்களின் பாதுகாப்பின் கீழும் இருப்பது ஆகும். அவர்கள் உண்மையாகவே பின்வருமாறு கூறுகிறார்கள். “நம்முடைய தேவனாகிய கர்த்தர் நம்மைச் சங்காரம் பண்ணி நமக்குப் பிச்சுக் கலந்த தண்ணீரை குடிக்கக் கொடுக்கிறார்.” அவர்களுக்கு புத்துயிர் ஊட்டக் கூடிய ஒன்றே ஒன்று அவர்கள் கலந்த கோப்பை மட்டுமே. (கசப்பான உபதேசம் என்கிற விஷம், “பிசாசின் உபதேசங்கள்” தேவனுடைய வார்த்தைகளான சத்தியம் என்னும் தூய்மையான தண்ணீருடன் கலந்தது) இப்படிப்பட்ட நிலையில் உள்ளவர்கள் பாபிலோனை நேசிக்கிறவர்கள், “அவளை விட்டு வெளியே வா” என்கிற கட்டளைக்கு கீழ்ப்படிய, ஆயத்தம் இல்லாமல் இருப்பவர்கள், தங்களுடைய சொந்த கலவையையே குடிக்கும்படி நிர்ப்பந்தம் பண்ணப்படமாட்டார்களா? அவர்களுடைய உபதேசங்கள் பொய்யானவை என்று ஒப்புக் கொள்ளவும் நிர்ப்பந்திக்கப்பட

மாட்டார்களா? நிச்சயம் அவர்கள் செய்வார்கள். அதனால் அவர்கள் வாந்தி எடுக்கும்படி அவஸ்தைப்படுவார்கள். அடுத்த வசனம் அவர்களுடைய எதிர்பார்ப்புகளைப் பற்றி கூறுகிறது. அவர்களுடைய எதிர்பார்ப்புகள் ஏமாற்றத்தில் முடிந்தன. அவர்களுடைய கசப்பான (விஷம் - தண்ணீர்) உபதேசங்கள் உலகத்தை மாற்றி விடும், ஆயிர வருடத்தை கொண்டு வந்து விடும் என்று எதிர்பார்த்தார்கள். அவர்கள் கூறுகிறார்கள்: “சமாதானத்துக்குக் காத்திருந்தோம், பிரயோஜனமில்லை; ஆரோக்கிய காலத்துக்கு காத்திருந்தோம், இதோ, ஆபத்து.” பெயரளவான சீயோன் விசாரிக்கப்பட்டு தள்ளிவிடப்பட்ட நாளில் இருந்து அதன் வியாதி துரிதமாக மிக மோசமான நிலைக்கு வரும். அப்பொழுது ஆவிக்குரிய “உத்தம இஸ்ரவேலர்கள்” தீவ்ய அழைப்பிற்கு கீழ்ப்படிந்து பேர் சபைகளில் இருந்து வெளியே வருவார்கள்.

கடந்த காலத்தில் இருந்ததைக் காட்டிலும் இன்னும் பெரிய சீர்திருத்தத்தை ஏன் கொண்டுவரக்கூடாது என்று சிலர் எண்ணுகிறார்கள். அந்த சீர்திருத்தங்கள் பயனற்றதாகவும் சிறிது காலத்திற்கு மட்டுமே உள்ளதாகவும் இருந்தது. ஏன் அவர்தம்முடைய ஆசீர்வாதத்தை எல்லா பெரிய சபைப் பிரிவுகள் மேல் பொழிந்து அவைகள் எல்லாவற்றையும் ஒன்றாக இணைக்கக்கூடாது? அல்லது ஏதாவது ஒரு சபை மேல் ஆசீர்வாதத்தை பொழிந்து அதில் இருந்த அசுத்தத்தை நீக்கி தூய்மையாக்கி, மற்றவர்கள் எல்லாரையும் அதற்குள் இழுத்துக் கொள்ள முடியாதா என்று கேட்கின்றனர். ஆனால் நாம் கேட்கிறோம், ஏன் பூமியில் உள்ள எல்லா இராஜ்யங்களையும் இணைத்து அதை சுத்திகரிக்க இயலாது?

அவருடைய திட்டம் என்று அவர் வெளிப்படுத்துவது இது அல்ல என்று தேவனுடைய பிள்ளைகள் அறிந்து கொள்வதற்கு அது போதுமானதாகும். தேவனுடைய வார்த்தையின்படி நாம் பார்ப்போமென்றால் இப்படிப்பட்ட யோசனை நியாயமற்றது என்று காட்டுவதையும் காணலாம். சபை என்று கூறிக்கொள்ளுபவைகளில் (40 கோடி) எண்ணிக்கையை கவனத்தில் கொண்டு உங்களையே கேட்டுப்பாருங்கள். இவைகளில் எத்தனை மனமும், சரீரமும் ஆண்டவருக்கென்றும் அவருடைய திட்டத்தின்படி ஊழியம்

செய்யவும், அர்ப்பணம் செய்யப்பட்டுள்ளது என்று கூறமுடியும்? களைகளில் இருந்து கோதுமையை பிரித்தெடுப்பதற்கு, களைகளை அகற்றுவது என்பது கிட்டத்தட்ட எல்லா வேளைகளிலும் பெரிய தேவாலயங்களில் ஒரு சிறிதளவை விட்டுத்தான் ஆகவேண்டும் என்கிற தீர்மானத்திற்கு நீங்கள் வருவீர்கள்.

பேர் சபைகளை சுத்திகரிக்க முயற்சிக்காததின் காரணம், எவ்வளவுதான் சுத்திகரிப்பு செய்தாலும் அர்ப்பணம் செய்து கொள்ளாத கிறிஸ்தவ தேசங்களையும் அதன் ஸ்தாபனங்களையும், ஆட்சி செய்பவர்கள், குருவானவர்கள் அனைவரையும் இப்பொழுது பூமியில் ஆரம்பிக்கப்பட உள்ள ஆண்டவருடைய வேலைக்கு தகுதி உள்ளதாக ஆக்காது என்பது தான். கடந்த 18 நூற்றாண்டுகளாக அவர் உண்மையாகவே அர்ப்பணம் செய்து கொண்டவர்களை, தகுதியானவர்களை தெரிந்து கொண்டு வருகிறார். இப்பொழுது செய்ய வேண்டியதெல்லாம் இதே வகுப்பினரில் ஜீவித்துக் கொண்டு இருப்பவர்களில் இருந்து தெரிந்து கொள்ள வேண்டியதுதான். அவர்கள் சொற்பமான எண்ணிக்கையில் இருக்கிறார்கள். ஏனெனில் கிறிஸ்துவின் சரீரமான சபைக்கு என்று தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவர்களின் எண்ணிக்கையை நிறைவு செய்ய வெகு சிலரே குறைவாக காணப்படுகிறார்கள்.

எல்லா மனுஷிக ஸ்தாபனங்களையும் ஒதுக்குவதற்கும், சிறிய அளவில் குறைவுபட்டிருப்பவர்களை சீர்திருத்தாமல், மற்ற அனைவரையும், அதற்குள்ளாக அழைப்பதற்கும் உரிய காரணத்தை நம்முடைய ஆண்டவர் பல்வேறு யூத பிரிவுகளை அவர்களுடைய யுகம் முடியும் போது நடத்தும் விதத்தின் மூலம் காண்பிக்கிறார். இப்பொழுது இருப்பது போன்று அப்பொழுது எல்லோரும் நிராகரிக்கப்பட்டார்கள். “உத்தம இஸ்ரவேலர்கள்” அனைவரும் சுதந்திரத்திற்குள்ளாக அழைக்கப்பட்டார்கள். மேலும் தேவனால் தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட பல்வேறு பாத்திரங்கள் மூலம் தேவனுடைய சித்தத்தையும் திட்டத்தையும் குறித்து கற்பிக்கப்பட்டார்கள்.

இந்த விஷயத்தை யூதர்களுக்கு விளக்கும் போது, ஆண்டவர் இரண்டு உவமைகள் மூலம் தாம் செய்வதில் உள்ள ஞானத்தை விளக்கினார். முதலாவதாக ஒருவனும் கோடித் துண்டை பழைய

வஸ்திரத்தோடு இணைக்கமாட்டான். அப்படி செய்தால் வஸ்திரம் பழமையானது அதிகமாக தெரியும், மேலும் வஸ்திரத்தை அது அதிகமாக கிழிக்கும், பீறலும் அதிகமாகும். இரண்டாவதாக புது திராட்ச ரசத்தை பழந்துருத்திகளில் வார்த்து வைத்தால் துருத்திகள் கிழிந்து போகும், புது இரசமும் சிந்திப் போகும், துருத்திகளும் கெட்டுப்போகும்.

நம்முடைய ஆண்டவரின் புதிய உபதேசங்கள் என்பது புதிய திராட்ச இரசமாகும். அதே வேளையில் யூத பிரிவினர்கள் பழைய துருத்திகள் ஆவார்கள். ஒருவேளை நம்முடைய ஆண்டவர் அந்த பிரிவுகளில் ஒன்றை இணைத்து அதில் ஒரு சீர்திருத்தம் ஆரம்பித்து இருந்தால், அதன் பலன் எதுவாக இருந்திருக்கும்? நிச்சயமாகவே புதிய சத்தியங்கள் பெறப்பட்டிருந்தால் அந்தப் பிரிவை முழுவதுமாக உடைத்திருக்கும். அந்த ஸ்தாபனத்தில் உள்ள பலம் பிரிவுகளுக்குண்டான பெருமையில் கட்டப்பட்டது. அது தவறுகள், மூட நம்பிக்கைகள் மற்றும் மனுஷிக பாரம்பரியங்களால் உறுதிப்படுத்தப்பட்டது. அந்த ஸ்தாபனம் உடனடியாக அழிந்து போய் இருக்கும். புதிய உபதேசங்கள் கவனிப்பாறின்றி இருந்திருக்கும். அந்த பிரிவினரின் பழைய தவறுகளினால் பாரம்பரியங்களால் இடறல் அடைந்திருக்கும். அதன் முன்பு இருந்த விஷயங்களினிமித்தம், பொதுவாக உலகத்தாரால் குற்றம் சாட்டப்பட்டிருக்கும்.

இதே காரணங்களுக்காகத்தான் இங்கே ஆண்டவர் தற்கால அறுவடையின் போது, ஆயிரம் வருட அரசாட்சி உதயமாகக் கூடிய வேளையில் சத்தியம் என்னும் வெளிச்சத்தை அறிமுகப்படுத்தும் போது, எந்த பழைய ஒழுங்கு முறைகளோடு சேர்ந்து இருக்கும்படியோ அல்லது பழைய துருத்திகளில் புதிய திராட்ச ரசத்தை வைப்பது போன்றோ செய்யவில்லை. முதலாவதாக அவைகளில் எதுவுமே சரி செய்யப்படக் கூடிய நிலையிலோ அல்லது புதிய உபதேசங்களைப் பெறக் கூடிய நிலையிலோ இல்லை. இரண்டாவதாக புதிய சத்தியங்கள் பெறப்பட்டால் அவைகள் சீக்கிரமாக வேலை செய்யத் தொடங்கும். அதனால் ஒரு வல்லமை ஏற்படும். அதனால் ஒரு சபைப் பிரிவு எவ்வளவுதான் நன்றாக அமைக்கப்பட்டிருந்தாலும், அதனை சிதறடிக்கும். ஒவ்வொன்றாக

முயற்சி செய்தாலும், பிரதி பலன் ஒரே மாதிரியாகத்தான் இருக்கும். கடைசியில் புதிய திராட்ச ரசத்தை (உபதேசங்கள்) அவைகள் பாதுகாக்கவோ, தக்க வைத்துக் கொள்ளவோ முடியாது.

இதில் சிறந்த வழி எதுவெனில், நம்முடைய ஆண்டவர் அவர் முதலாவது வருகையின் போது பின்பற்றியவைகள் தான். அவர் முற்றிலும் புதிய வஸ்திரத்தை புதிய பொருட்களில் இருந்து உண்டாக்கினார். அவர் புதிய திராட்ச இரசத்தை புதிய துருத்திகளில் வைத்தார். அதாவது அவர் உத்தம இஸ்ரேயலர்களை (சபை பாகுபாடு இன்றி) அழைத்து, அப்பொழுது இருந்த சத்தியங்களை அவர்களுக்கு கொடுத்தார். இப்பொழுதும் அதே போன்று பெயரளவிலான ஆவிக்குரிய இஸ்ரேயலர்களிடையே வசனத்தின் மேல் தாகமாக இருக்கிறவர்களை அழைக்கிறார். ஆகவே எத்தனை பழைய துருத்திகள், பிரயோஜனம் அற்றது என்று நிராகரிக்கப்பட்டாலும், ஆண்டவர் எதிர்பார்க்கிறபடி அவருடைய வழியில் சத்தியத்தை ஏற்றுக் கொள்வதும், அவருடைய திட்டத்தை மனப்பூர்வமாக ஏற்றுக் கொள்ளவதும் ஒத்துழைப்பதும் அவர்களுடைய பொறுப்பாகும். ஆகவே, தற்கால சத்தியம் என்கிற புதிய திராட்ச இரசத்தைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கு தகுதியானவர்கள் என்று நீங்கள் எண்ணப்பட்டபடியால் களி கூறுங்கள். மேலும் அது உங்களுக்கு சாட்சியாக அறிவிக்கப்பட்டது, நிரூபித்துக் காட்டப்பட்டது, ஆகவே அதைப் பற்றிக்கொண்டு அதன்படி சந்தோஷத்துடன் நடவுங்கள்.

ஆண்டவரின் முதலாவது வருகையின்போது, முக்கியமான சபை பிரிவினரின் கருத்தை கேட்டறிந்து, அவர்களைப் பின்பற்ற வேண்டும் என்று நினைத்தவர்களும், “வேதபாரகர்களில், பரிசேயரில் எவராவது அவனை விசுவாசித்ததுண்டா” என்று கேட்டவர்களும் சத்தியத்தைப் பெற்றுக் கொள்ளவில்லை. ஏனெனில் அவர்கள் தேவனை பின்பற்றுவதைக் காட்டிலும், மனுஷனைப் பின்பற்றினவர்களாயிருந்தார்கள். அப்பொழுது இருந்த முக்கியமான சபை பிரிவினர்கள் கிறிஸ்துவினுடைய உபதேசத்தைப் பின்பற்றவில்லை. அதைப் போன்றவர்கள்தான் இன்றும் இருக்கிறார்கள், குருடருக்கு வழிகாட்டுகிற குருட்டுத் தலைவர்கள். சத்தியத்தை ஏற்றுக் கொண்டு அதன்மூலம் ஆசீர்வாதத்தை பெறுவதை

விட்டு, சோதனைக் காலத்தில் விழுந்து விடுகிறார்கள். பழைய வஸ்திரமும், பழைய துருத்தியும், அதிகமாக மோசமடைந்து மேற்கொண்டு உபயோகப்படுத்துவதற்கு தகுதி அற்றதாக இருக்கிறது.

ஆண்டவர் தாமே தம்முடைய ஜனங்களை பாபிலோனை விட்டு அழைக்கிறவராக இருக்கிறபடியால், அவருடைய அழைப்பு எவர் மூலம் வந்தாலும், அவருக்கு உண்மையாக இருப்பவர்கள் அதைக் கேட்பார்கள். அந்த அழைப்பினால் அவர்களுடைய கீழ்ப்படிதல் சோதிக்கப்படுவது மாத்திரமல்லாது, பாபிலோன் மேல் அவர்கள் வைத்திருக்கிற அன்பு மற்றும் அதன் பிழைகள் மேல் வைத்திருக்கிற விசுவாசமும் சோதிக்கப்படும். பாபிலோனின் உபதேசங்கள், ஒழுங்கு முறைகள் போன்றவற்றை அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டு, அதனிமித்தம் வெளியே வர விருப்பம் அற்றவர்களாக இருப்பார்கள் என்றால், தற்கால சத்தியத்திற்கு தகுதியற்றவர்கள் என காணப்படுவார்கள். அப்படியானால் வர இருக்கும் வாதைகளுக்கு தகுதி பெறுவார்கள். ஆனால் அழைப்பில் உள்ள வார்த்தைகள் சுட்டிக் காட்டுவது என்னவெனில், பாபிலோனில் உள்ள தேவனுடைய உண்மையான ஜனங்கள், தெய்வீக சத்தியத்தை அசட்டை செய்து உலகத்தனம் என்கிற பாவத்தில் இருக்கிறார்கள் என்று அர்த்தப்படுத்திக் கொள்ளாமல், பாபிலோன் விழுந்துவிட்டது, தள்ளுண்டது என்று அவர்கள் அறிந்து கொள்ளும் வரை அப்படியாக இருப்பார்கள் என்பதாகும். அதன்பின்னர் அவளில் தொடர்ந்து இருந்தால், அவளுக்குள் இருப்பதாக எண்ணப்படுவார்கள். அதாவது கடந்த கால மற்றும் தற்காலத்தின் அவளுடைய தவறான செயல்களை, உபதேசங்களை ஏற்றுக்கொள்வது போலவும், அவளுடைய பாவங்களில் பங்கு பெறுபவர்களாகவும் எண்ணப்படுவார்கள். அதனிமித்தமாக அவள் மேல் வரும் தண்டனை மற்றும் வாதைகளில் அவர்கள் பங்குபெற தகுதி பெறுவார்கள். (வெளி. 18:4)

“அது பேய்களுடைய குடியிருப்பும், சகல வித அசுத்த ஆவிகளுடைய காவல் வீடும், அசுத்தமும் அருவருப்புமுள்ள சகல வித பறவைகளுடைய கூடுமாயிற்று” என்பது எவ்வளவு பலமுள்ள வசனமாக இருக்கிறது. பாபிலோனின் சில பகுதிகளில், மிக அருவருப்பான சமுதாயம், கிறிஸ்தவ சமயத்தையும் சடங்காச்சாரத்தையும், தேடி, கைக்கொள்ளுகிறவர்கள் என்பது

எவ்வளவு உண்மையாக இருக்கிறது. எப்படியோ, எங்கேயோ ஒவ்வொரு அசுத்தமான கொள்கைகளும், உபதேசங்களும், அவளுக்குள் வந்து விடுகிறது. அவள் ஒரு கூடாக இருக்கிறாள். அந்தக் கூடு ஆண்டவருடைய பொறுமையும், சாந்தமுழுள்ள புறாக்களை மட்டுமின்றி அநேக அசுத்தமான, அருவருப்பான பறவைகளையும் தனக்குள் வைத்திருக்கிறது. மனுஷர்களையும், ஸ்திரீகளையும் ஏமாற்றுகிறவர்கள் தவறாய் நடக்கிறவர்களுக்குள் எத்தனை பேர் கிறிஸ்துவின் சபையின் வெளிப்படையான அங்கமாக இருக்கிறார்கள்! அது மாத்திரமல்ல, பொல்லாத வழிகளை செயல்படுத்துவதற்கு எத்தனை பேர் தங்களுடைய வேலையை ஒரு மறைமுகமான கருவியாக பயன்படுத்துபவர்களாக இருக்கின்றனர்! ரோமன் கத்தோ-க்க ஐக்கியத்தில் இருந்த எத்தனை மோசமான மூர்க்கமான குற்றவாளிகள் மரண தண்டனை வழங்கப்பட்ட மரிக்கிறார்கள் என்பது நன்கு அறியப்பட்ட விஷயமாகும்.

நாகரீகம் அடைந்த உலகின் மிகச் சிறந்தவர்களும் மிக மோசமானவர்களும் ஆக நல்லதும் பொல்லாததுமான ஜனங்களும் பாபிலோனுக்குள் இருந்திருக்கிறார்கள். மிகச் சிறந்தவர்கள் எனப்படுபவர்கள் உண்மையாகவே அர்ப்பணம் செய்து கொண்டவர்களுக்குள் உள்ள ஒரு சிறு வகுப்பினர். இவர்கள் பெயரளவுக்கு உள்ள அதிகமான மோசமான அசுத்த ஜனங்களுக்குள் கலந்து இருக்கிறார்கள். ஆனால் நல்ல சூழ்நிலை ஏற்படும் போது சிறந்த வகுப்பினர் தற்போதைய அறுப்பின் போது மகிமை அடைவதற்கென்று பிரித்து எடுக்கப்படுவார்கள்.

பாபிலோனுக்குள்ளும், வெளியேயும் உள்ள அசுத்தமான அருவருப்பான பறவைகளின் விகிதாச சாரத்தைப் பார்க்கக்கூடிய விதத்தில் விளக்கமான அறிக்கை கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. மிகவும் ஐதீக மற்றும் பூர்வீகமாக நூற்றாண்டு காலமாக இருக்கும் சபைகள், தன்னுடைய கோதுமை நிலத்தில் கோதுமை தூய்மையானதாகவும், நல்ல தரமானதாகவும் இருப்பதாகவும், பதர்களின் எண்ணிக்கை மிகக் குறைவாக இருப்பதாகவும் கூறிக் கொள்ளும் சபைகள், அரசாங்கத்தோடு இணைந்து சட்டங்களை இயற்றி ஆளுகை செய்யும்

ஜனங்களின் நிலைமையை கீழ்க்கண்ட அதிகார பூர்வமான அறிக்கை கூறுகிறது:

இங்கிலாந்து மற்றும் வேல்ஸ் ஆகியவற்றில் உள்ள சமுதாயத்தின் நிலைமையைக் குறித்து 1873ம் ஆண்டின் பார்-மெண்ட் அறிக்கை :

மத ரீதியிலான ஜனத்தொகை

ரோமன் கத்தோ-க்கர்கள்.....	1,500,000
ஆங்கிலேய திருச்சபை.....	6,933,935
புரட்டஸ்டன்ட் சபையார் (Protestants other than Episcopalians)	7,234,158
நாத்திகர்கள்.....	7,000,000
யூதர்கள்	57,000

சிறையில் உள்ள குற்றவாளிகள்

ரோமன் கத்தோ-க்கர்கள்.....	37,300
ஆங்கிலேய திருச்சபை.....	96,600
புரட்டஸ்டன்ட் சபையார்.....	10,800
நாத்திகர்கள்.....	350
யூதர்கள்.....	0
	<hr/>
	1,45,050

100,000 பேருக்கு குற்றவாளிகளின் எண்ணிக்கை

ரோமன் கத்தோ-க்கர்கள்.....	2,500
ஆங்கிலேய திருச்சபை.....	1,400
புரட்டஸ்டன்ட் சபையார்.....	150
நாத்திகர்கள்.....	5
யூதர்கள்.....	0

குற்றவாளிகளின் விகிதாச்சாரம்

ரோமன் கத்தோ-க்கர்கள்.....	40க்கு ஒருவர்
ஆங்கிலேய திருச்சபை.....	72க்கு ஒருவர்
புரட்டஸ்டன்ட் சபையார்.....	666க்கு ஒருவர்
நாத்திகர்கள்.....	20,000க்கு ஒருவர்

இப்படிப்பட்ட நிலைமைக்கான காரணம் பின்வருமாறு தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது: “அவளுடைய வேசித்தனத்தின் உக்கிரமான மதுவை (ஆவி, செல்வாக்குள்ள நிலை) எல்லா ஜாதிகளும் குடித்தார்கள்” (வெளி. 18:3)-உலக சிநேகிதம். சபையைக் குறித்ததான அதன்நோக்கம், குறிக்கோள் பற்றிய பொய்யான போதனைகளும், அவள் உயர்த்தப்படும் வேளையும், ஆட்சி செய்ய வேண்டிய வேளையும் வந்துவிட்டது என்கிற எண்ணமும் (முக்கியமாக கான்ஸ்டன்டைன் காலத்தில் வல்லமையிலும், மகிமையிலும் அரசாட்சி செய்யும்படியாக ஏற்படுத்தப்பட்ட தேவனுடைய இராஜ்யம், தான் தான் என்று கூறியபோது அவளுடைய உலகப்பிரகாரமாக ஆசைகளுக்கு கிடைத்த வெற்றிக்குப் பின்னர்) அவளோடு ஒரு போதும் இணைந்திராத அநேகரை பாபிலோனுக்குள் வழி நடத்திற்று. பெருமையும் அபிஷேகமும் உலக அதிகாரத்தை பெறுவதற்கு ஆதிகால சபையை வழி நடத்திற்று. அதிகாரத்தைப் பெறுவதற்கு எண்ணிக்கையும் உலகப்பிரகாரமான செல்வாக்கும் அவசியம். அந்த எண்ணிக்கையைப் பெறுவதற்கு தற்போதைய நிலைமையில் சாத்தியம் இல்லாது இருந்தது. சத்தியம் அந்த எண்ணிக்கையைக் கொண்டு வந்திருக்க முடியாது. ஆகவே பொய்யான உபதேசம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. கடைசியில் இதன்மூலம் முதல் நிலைக்கு வரமுடிந்தது. மேலும் அப்பொழுது இருந்த சத்தியமும் திரிக்கப்பட்டது, விகாரப்படுத்தப்பட்டது. பல லட்சக்கணக்கானவர்கள், எண்ணிக்கையில் அதிகமாக வந்தார்கள். அப்பொழுது உண்மையான சபையான கோதுமை இன்னும் ஒரு “சிறு மந்தையாக” லட்சக்கணக்கான களைகளிடையே மறைந்திருந்தது. இங்கே, பட்சிக்கிற ஓநாய்களின் மத்தியில் உள்ள ஆடுகள் போன்று, தேவனுடைய இராஜ்யத்தின் உண்மையான கரு பலவந்தப்படுத்தப்பட்டது. அவர்கள் தங்களுடைய ஆண்டவரைப் போன்று அவருடைய அடிச்சுவடுகளைப் பின்பற்றினவர்களாகவும், அசட்டை பண்ணப்பட்டவர்களாகவும், மனுஷரால் புறக்கணிக்கப்பட்டவர்களாகவும், துக்கம் நிறைந்தவர்களாகவும், பாடு அனுபவிக்கிறவர்களுமாகவும் இருந்தார்கள்.

ஆனால் இப்பொழுது ஆயிர வருட அரசாட்சி உதயமாகிறது. கடந்த இருண்ட இரவின் உபதேச தவறுகள் கண்டு

பிடிக்கப்பட்டுவிட்டன. சத்தியத்தின் உண்மையான முத்துகள் பிரகாசிக்கப்படுகின்றன. ஆகவே இதன் விளைவு எதிர்பார்க்கப்பட்ட படி கோதுமையி-ருந்து களைகளை முற்றிலுமாக அகற்றுவதாகும். தவறான உபதேசம் தகுதியில்லாத முன்னேற்றத்தை ஏற்படுத்தியபடியால், வெளியாக்கப்பட்ட சத்தியம் அறுப்பின் வெளிச்சத்தில் பிரித்தெடுக்கப்படுதலை உண்டு பண்ணும். எல்லா களைகளும், கோதுமையில் சிலதும் இன்னமும் பயத்துடன் தான் உள்ளன. பாபிலோன் இல்லாமல் போவது அவர்களுக்கு, தேவனுடைய வேலையை உதறித்தள்ளுவது போன்றும், அவருடைய திட்டம் தோல்வியுறுவது போன்றும் தோன்றுகிறது. ஆனால் அது உண்மையில்லை. களைகள் ஒரு போதும் கோதுமையாக இருந்ததில்லை. தேவனும் அதன் நிலையிலேயே அங்கீகரிக்கவும் எண்ணியிருக்கவில்லை. “அவைகள் இரண்டும் அறுப்பு வரை ஒன்றாக வளரட்டும்” என்றுதான் அனுமதித்தார். பாபிலோனின் அசுத்தமான பறவைகள் உள்ள கூண்டி-ருந்துதான் தேவனுடைய ஜனங்கள் வெளியே வரும்படி அழைக்கப்பட்டனர். அதன் நோக்கம் அவர்கள் சுயாதீனத்தை அனுபவிக்க வேண்டும், அறுப்பின் வெளிச்சத்திலும் வேலையிலும் பங்கு பெற வேண்டும் என்பதோடு அவளுடைய உபதேசத்தின் தவறுகளோடும் பழக்க வழக்கங்களோடும் ஒத்துப் போகாமல், அதி-ருந்து தப்பித்துக் கொள்ளவும், அதற்குள் தங்கி இருப்பவர்களுக்கு வர இருக்கிற வெகுமதியான வாதைகளில் இருந்து தப்பித்துக் கொள்ளவும் வேண்டும் என்பதாகும்.

இந்த வாதைகள் அல்லது துன்பங்கள் தள்ளிவிடப்பட்ட யூதர்கள் மேல் முன்னமே நிழலாட்டமாக கூறப்பட்டிருந்தது. வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தில் பயங்கரமான அடையாளங்களின் ஊடாக காட்டப்பட்டிருந்தது. அநேகமான மாணவர்களுக்கு இந்த விஷயத்தில் மிகையான கொடிய கருத்துக்களைக் கொடுத்துள்ளது. ஆகவே இப்பொழுது வரயிருக்கிற உண்மையான சம்பவங்களுக்கு ஆயத்தம் இல்லாதிருக்கிறார்கள். அவர்கள் அநேக முறைகளில் அடையாளங்களை அது இருக்கிறபடியே எடுத்துக் கொள்கிறார்கள். ஆகவே அவைகள் மத, சமுதாய மற்றும் அரசியல் குழப்பங்களினால், முரண்பாடுகள், ஏற்றத் தாழ்வுகள், எதிர்நோக்கங்கள், புரட்சிகள்

போன்றவைகளால் நிறைவேறப் போகிறதைக் காண ஆயத்தம் இல்லாமல் இருக்கிறார்கள்.

ஆனால், இங்கே இன்னொரு காரியத்தையும் கவனியுங்கள். பாபிலோன் தள்ளப்பட்ட அல்லது கிருபையி-ருந்து நீக்கப்பட்ட காலத்திற்கும் (1878) அவள் மேல் வாதைகள் அல்லது துன்பங்கள் வரும் காலத்திற்கும் இடையில் ஒரு இடைவெளி இருக்கிறது. இந்த காலத்தில் ஆண்டவருடைய ஜனங்களுக்கும் உண்மையுள்ளவர்களுக்கும் இது அறிவிக்கப்பட்டு, அவர்கள் பாபிலோனை விட்டு வெளியே கூட்டிச் சேர்க்கப்படுவார்கள். இதே வசனத்தில் இது தெளிவாக கூறப்பட்டுள்ளது. செய்தியாவது: “பாபிலோன் விழுந்தது,” “என் ஜனங்களே, அவளுக்கு நேரிடும் வாதைகளில் அகப்படாமல் இருக்கும்படிக்கு அவளை விட்டு வெளியே வாருங்கள்” என்பதாகும். வெளி. 7:3ல் இதே இடைவெளி குறித்தும் அதில் செய்யப்பட வேண்டிய வேலை குறித்தும் அடையாளங்கள் மூலம் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. சேதப்படுத்துகிறதற்கு அதிகாரம் பெற்ற தூதனுக்கு உத்தரவு பின்வருமாறு கொடுக்கப்பட்டுள்ளது: “நாம் நமது தேவனுடைய ஊழியக்காரரின் நெற்றிகளில் முத்திரை போட்டுத் தீருமளவும் பூமியையும் சமுத்திரத்தையும் மரங்களையும் சேதப்படுத்தாதிருங்கள்.” நெற்றியில் முத்திரை போடுதல் என்பது மனதில் சத்தியத்தை புரிந்து கொள்வதற்கு அடையாளம் காட்டுவதாக இருக்கிறது. இந்த முத்திரை தேவனுடைய ஊழியக்காரர்களை பாபிலோனின் மேல் வைராக்கியம் உள்ளவர்களிடம் இருந்து அடையாளம் காட்டும், பிரித்து எடுக்கும். இது தானியே-ன் சாட்சியத்தோடு ஒத்து இருக்கிறது. “துன்மார்க்கரில் (தங்களுடைய உடன்படிக்கைக்கு உண்மையாய் இல்லாதவர்கள்) ஒருவனும் உணரான். (அவருடைய ஜனங்களில்) ஞானவான்களோ உணர்ந்து கொள்வார்கள்.” (தானி. 12:10) இப்படியாக, பாபிலோன் தள்ளப்பட்டு, நிராகரிக்கப்பட்டு, அதன்மேல் வாதைகள் வரும்முன் வகுப்பினர் அடையாளம் இடப்பட்டு, பிரித்தெடுக்கப்படுவார்கள்.

மேலே நாம் கவனித்த வசனத்தில், இந்த அறிவு என்பது ஒரு முத்திரையாகவும் பிரித்தெடுக்கும் வழியாகவும் இருக்கிறது என்பது தெளிவாக்கப்பட்டுள்ளது. ஏனெனில், முதலாவதாக “பாபிலோன் வீழ்ந்தது” என்கிறதும் அந்த அறிவின்மூலம் அவளை விட்டு

“வெளியே வாருங்கள்” என்று, அவள் மேல் சில வாதைகள் அல்லது தண்டனைகள் வருவதற்கு முன் ஆண்டவருடைய ஜனங்களுக்கு அந்த அறிவிப்பு வருகிறது. எல்லாரும் “தங்களுடைய நெற்றிகளில் முத்திரை போடப்பட வேண்டும்” என்பதை உண்மையாகவே நாம் அறிந்துள்ளோம். தேவனுடைய திட்டத்தை சரியாக புரிந்து கொண்டு இந்த கட்டளைக்கு கீழ்ப்படிவதற்கு முன்பாக ஞானமுடன் அறிவிப்பு செய்யப்பட்டுள்ளது.

தேவனுடைய ஜனங்களுக்கு முத்திரையிடுவது என்கிற வேலை நடந்து கொண்டு வருகிறது என்பது தெரியவில்லையா? நம்முடைய நெற்றிகளில் முத்திரையிடப்படவில்லையா? அதுவும் கூட, சரியான நேரத்திலா? அவருடைய வார்த்தையின் மூலம் ஆண்டவருடைய கரத்தினால் படிப்படியாக நாம் நடத்தப்படவில்லையா? அவருடைய நோக்கத்தின்படி சத்தியத்தையும், பொதுவான காரியங்களையும் அறியும்படி அவருடைய கரத்தினால் நாம் நடத்தப்படவில்லையா? அநேக விஷயங்கள் மேல் நாம் கொண்டிருந்த எண்ணங்களை அது மாற்றவில்லையா? இந்த முத்திரையிடுதல் என்பது பாபிலோனின் பல்வேறு மார்க்கங்கள் மூலம் நமக்கு வரவில்லை என்பது உண்மையில்லையா? அதைக் காட்டிலும், அந்த வேலையை துரிதப்படுத்துவதற்கு அது தடையாக இருந்ததில்லையா? அறுப்பின் போது கோதுமையும் களைகளும் பிரித்தெடுக்கப்பட வேண்டும் என்று ஆண்டவர் அறிவித்ததும், அது சரியானதுதான் என்பதையும் நாம் அறியவில்லையா? மேலும் அவருடைய ஜனங்களுக்கு உண்மைகளை வெளிப்படுத்த வேண்டும் என்பதும், அவருடைய திட்டத்தின் மூலம் காட்ட வேண்டும் என்பதும், அவருடைய திட்டம் என்பதை நாம் அறியவில்லையா? கீழ்ப்படிவது என்பதும், வெளியே வர வேண்டும் என்பதும் நாம் மனிதர்களுடைய புகழ்ச்சியை, நல்ல சம்பளத்தை, ஒரு குருவானவருக்குரிய வீடு அல்லது வியாபாரத்தில் உள்ள நன்மைகள் அல்லது குடும்பத்தில் காணப்படுகிற சமாதானம் என்பவைகளை விட்டு விட வேண்டியதிருக்கும் என்று இருந்தால் எப்படியாக இருக்கும்? எனினும் நாம் பயப்படாதிருப்போமாக. நம்மைப் பார்த்து “வா!” என்று அழைக்கிறவர் தான் பேதுரு கட-ன் மேல் நடந்தபோதும் “வா!” என்று அழைத்தவர் ஆவார்.

ஆண்டவருடைய கரம் அவனுக்கு நேராக நீட்டப்பட்டிருக்காவிடில் அவன் மூழ்கியிருப்பான். அதே கரம் தான் இப்பொழுதும் அவருடைய கட்டளையின்படி பாபிலோனை விட்டு வெளியே வருபவர்களையும் தாங்குகிறது. கொந்தளிக்கும் கடல் போன்று இருக்கிற கஷ்டங்களைப் பாராது, ஆண்டவரையே நோக்கிப் பார்க்க வேண்டும், தைரியமாக இருக்க வேண்டும்.

கட்டளையானது “வா” என்றுதான் உள்ளது. “போ” என்று இல்லை. மனுஷிக் பாரம்பரியங்கள், கோட்பாடுகள், முறைகள், தவறுகள் என்பவைகளை விட்டு, அந்த அடிமைத்தனத்தில் இருந்து வெளியே வருவது என்பது, அவரால் கற்பிக்கப்படவும், போஷிக்கப்படவும், பெலப்படுத்தப்படவும், அவருடைய சித்தத்தை நிறைவேற்றவும், நிலைத்து நிற்கவும், பாபிலோன் உடன் சேர்ந்து விழாமல் இருக்கவும் நேரடியாக அவரண்டை வருவதாகும்.

தேவனுடைய வார்த்தை வெளிப்படுத்துகிறதாவது: அவருடைய அனுக்கிரகத்தி-ருந்தும், அவருடைய வார்த்தையை வெளிப்படுத்துவதி-ருந்தும் விழுந்த பின்னர், பேர் சபை படிப்படியாக அவிசுவாசத்திற்குள் செல்லும் என்றும், அப்பொழுது வேதாகமம் முற்றிலுமாக உதாசீனப்படுத்தப்படும் என்றும், பெயரளவிற்கு வைத்துக்கொள்ளப்பட்டு இருந்தாலும், உண்மையான கோட்பாடு பல்வேறு விதமான உத்தேசமான விஷயங்களாகத்தான் இருக்கும் என்பதாகும். இந்த வீழ்ச்சியில் இருந்து உண்மையானவர்கள், முத்திரை இடப்பட்டவர்கள் தப்பித்துக் கொள்வார்கள். அவர்கள் “இவைகளுக்கெல்லாம் தப்பி நிற்பதற்கு பாத்திரவான்களாக எண்ணப்படுவார்கள்.” ஆண்டவருடைய பிரசன்னத்தின் போது அவர்கள் விழுந்து போகமாட்டார்கள். (லூக். 21:36) சொல்லப்போனால், அநேகர் இப்படியாகத்தான் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஆராதனையை அதே விதமாகத்தான் வைத்துக் கொள்ளுகிறார்கள்; சிருஷ்டிகள் மீதும் எதிர்கால வாழ்க்கை மீதும் விசுவாசம் வைத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் திவ்வியநோக்கத்தின் தவறாத போதகராகிய வேதாகமத்தை உதாசீனப்படுத்தி விட்டு, இந்த விஷயங்களை தங்களுடைய சொந்த அல்லது விசேஷமாக

மற்றவர்களுடைய தத்துவங்கள் அல்லது கருத்துக்கள் மூலம் காண்கிறார்கள். இவர்கள் வேதாகமத்தை வைத்துக் கொண்டு, அதில் சொல்லப்பட்டவைகளை, விசேஷமாக ஏதேனையும் அதில் ஏற்பட்ட வீழ்ச்சியையும் விசுவாசிப்பதில்லை. இயேசுவின் பெயரை வைத்துக் கொண்டு, அவரை இரட்சகர் என்றும், கிறிஸ்து என்றும் அழைத்துக்கொண்டு அவரை பாவம் செய்யாத நல்ல உதாரண மனிதர் என்றுதான் எண்ணுகிறார்கள். அதே வேளையில் சிலுவையில் அவர் செலுத்திய ஈடு ப-யை முற்றிலுமாக நிராகரிக்கிறார்கள். பாபிலோனுக்கு பிதாவானவர் இருக்கிறார் என்பதை ஏற்றுக் கொண்டு சாபத்தையும், மத்தியஸ்தரையும் விட்டு விடுகிறார்கள்.

நம்முடைய ஆண்டவரின் முதலாவது வருகையின் மூன்றரை வருட ஊழியத்தி-ருந்து, யூத தேசம் தள்ளிவிடப்படும் வரை (அவர்களுடைய தேசமும் சபையும் ஒன்றாக இருந்தது) உள்ள காலம் ஒழுங்கு முறைமைகளை முழுமையாக பரீட்சித்துப் பார்ப்பதற்காகத் தான் இருந்தது. அதன் தனிப்பட்ட நபர்களை பரீட்சித்துப் பார்ப்பதற்காக அல்ல என்பது பொதுவாக அறியப்படவில்லை. அதனுடைய மத தலைவர்கள் - ஆசாரியர்கள், வேதபாரகர்கள், பரிசேயர்கள் ஆகியோர் அந்த ஒழுங்கு முறைக்கு பிரதிநிதித்துவம் அளிப்பவர்களாக இருந்தார்கள். அவர்கள் இவ்வாறாக யூத மதத்தினருக்கு பிரதிநிதிகள் என்று கூறிக் கொண்டார்கள். (யோவா. 7:48,49) ஜனங்களும் அவர்களை அவ்வாறாகவே நினைத்தார்கள். ஆகவே தான் அதிகாரிகளிலாவது, பரிசேயரிலாவது யாராவது அவனை விசுவாசித்ததுண்டா? என்கிற கேள்வி எழும்பினது. நம்முடைய ஆண்டவரும் அவர்களை அவ்வண்ணமாகவே அறிந்திருந்தார். அவரை ஜனங்கள் ஏற்றுக் கொள்ளாததற்கு அவர் அவர்களை பெரும்பாலான வேளைகளில் கடிந்து கொள்ளாமல் இருந்தாலும், அடிக்கடி கடிந்து கொண்டது “குருடரான தலைவர்களைத் தான்,” ஏனெனில் அவர்களும் பரலோக இராஜ்யத்திற்குள் பிரவேசிப்பதில்லை, ஜனங்களையும் அதற்குள் பிரவேசிக்க அனுமதிப்பதில்லை. இல்லையென்றால் அவர்கள் இயேசுவை மேசியாவாகவும், இராஜாவாகவும் ஏற்றுக் கொண்டிருந்திருப்பார்கள்.

நம்முடைய ஆண்டவர் அதிகமாக முயற்சித்தது, பிரபலமாகாம-ருப்பதற்காகத்தான். அவரை ஜனங்கள் பலவந்தமாக இராஜாவாக ஆக்கும்படி (யோவா. 6:15) தம்முடைய உபதேசங்களும், அற்புதங்களும் ஜனங்களை தூண்டி விடக்கூடாது என்பதற்காக அப்படிச் செய்தார். ஆனாலும் யூத மத தேசமும் பரீட்சிக்கப்பட்ட காலம் முடிந்து அவர்களுடைய வீடு அல்லது ஒழுங்கு முறை தள்ளிவிடப்பட்டு, “பாழாக்கப்பட்ட” காலம் வரை, இயேசு தம்முடைய அதிகாரத்தின் அடையாளங்களையும் தாம் மேசியா என்பதையும் யூத மத தலைவர்களின் கவனத்திற்கு அடிக்கடி கொண்டு வந்தார். பின்பு அவரது வழிநடத்துதல்-ன்படியும் அப்போஸ்தலர்களின் உபதேசத்திற்கு உட்பட்டு, எல்லா முயற்சிகளும் ஜனங்களுக்கு தனிப்பட்ட முறையில் செயல்படுத்தப்பட்டது. மேலும், தள்ளப்பட்ட சபை, ஒழுங்கு முறை மற்றும் அதிகாரிகள் முற்றிலுமாக புறக்கணிக்கப்பட்டார்கள்.

இதற்கு ஆதாரமாக அவருடைய ஊழியத்தின் போது அவர்களுடைய ஆசாரியர்கள், போதகர்கள் அடங்கிய ஒழுங்கு முறை நிராகரிக்கப்பட்டது வரை, மத். 8:4ல் கூறப்பட்டுள்ளபடி குஷ்டரோகியை ஆண்டவர் சுகமாக்கிய விதத்தை கவனியுங்கள். ஏனெனில், இயேசு அவனிடம் சொல்-யிருந்தார், “இதை நீ ஒருவருக்கும் சொல்லாதபடி எச்சரிக்கையாயிரு. ஆயினும், அவர்களுக்குச் சாட்சியாக நீ போய் ஆசாரியனுக்கு உன்னை காண்பித்து, மோசே கட்டளையிட்ட காணிக்கையைச் செலுத்து என்றார்.” ஆதாரம் அல்லது சாட்சியம் ஒரு குறிப்பிட்ட காலம் வரை ஜனங்களிடம் இருந்து மறைத்து வைக்கப்பட வேண்டும். ஆனால் யூத மத அதிகாரிகளுக்கு உடனடியாக கூறப்பட வேண்டும். ஏனெனில், அப்பொழுது அது அவர்களுக்கு பரீட்சைக்குரிய காலமாக இருந்தது.

யூத மத முறைமை பரீட்சிக்கப்பட்டதின் நோக்கத்தையும், விளைவுகளையும் குறிப்பாக கவனிக்க வேண்டும். ஏனெனில், தற்போது சுவீசேஷ யுக சபையானது பரீட்சிக்கப்படுவதில் அதன் விளைவுகள் காணப்படுவதுடன் தேவனுடைய முழு திட்டத்திலும் அது வெளிப்படுகிறது. தேவனுடைய வாக்குத்தத்தங்களுக்கு இசைவாக, வருகிற மேசியாவுக்கு ஆயத்தமாயிருக்கிற ஜனங்களாகவும், “தமது சொந்த ஜனங்களாகவும்,” இருப்பதற்கு

தேவன் அவர்களை ஒழுங்குபடுத்தி, அதிகாரம் அளித்து, வழி நடத்துகிறார் என்றும், பூமியின் மற்ற அனைத்து ஜாதிகளையும் தேவனைப் பற்றிய அறிவுக்கும், அவருடைய நீதியுள்ள பிரமாணங்களுக்கும் இசைவாக வரும்படி சந்தர்ப்பங்களைக் கொடுத்து ஆசீர்வதிக்கவும் அவர்களை பயன்படுத்துகிறார் என்றும் அவைகள் அறிவிக்கின்றன. மாம்சீக இஸ்ரவேலர் இந்த பெரிய வேலையில் முக்கியமான இடத்திற்கு தகுதியற்றதாக இருப்பார்கள் என்று தேவன் முன்கூட்டியே அறிந்து இருந்தாலும், விளைவுகளைக் குறித்து அவர் அறியாதவர் போன்று அவர்களுக்கு எல்லா சந்தர்ப்பத்தையும் அனுசூலத்தையும் கொடுத்தார். இதற்கிடையில் அவர் முன்னதாகவே அறிந்து வைத்திருந்ததை தீர்க்கதரிசனங்கள் மூலமாக கூறினார். அதை அவர்களால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. ஆகவே யூத ஜனங்களை அவர் பரீட்சித்து, அவர்களோடு கூடிய அவரது செயல்பாடுகளில் அவர் தோல்வியுற்றார் என்று நாம் நினைத்து விடக்கூடாது என்பதற்காக அவர் அப்படிச் செய்தார்.

இஸ்ரவேல் ஒரு மத தேசமாக ஆயத்தத்துடன், தாங்கள் செய்ய வேண்டியதை செயல்படுத்தும்படி ஆர்வமுடன் காத்துக் கொண்டிருப்பவர்களாக கூறிக்கொண்ட போது, தேவனுடைய திட்டம் மேற்கொண்டு அமுல்படுத்தப்படுவதற்கு முன்னதாக, அவர்கள் சோதிக்கப்பட வேண்டியது அவசியம் என்பது நியாயமானதே. அந்த திட்டம் என்னவெனில், ஆபிரகாமின் இயற்கையான வித்தான சந்ததியார், பரீட்சிக்கப்படும் போது அவர்கள் நாடின பிரதான கனத்திற்கு தகுதியற்றவர்கள் என காணப்படும் பட்சத்தில், ஆபிரகாமின் வித்து என்று வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்டவர்களாக தனிப்பட்ட நபர்கள் சுவீசேஷ யுகத்தின் போது தெரிந்து கொள்ளப்பட வேண்டும். அது மாத்திரமல்ல, பூலோகத்தின் எல்லா குடும்பங்களையும் உயர்த்தும்படியாக, ஆசீர்வதிக்கும்படியாக வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட இராஜ்யத்தில் மேசியாவின் உடன் சுதந்திரமாக இருக்கும்படி தெரிந்து கொள்ளப்பட வேண்டும். (கலா. 3:16, 27-29, 14)

யூத ஜனங்களுக்கு வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட 70 வாரங்கள்

(490 வருடங்கள்) திவ்ய அனுக்கிரகம் நிறைவேறத் தவறவில்லை. ஆகவே கிறிஸ்து மற்றும் அப்போஸ்தலர்கள் பிரசங்கித்த தேவனுடைய இராஜ்யத்தில், பங்குபெறும்படியோ அல்லது சீடர்களாகும்படியோ புறஜாதியினரும் அல்லது சமாரியர்களும் கூட எவ்விதத்திலும் அழைக்கப்பட முடியாது. (அப். 3:26) யூதர்களிடத்தில் பவுல் பின்வருமாறு கூறினார் : “முதலாவது உங்களுக்கே தேவனுடைய வசனத்தை (இராஜ்யத்தில் பங்கு பெறும்படி) சொல்ல வேண்டியதாக இருந்தது.” (அப். 13:46) நமது ஆண்டவர் தமது சீஷர்களை அனுப்பி “நீங்கள் புறஜாதியார் நாடுகளுக்குப் போகாமலும், சமாரியர் பட்டணங்களில் பிரவேசியாமலும், காணமற்போன ஆடுகளாகிய இஸ்ரவேல் வீட்டாரிடத்திற்குப் போங்கள்.” “காணமற்போன ஆடுகளாகிய இஸ்ரவேல் வீட்டாரிடத்திற்கு அனுப்பப்பட்டேனேயன்றி, மற்றப்படியல்ல என்றார்.” மத். 10:5; 15:24)

70வது வாரம் முழுவதிலும், இதன் நடுப்பகுதியில் தான் கிறிஸ்து மரித்தார்- நமது ஆண்டவர் ஊழியத்தை ஆரம்பித்தது முதல், முதலாவது புறஜாதியானாகிய, மனம் திரும்பிய கொர்நே-யுவினிடத்தில் பிரசங்கிக்கும்படியாக பேதுரு அனுப்பப்படும் வரை உள்ள ஏழு வருடங்கள் யூதர்களை பரிட்சிக்கும்படியாக தேவனால் தெரிந்து கொள்ளப்பட்ட காலமாகும். ஆனால் அந்த ஏழு வருடங்கள் முழுவதும் (ஒரு சபை-இராஜ்யமாக) அவர்கள் எல்லோரையும் பரிட்சிப்பதற்குப் பதிலாக அந்த பரிட்சை “நீதியோடே சீக்கிரமாக” நிறைவேற்றப்பட்டது. அது அவர்களுடைய அனுசூலத்திற்காகவே செய்யப்பட்டது. ஏனெனில் பரிசேயர்களும், ஆசாரியர்களும், வேதபாரகர்களும், நிராகரித்து இறுதியில் ஆண்டவராகிய இயேசுவை வெறுத்தது மாத்திரமல்ல அவரை கொல்லவும் வகை தேடினார்கள் என்பது தேவனுக்கு மாத்திரமல்ல, மனிதர்களுக்கும் வெளிப்படையாக தெரிந்து இருந்தது. ஆகவே வேளை வந்த போது தம்மை இராஜாவாக்கும்படி, வெளிப்படையாக ஒப்புக்கொடுக்கும்படி, அவர்களிடத்தில் கழுதையின் மேல் ஏறினவராக வந்த போது, வேதபாரகர்கள், பரிசேயர்களால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படாத போது, இராஜா உடனடியாக அந்த ஒழுங்கு

முறையை உதறித்தள்ளினார்; சாதாரண ஜனங்கள் அவரை மகிழ்ச்சியுடன் ஏற்று அவர் இராஜாவாக அங்கீகரிக்கப்பட வேண்டும் என்று வற்புறுத்தின போதும், அந்த ஒழுங்கு முறையை அவர் உதறித் தள்ளினார். (மாற். 12:37) ஆகவே, இப்படியாக ஆண்டவர், மேற்கொண்டும் உபயோகம் இல்லாதிருக்கும் பரிட்சையை 70வது வாரத்தில் மிஞ்சி இருக்கும் காலம் விசேஷமாக ஜனங்களுக்காக, தள்ளிவிடப்பட்ட யூத ஒழுங்கு முறையில் உள்ள தனிப்பட்டவர்களுக்காக, செலவிடப்படும்படி அதை முடக்கி வைத்தார். அதுவும் எல்லா தேசத்தாருக்கும் விரிவாக யூத யுகத்தின் ஊழியக்காரர்களின் பிரயாசைகள் சென்று அடைவதற்கு முன்னதாக அப்படிச் செய்தார். அப்படியாகவே நடைபெற்றது, ஏனெனில், நம்முடைய ஆண்டவர் உயிர்த்தெழுந்த பின்னர் அவருடைய சீடர்களிடத்தில் சொல்லும் போது அவர்களுடைய பிரயாசைகள் யூதர்களுக்கு மாத்திரம் அல்லாது, “சகல தேசத்தாருக்கும்” குறிப்பாக “எருசலேமி-ருந்து தொடங்க” வேண்டும் என்றார். (லூக். 24:47) மேலும், ஏற்ற வேளையில் வழியைத் திறக்கும் வரை, கடைசியில் பேதுருவை கொர்நே-யுவினிடத்தில் அனுப்பி அனுக்கிரகம் செய்தது வரை, யூதர்கள் அவர்களைத் தாண்டி சத்தியம் செல்லாதபடி அவர்கள் தடுப்பார்கள் என்பதை அவர் நன்கு அறிந்து வைத்திருந்தார். அந்த வேளையி-ருந்து தனிப்பட்ட யூதர்களும், புறஜாதியினரும் தேவனுடைய அனுக்கிரகத்தை சரி சமமாகவே பகிர்ந்து கொண்டார்கள். இருபாலாருமே கிறிஸ்து மூலமாக கிறிஸ்துவுக்குள் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டத்தக்கவர்கள் தான். ஏனெனில் தற்காலத்தில் தேவனைப் பொறுத்த வரையில் வித்தியாசமே கிடையாது. யூதனுக்கு அனுசூலமற்றதாக காணப்படுவது என்னவெனில், கிறிஸ்து மூலம் வருகிற வெகுமதி என்று இதை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாமல் இருக்கும் அவனது பெருமைதான். எதுவெனில் அவன் தேவனுடைய பிரமாணத்தை முழு மனதுடன் ஏற்றுக்கொள்ளும் போது கிடைக்கக்கூடிய, அவனுக்கு ஒரு முறை கொடுக்கப்பட்ட ஆசீர்வாதங்களாகும். இந்த பிரமாணத்தை விழுந்துபோன நிலையில் உள்ள எவரும் நிறைவேற்ற முடியாது.

அந்த எழுபதாவது வாரத்தில் மாம்சீக இஸ்ரவேலுக்கு ஏற்பட்ட

பரீட்சை அந்த முறைமையை சோதிப்பதற்காக மட்டுமல்ல, பாபிலோன் என்றும், கிறிஸ்தவ தேசம் என்றும் ஆவிக்குரிய இஸ்ரவேல் என்றும் அழைக்கப்படுகிற பேர் கிறிஸ்தவ சபைக்கு ஏற்படுகிற பரீட்சைக்கு முன்னடையாளமாக இருந்தது. இது சவிசேஷ யுக அறுவடையில் ஆரம்பித்து ஏழு வருடங்கள், கிபி 1874 அக்டோபரி-ருந்து 1881 அக்டோபர் வரை, நிறைவேறியது. பாபிலோனாகிய பேர் கிறிஸ்தவ தேசம், மாம்சீக இஸ்ரவேல் தவறினதைப் பார்க்கிறதாக கூறுகிறது. மேலும், தன்னை ஆபிரகாமின் உண்மையான ஆவிக்குரிய வித்து என்றும், தேவனை அறியாத உலகத்தாரை இரட்சிப்பதையச் செய்யும்படி ஆவலுடன் காத்திருப்பதாகவும், யூத ஒழுங்கு முறை கூறியபடி நீதியாக ஆளவும், போதிக்கவும், எல்லா ஜாதிகளையும் ஆசீர்வதிக்க இருப்பதாகவும் கூறுகிறது. இப்பொழுது உள்ள காலம் நிழல் உள்ளதைப் போன்றதாகும். அதாவது, அப்பொழுது யூத தலைவர்கள் வருகிற மேசியாவைப் பற்றிய வாக்குத்தத்தங்கள் அடையாளமாக சொல்லப்பட்டவைகள் என்று எண்ணினார்கள். ஆனால் சாதாரணமான ஜனங்கள் தான் தனிப்பட்ட முறையில் ஒரு மேசியா வருவார் என்று எதிர்பார்த்தார்கள். அப்பொழுது யூதர்களில் கற்று அறிந்தவர்கள், மேசியா தனிப்பட்ட விதத்தில் வருவார் என்பதை கவனியாமல் விட்டு விட்டார்கள். ஆனால், அவர்களுடைய யூத மத தேசம் தங்களுடைய மேன்மையான பிரமாணங்களினிமித்தம் மற்றவர்கள் மேல் வெற்றி சிறப்பார்கள் என்றும், இப்படியாக பொதுவான ஜனங்கள் எதிர்பார்த்திருந்த எல்லாவற்றையும் நிறைவேற்ற ஒரு தனிப்பட்ட முறையிலான மேசியா வருவார் என்று எதிர்பார்த்தார்கள். (மேசியாவைப் பற்றிய தீர்க்கதரிசனங்கள் தங்கள் யூத மத தேசத்தைத்தான் குறிப்பிடுகின்றன என்று கற்றுத் தேர்ந்த யூத போதகர்களும், ரபிமார்களும் இன்றும் அர்த்தப்படுத்துகிறார்கள். தனிப்பட்ட உலக இரட்சகரை குறிப்பதாக அவர்கள் கருதவில்லை. கிறிஸ்துவின் பாடுகளைக் குறித்த தீர்க்கதரிசனங்களும் கூட, தாங்கள் அனுபவித்தவைகளைக் குறிப்பதாக கருதுகிறார்கள்) இந்த கருத்தை மனதில் கொண்டு அவர்கள் உலகம் முழுவதும் பிரசங்கிமார்களை அனுப்பியதுடன் தனிப்பட்ட மேசியா இல்லாமல் உலகத்தை

மோசேயின் பிரமாணங்களை கைக்கொள்ளச் செய்து அதன்மூலம் “பூமியிலுள்ள சகல ஜாதிகளையும்” ஆசீர்வதிக்கும்படி செய்ய எதிர்பார்ப்புடன் இருந்தார்கள். அவர்கள் இப்படியாக காணப்பட்டதால் நம்முடைய ஆண்டவர் பின்வருமாறு கூறினார். “ஒரு வேளை உங்கள் மார்க்கத்தானாக்கும்படி சமுத்திரத்தையும் பூமியையும் சுற்றித் திரிகிறீர்கள்.”

பேர் கிறிஸ்தவ தேசங்களுக்கு இந்த கருத்து எவ்வளவு சரியாக இன்றைக்கு பொருந்துகிறது. ஆண்டவர் திரும்பி வருவேன் என்று வாக்குத்தத்தம் பண்ணினார். ஆண்டவருடைய வருகையினால் ஆயிரம் வருட யுகம் அல்லது இளைப்பாறுதல்-ன் காலங்கள் வரும் என்று அப்போஸ்தலர்களும், தீர்க்கதரிசிகளும் கூறின கூற்றினால் சாதாரண ஜனங்களின் கவனம் ஈர்க்கப்படும் போது (அப். 3:19-21) அவருடைய முதலாவது வருகையின் போது செய்தபடியே இதே மாதிரியான ஜனங்கள் இப்போது சத்தியத்தை ஏற்றுக் கொள்ளவும், அதில் களி கூறவும் ஆயத்தமாக இருக்கிறார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு ஆயிரத்து எண்ணூறு வருடங்களுக்கு முன்பு இருந்தது போலவே பிரதான ஆசாரியர்களும், ஜனங்களின் அதிகாரிகளும், அதைக்காட்டிலும் அதிக வித்தியாசமான கருத்தை உடையவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஆண்டவராகிய இயேசு தனிப்பட்ட முறையில் வராமல், தங்களுடைய முயற்சியால் மற்றும் பிரசங்கத்தால் ஆயிர வருட அரசாட்சியின் போது, வரும் என்று வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட ஆசீர்வாதமும், பூமியில் சமாதானமும், மனுஷர்மேல் பிரியமும் உண்டாக்கப்பட முடியும் என்று கூறுகிறார்கள். இதனிமித்தம் வரப்போகிற இராஜ்யம் மற்றும் இரண்டாவது வருகையைக் குறித்த வாக்குத்தத்தங்களை ஒன்றுமில்லாததாக ஆக்குகிறார்கள்.

கிறிஸ்தவ தேசங்களில் உள்ள தற்கால பிரதான ஆசாரியர்கள், அதிகாரிகள், குருக்கள், ஜனங்களை ஏமாற்றுவதுடன் தங்களையும் ஏமாற்றிக் கொண்டு, நம்புவது போல் சொல்-க் கொள்ளுவது என்னவென்றால், அவர்களுடைய ஊழிய முயற்சிகள் வெற்றி பெறும் தருவாயில் உள்ளது. மேலும் ஆண்டவர் இல்லாமல், வேதாகமத்தில் கூறப்பட்டுள்ள ஆயிர வருட யுக ஆசீர்வாதங்களை உலகத்திற்கு அறிமுகம் செய்யும்படியாக இருக்கிறோம் என்பதாகும்.

இந்த வஞ்சக நிலைக்கு காரணம் அறிவு விருத்தியடைந்ததும் பூமியில் அங்கும் இங்குமாக ஓடி பிரயாணம் செய்ய முடிவதும் தான் என்று கூறலாம். “அவருடைய ஆயத்த நாளுக்கென்று” இது நடக்கும் போது, நாகரீகம் அடைந்த நாடுகளின் வர்த்தகம் விரிவடைவற்கு இது ஏதுவாக உள்ளது. இதனால் உலகத்தில் சுபீட்சம் பெருகி வருகிறது. இது எல்லாம் தன்னால் தான் வந்தது என்று பாபிலோன் பெருமை அடைகிறது. கிறிஸ்தவர்களாக மாற்றுவதினாலும் அதன் மூலம் வந்த சக்தியினாலும் தான் இந்த பலன்கள் கிடைத்தன என்று அவைகள் சுட்டிக்காட்டுகின்றன. அவளுடைய கிறிஸ்தவ கோட்பாடுகளினால் தான் கிறிஸ்தவ தேசமாகிய இங்கிலாந்துக்கு ஐசுவரியமும், சுபீட்சமும் கிடைத்தது என்று பெருமையாக சுட்டிக்காட்டுகிறது. ஆனால் உண்மை என்ன? எந்த தேசமானாலும் சரி, பாபிலோனின் அடிமைத்தனத்தை உதறித்தள்ள எடுத்த முயற்சிகளின் அளவின்படிதான் ஒவ்வொரு முன்னேற்றமும் அமைந்தது. மகா பிரிட்டன் எந்த அளவிற்கு போப்பின் அடக்கு முறையை உதறித்தள்ளியதோ, அந்த அளவிற்கு அது முன்னேறியது. அதே நேரத்தில் எந்த அளவிற்கு போப்பின் உபதேசத்தில் தேசமும் இணைந்து இராஜாக்கள், ஆசாரியர்கள், தேவனால் ஏற்படுத்தப்பட்டவர்கள் என்கிற காரியத்தை ஏற்றுக் கொண்டு பேராசை, சுயநலம் போன்றவைகளுக்கு பணிந்ததோ, அந்த அளவிற்கு இன்னமும் தாழ்ச்சியடைந்துள்ளது.

கிறிஸ்தவ தேசம் என்று கூறிக் கொள்கிற, ஆங்கிலேய ஜெர்மானிய நாடுகளின் மதுபானங்கள் மற்றும் போதைப் பொருட்களுக்கும், அமெரிக்க தேசத்தின் மதுபானம் மற்றும் புகையிலைக்கும், தேவனை அறியாத புறஜாதியினரின் துறைமுகங்கள் வணிகத்திற்கென்றும் பொன்னாசை, அதிகார மோகம் என்பவற்றிற்காகவும் திறந்து விடப்பட்டன. தேவ அன்பு மற்றும் புற ஜாதி தேசங்களுக்கு கிடைத்த ஆசீர்வாதங்களுக்கு இந்த முயற்சியில் சம்பந்தம் கிடையாது. இது சரித்திரத்தின் ஒரு சிறிய பகுதிதான். ஆனால் கிறிஸ்தவ தேசங்களுக்கு மனசாட்சி என்று ஒன்று இருந்தால் நிச்சயமாகவே அது திடுக்கிடச் செய்யும். நைஜீர் (Niger) என்கிற சுவீசேஷ ஸ்தாபனத்தை சேர்ந்த பிஷப் குரோதர் (Bishop, Crowther) என்பவருக்கு மேற்கு ஆப்பிரிக்காவில் உள்ள நூப் (Nupe) என்கிற

இடத்தின் முகமதிய ஆட்சியாளர் கீழ்க்கண்ட செய்தியை அனுப்பினார்.

“அது ஒரு நீண்ட விஷயமல்ல. அது பராசா (Barasa) (ரம் என்கிற மதுபானம்) பராசா, பராசா, பராசா! அது எங்களுடைய தேசத்தை பாழாக்கி விட்டது; அது எங்களுடைய ஜனங்களை அதிகமாக பாழாக்கி விட்டது; அது எங்களுடைய ஜனங்களை பயித்தியக்காரர்களாக்கி விட்டது. மேலன் கிப் (Malan Kip) அவர்களே, உங்களை வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த செய்தியை மறந்து விடாதிருங்கள். ஏனெனில் எங்களுடைய தேசத்திற்குள் அவர்கள் மதுபானத்தை கொண்டு வராதபடி தடை பண்ணும்படி பெரிய போதகர்களை (The Committee of the Angliean Church Mission Society) மற்றும் பிரிட்டிஷ் இராணியை (ஆங்கிலேய சபைக்கு தலைமையிருப்பவர்) கெஞ்சுகிறோம்.

“கடவுளினிமித்தம் தீர்க்கதரிசியினிமித்தம் இதைச் செய்யுங்கள்! கடவுள், தீர்க்கதரிசி மற்றும் அவருடைய தூதர்களினிமித்தம் இந்த மதுபான விஷயத்தில் அவர் எங்களுக்கு உதவி செய்ய வேண்டும். அவரிடத்தில் கூறுங்கள் : தேவன் அவரது வேலையை ஆசீர்வதிப்பதாக. இது நூப்பின் ராஜாவாகிய மா-க்கே என்பவரிடத்தி-ருந்து வரும் செய்தியாகும்.”

இதைக்குறித்து பேப்டிஸ்ட் சபையின் பத்திரிகை இப்படியாகக் கூறுகிறது: “கிறிஸ்தவ பேரரசர்களும், அரசாங்கங்களும் கவலைப்படாத விஷயத்தைக் குறித்து, இந்த சாதாரண கறுப்பு இன ஆட்சியாளர் தன்னுடைய ஜனங்கள் மேல் உள்ள அவருடைய கரிசனையை தனது கடிதத்தில் காண்பிக்கிறார். தங்களுடைய ஜனங்களின் நலனைக் குறித்து எந்த ஐரோப்பிய ஆட்சியாளரோ அல்லது அமெரிக்க தேசத்தின் ஜனாதிபதியோ இதுபோல் வேண்டுகோள் விடுத்ததில்லை. பாராளுமன்றம் திறக்கும் வேளையிலும் ஜனாதிபதி உரையாற்றும் வேளையிலும் கூட இப்படிப்பட்ட ஒரு வேண்டுகோள் விடுக்கப்படவில்லை. நம்முடைய கிறிஸ்தவ ஆட்சியாளர்களுக்கு வெட்கம்! லாபம், தங்கத்தின் மேல் தீராத ஆசை இவைகள் தான் அரசாங்க ஆட்சியாளர்களின் பொக்கிஷமாக இருக்கிறது.”

அப்படியென்றால், சத்தியத்தின் பெயரால் நாங்கள் கேட்கிறோம், இவர்களை ஏன் கிறிஸ்தவ அரசாங்கங்கள் என்று அழைக்கின்றோம்? இதற்கு அமெரிக்க தேசத்தின் அரசாங்கமும் விதிவிலக்கல்ல. அநேகர் அதை கிறிஸ்தவ அரசாங்கம் என்றுதான் அழைக்கிறார்கள். வைராக்கியமுள்ள மக்கள் சபை பிரிவுகளில் இருப்பவர்கள், அப்படியாகத்தான் இருக்க வேண்டும் என்று வற்புறுத்தினாலும் அதற்கு அந்த கணிப்பு தேவையில்லாதது. போஸ்டனி (Bostan)-ருந்து அதிக அளவு மதுபானம், அரசாங்க அனுமதியுடன் ஆப்பிரிக்காவுக்கு அனுப்பப்படுகிறது. அதே நேரத்தில் ஆயிரக்கணக்கானவர்களுக்கு தயார்பண்ணி தன்னுடைய மக்களுக்கே கொடுக்கும்படியாக, அதிக தீமை விளைவிக்கக்கூடிய, ஆனால் சரிப்படுத்தப்பட்ட என்று அழைக்கப்படுகிற மோசமான விஷக்கலவையை வழங்குமாறு அனுமதி கொடுத்துள்ளது. இவைகள் எல்லாம் வருமானத்தை பெருக்க வேண்டும் என்கிற நோக்கத்திற்காகத்தான் கிறிஸ்தவ தேச ராஜதந்திரிகள் என்று அழைக்கப்படக்கூடியவர்கள் மற்றும் கிறிஸ்தவ தேசங்கள் இவைகளை நியாயப்படுத்துவதுடன் ஆமோதிக்கவும் செய்கிறது. அரசாங்க செலவினங்களுக்காக தேவைப்படும் பணத்தின் ஒரு பங்கை ஜனங்களிடம் இருந்து சேகரிப்பதற்கு இது எளிதான வழியாக இருக்கிறது. இது கீழ்த்தரமான விபச்சாரத்திற்கு ஒத்து இருக்கிறது. தற்போது உள்ள நல்ல அரசாங்கங்களுக்குக்கூட கிறிஸ்தவன் என்கிற பெயர் பொருத்தம் அற்றதாக இருக்கிறது என்பதை, சிந்திக்கக் கூடிய ஒவ்வொரு மனிதனும் ஏற்றுக் கொள்வான். தற்போதுள்ள “உலக அரசாங்கங்கள்,” கிறிஸ்துவின் இராஜ்யம் என்று தவறாக எண்ணுவதற்கு உண்மையான கிறிஸ்தவ இருதயங்களில், “இந்த உலகத்தின் அதிபதியான” சாத்தான், “உலகத்தின் ஆவியை” திணித்து, முயற்சிக்கிறான்.

Contemporary Review-ல் கேனான் ஃபெர்ரர் (Cannon Farrar) இப்படியாகக் கூறுகிறார்:

“அடிமை வியாபாரத்தில் இருந்த பழைய வேகம், இப்பொழுது அதிக பேராசைக்காரனான மதுபான விற்பனையாளரால் பின்பற்றப்படுகிறது. நம்முடைய பிதாக்கள் ஆப்பிரிக்காவின் கழுத்தி-ருந்த அடிமைத்தன நுகத்தை உடைத்தெறிந்தார்கள். ஆனால்

நாம் அங்குள்ள பழங்குடியினரை தேள்கள் போன்ற அடிமைத் தனத்திற்கு உட்படுத்தியிருக்கிறோம். ஆப்பிரிக்கா தேசங்களின் ஆறுகளை வியாபாரத்திற்கென திறந்து அதில் மதுபான வெறியை ஊற்றிக் கொண்டு இருக்கிறோம். இதைக்காட்டிலும் எரிமலையின் ஆறு கூட அதிக சிகப்பாக அல்லது சபிக்கப்பட்டதாக இருக்காது. தேசங்களின் மனசாட்சி செத்துவிட்டதா?”

நாம், இல்லை என்று பதில் கூறுகிறோம். தேசம் ஒரு போதும் கிறிஸ்தவ தேசமாக இருந்ததில்லை. ஆகவே ஒரு போதும் கிறிஸ்தவ மனசாட்சியோ, கிறிஸ்தவ ஆவியோ இருந்ததில்லை. நாம் சொல்லக் கூடியதெல்லாம், அர்ப்பணம் செய்து கொண்ட தேவனுடைய உண்மையான பிள்ளைகளின் வெளிச்சம் பிரகாசித்து, அந்த தேசங்களில் பொதுமக்களின் உணர்வுகளை சரியாக வழி நடத்தி, மாறுதலை உண்டு பண்ணியுள்ளது. இவர்கள் பிரகாசிக்கிற வெளிச்சமாக இருக்கிறார்கள் என்பதாகும்.

இதே மாதிரி, ஒரு மோசமான நிர்ப்பந்த நிலை, சீனாவின் மேலும் ஜப்பான் மேலும், அவர்களுடைய எதிர்ப்பையும் மீறி, இப்படியான கிறிஸ்தவ அரசாங்கங்களால் திணிக்கப்பட்டது. 1840ம் ஆண்டு பிரிட்டன் சீனாவுடன் மதுபான யுத்தத்தை தொடங்கிற்று. சீன அரசாங்கம், தன்னுடைய மக்களை இந்த கொடுமான தீமையி-ருந்து காக்கும்படி முயற்சித்தபோது அதை பணிய வைக்கும்படி இந்த யுத்தம் தொடங்கப்பட்டது. இந்த யுத்தம் பிசாசுக்கு ஆதரவாக முடிவுற்றது. பிரிட்டன் யுத்த கப்பல்கள் ஆயிரக்கணக்கான உயிர்களையும், வீடுகளையும் ப-யாக்கினது; தேவனை அறியாத புறஜாதி சீன சாம்ராஜ்யம், சீன தேசத்தை மயக்க நிலைக்குட்படுத்தும், மெள்ள மெள்ள மரணத்தை உண்டு பண்ணும் மதுபானம், தேசத்திற்குள் வரும்படி பலவந்தமாக வாசல் திறக்கப்பட்டது. 1872ம் ஆண்டு இதனால் வந்த வருமானம் செலவினங்கள் போக 37,000,000 அமெரிக்க டாலர் என்று கணக்கிடப்பட்டது. இந்த பணம் சீன மக்களின் தற்கால அல்லது எதிர்கால நலனுக்காக ஏற்பட்டதல்ல. நீதியை நேசிக்கும் ஜனங்களின் மனசாட்சியை திருப்திப்படுத்துவதற்காக, கிறிஸ்தவ இறை ஊழியர்களுக்கு பாதுகாப்பு என்கிற ஒரு ஷரத்து ஒப்பந்தத்தில் ஒரு

ஏமாற்று வித்தையாகும். இந்த மகா பெரிய குற்றம், இரக்கம் மற்றும் அன்பின் செயல் என்று விளங்கும்படி மறைமுகமாக செய்யப்பட்டது. யுத்தம் முடிந்தவுடன் உடன்படிக்கையின்படி சில துறைமுகங்கள் ஆங்கிலேயர்களின் வியாபாரத்திற்காக இலவசமாக கொடுக்கப்பட்டன. மற்ற தேசங்களோடும் இதே மாதிரியான ஒப்பந்தங்கள் செய்யப்பட்டன. இதனால் சில நன்மைகள் வந்தன. இதில் ஒன்று சீன தேசம் நாகரீகத்துக்கு வழி திறக்கப்பட்டது தான். ஆனால் நீதியை கற்றுக் கொடுக்கும்படி முன் வந்த சில கிறிஸ்தவ மனிதர்கள் மற்றும் பெண்களின் செயல் ஆங்கிலேய தேசத்தினிமித்தம் ஏற்பட்டது என்று கூற முடியாது. ஏனெனில் அவர்களுடைய நோக்கம் எல்லாம் வியாபாரம் தான். அவர்களுடைய தங்கத்தின் மேல் இருந்த மோகம் தான். சீன மக்களின் நலனுக்காகவோ அல்லது தேவனுடைய மகிமைக்காகவோ அல்ல. பிசாசின் திறமையில் அதிக பயிற்சி இல்லாதிருந்த ஜனங்கள் மேல் பரிசுத்தமற்ற, நீதியற்ற யுத்தம் திணிக்கப்பட்டது.

மற்ற எல்லா தீமைகளோடும் கிறிஸ்தவம் பிற தேசங்களுக்கு மிக மோசமான விக்கிரக ஆராதனையை அதாவது சுயத்தை ஆராதிப்பது, பணத்தையும் அதிகாரத்தையும் ஆராதிப்பது போன்றவைகளை போதித்தது. இதைச் செய்வதற்கு தங்களை கிறிஸ்தவ நாடுகள் என்று அழைத்துக் கொள்ளும் தேசங்கள் கூட ஒன்றையொன்று காயப்படுத்தவும், ஏமாற்றவும், கொல்லவும் கூட விருப்பம் உள்ளவைகளாக இருக்கின்றன. அதுமாத்திரமல்ல, எல்லா தேசத்திலும் தேவ தூஷணத்தையும் அருவருப்பையும் கற்றுக் கொடுத்திருக்கிறது. எப்படியெனில் கிறிஸ்தவ தேசம் என்று அழைத்துக் கொள்ளுகின்ற தேசத்தின் ஒவ்வொரு கப்பல் மாலுமியும் கிறிஸ்துவின் நாமத்தை தூஷிக்கிறான். இப்படிப்பட்ட கிறிஸ்தவ தேசங்கள் இவ்வாறு நடந்து கொண்டாலும், இவர்கள் மத்தியில் இருந்து சில உண்மையான தேவனுடைய ஊழியக்காரர்களும் புறப்பட்டு சென்று இருக்கிறார்கள். அதே வேளையில் சில குறைவான நோக்கமுள்ள, மனிதர்களின் ஊழியக்காரர்களும் புறப்பட்டு சென்றிருக்கிறார்கள். அவர்களில் கொஞ்ச பேரின்

நோக்கம் புறஜாதிகளிடம் இயேசுவைப் பற்றியும் உண்மையான நாகரீகத்தைப் பற்றியும் கூறுவதுதான்.

பெரும்பாலானவர்கள் உண்மையான வாஞ்சையுள்ள இறையாட்கள் அல்ல, இறையியல் ஸ்தாபனங்களில் உள்ள பொதுவான உத்தியோகஸ்தர்கள், வெளி நாட்டைப் பற்றி எந்தவித கருத்தும் இல்லாதவர்கள், அநேக தடவைகளில் பார்க்கும் போது ஆர்வம் காட்டாதவர்கள். இப்படிப்பட்டவர்களுக்கு எண்ணமெல்லாம் பெருமளவில் சேகரிக்கப்படும் மற்றும் செலவிடப்படும் பணத்தைப் பற்றியது தான். அவர்கள் நினைப்பதெல்லாம் புற ஜாதியார் அனைவரும் மனமாற்றம் அடைந்து விடுவார்கள், அவர்களுடைய முயற்சிகள் அனைத்தும் ஆண்டவருடைய வருகை இல்லாமலே வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட ஆயிரவருட ஆசீர்வாதங்களில் முடிவடையும் என்பது தான். முன்னணியில் உள்ள ஊழியர்கள் பொதுவாக ஏமாற்றத்தைத்தான் அடைந்துள்ளனர். அப்படி இல்லாவிடினும் சில வேளைகளில் அவர்களுடைய உண்மையான அனுபவத்தின்படி நல்ல தீர்க்கமான யோசனைக்குப் பின்னர் அவர்களால் நம்பிக்கை ஏற்படும் நிலைமை உருவாகிறது. Rev. J.C.R. Ewing D.D. என்பவர் இந்தியாவில் இறை ஊழியத்தில் 9 வருடங்கள் கழித்தவர். சமீபத்தில் பீட்ஸ்பர்க் என்ற இடத்தில் உள்ள Y.M.C.A கூட்டத்தின் போது, அவர் பின்வருமாறு கூறினார்: தற்கால நாகரீகம் மற்றும் இறை ஊழியத்தினால் ஏற்படும் விளைவு, புறஜாதியினரின் மதங்களை உடைப்பது மாத்திரமல்லாது, எல்லா மத நம்பிக்கையையும் உடைத்து, மக்களை நாத்திகர்களாக ஆக்குவதாக இருக்கிறது. அவருடைய திட நம்பிக்கை என்னவென்றால் நாத்திகத்தில் இருந்து கிறிஸ்தவத்திற்கு மாற்றுவது. இது நியாயமற்ற நம்பிக்கை, ஏனெனில் நாகரீகம் அடைந்த தேசங்களில் ஏற்பட்ட அனுபவங்கள் இதற்கு ஆதாரமாக உள்ளது. அவர் பிரசங்கம் பத்திரிகைகளில் வெளியானது பின்வருமாறு :

“இந்தியா, கிறிஸ்துவத்தினால் நேரடியாகவும், மறைமுகமாகவும், ஏற்பட்ட நன்மைகளுக்கு பாத்திரமாயிருக்கிறது.

அது பழைய செல்வ செழிப்பான கடவுள்கள் போன்ற பொருள்கள் மேல் மோகம் கொள்வது என்கிற நிலையை உடைத்தெறிந்திருக்கிறது. அதற்கு பதிலாக, மேற்கத்திய தேசத்தில் உள்ளவர்கள் வழிபடுவது போல ஒரே ஒரு உன்னத தேவன் உண்டு என்கிற கருத்தை உண்டு பண்ணி இருக்கிறது.

“அந்த தேசத்தில் உள்ள 263,000,000 ஜனங்களில் 10,000,000 இளைஞர்கள் ஆங்கில மொழி பேசுகிறார்கள். நமக்கு சொல்-க் கொடுக்கப்பட்ட மேற்கத்திய கருத்துக்கள் அவர்களுக்கு சொல்-க் கொடுக்கப்படுகின்றன. இந்த தேசத்தில் உயர்ந்த ஜாதியினர் அடிப்படையான கல்வியில், இலக்கியத்தில், விஞ்ஞானத்தில், மதத்தில் நன்று கற்று இருக்கிறார்கள். பழிவாங்குகிற கடவுள் உண்டு, அந்த கடவுளைத் திருப்திப்படுத்த அதிகமாக வெகுமதிகள் அளிக்கப்பட வேண்டும், அதிகமான ஜெபங்கள் ஏற்றெடுக்கப்பட வேண்டும், என்கிற பழைய கருத்து புதிய நாத்திகத்திற்கு இப்பொழுது வழி வகுத்துள்ளது. கிழக்கத்திய பிரதேசத்தில் உள்ள கற்று அறிந்த மனிதர்கள் இப்பொழுது அவர்களுடைய தகப்பனின் கடவுளிடத்தில் நம்பிக்கை வைப்பதில்லை. அவைகளை அவர்கள் கைவிட்டுவிட்டு அதற்குப் பதிலாக இங்கர்சால் (Colonel Robert G. Ingersoll of Paine & of Voltaire, of Bradlaugh) மற்றும் எல்லா நாத்திக முறைகளை கற்றுத் தருபவர்களிடம் நம்பிக்கை வைத்துள்ளனர். இந்த நிலையற்ற நிலைமை மாறி, மேற்கத்திய நாடுகள் இந்தியா தேசத்திற்கு தனது கருத்துக்களைக் கொடுத்தது போன்று கிறிஸ்தவ கடவுளின் மதத்தையும் கொடுக்கும்.

“இந்திய தேசத்து இளைஞர்கள் நன்றாக கற்று உள்ளவர்கள், தீர்க்கமாக கண்ணோக்குகிறவர்கள், தங்களுடைய தேச காரியங்களை மாத்திரம் அல்ல மற்ற தேசத்து காரியங்களையும் அறிந்து வைத்து இருக்கிறார்கள். மேலும் விநோதமாக காணப்பட்டாலும், நம்முடைய வேதாகமத்தை நன்கு அறிந்துள்ளார்கள். அதற்கு எதிராக கூறப்படும் விஷயங்களுக்கு கிறிஸ்தவ வேதத்தை நன்கு அறிந்து வைத்திருப்பவர் மாத்திரமே வெற்றிகரமாக பதில் கூற இயலும் என்கிற அளவுக்கு, அவ்வளவாக அவர்கள் வேதாகமத்தை அறிந்து வைத்திருக்கிறார்கள். ஒரு கிறிஸ்தவ ஊழியர் மரத்தின் நிழ-ன் கீழ்

உட்கார்ந்து கொண்டு, நிர்வாணமான காட்டு மிராண்டிகளுக்கு கற்றுக் கொடுக்கிறார் என்பது வெறும் மாயையே. இந்தியாவிலே கிறிஸ்தவ ஊழியர் நன்கு கற்றுத் தேர்ந்த புத்திசா-த்தன மாணவர்களை சந்திக்கிறார். அவர்களை தன் வசப்படுத்துவதற்கு, அவர் மிகவும் திறமை உள்ளவராக இருக்க வேண்டும். அதோடு கூட அவர்கள் புத்திசா-களாக இருப்பது மாத்திரமல்ல, அருமையான தோற்றம் உடையவர்கள், இணக்கம் காட்டுகிறவர்கள், அன்புடன் பழகுவவர்கள், மென்மையான சபாவம் கொண்டவர்களாக இருப்பது மாத்திரமன்றி, எல்லா பிற தேசத்தவர்களையும் அதிகமான மரியாதையுடன் கவனிப்பவர்களாக இருக்கிறார்கள்.”

அவர் உறுதியாக கூறும் உண்மைகள், நிச்சயமாகவே நியாயமானவைகள். சபை பிரிவுகளைக் குறித்த அவலட்சணமான விவாதம் அவர்களிடத்தில் உள்ள உண்மையை திரித்து கூறவும், தரக்குறைவாகவும் செய்கிறது என்பது அனுபவத்தில் கண்டு கொள்ளப்பட்டதாகும். இது அவர்களை ஒன்று நேர்மையானவர்களாக்கும் அல்லது எதிர்மறையுள்ளவர்களாக்கும். அஞ்ஞான மார்க்கத்தில் உள்ள 10,000 லட்சம் ஜனங்கள், 4000 லட்சம் கிறிஸ்தவ ஜனங்களின் நிலைமைக்கு மாற்றப்பட்டால், யூத யுகத்தில் இருந்தது போல் (மத். 23:15) கேள்வி வெளியரங்கமானதாக இருக்கும். அதாவது, ஆரம்ப காலத்தில் அஞ்ஞான மார்க்கத்தில், மூட நம்பிக்கையில் இருந்தவர்களைக் காட்டிலும் இரண்டு மடங்கு அதிகமானோர் அழிவுக்கு பாத்திரமாக இருக்க மாட்டார்களா என்பது தான். “உம்முடைய இராஜ்யம் வருவதாக, உம்முடைய சித்தம் பரலோகத்தில் செய்யப்படுவது போன்று பூலோகத்திலும் செய்யப்படுவதாக” (லூக். 11:2) என்று நம்முடைய ஆண்டவரால் கூறப்பட்டபடியும், ஆயிர வருட ஆட்சியில் சமாதானமும், சந்தோஷமும் உண்டாகும் என்று தீர்க்கதரிசிகள் முன்பு அறிவித்தபடியும் உள்ள நிலைக்கு பேர் கிறிஸ்தவராக மாற்றப்பட்டவர்கள் வருவார்கள் என்று எந்த சுய நினைவில் உள்ள மனிதனும் கூற இயலாது.

கிறிஸ்துவின் சபையில் உள்ள இந்த திரளான ஜனங்கள், 4000

லட்சம் பேர்தங்களை அவருடைய இராஜ்யத்தினர் என்று அழைத்துக் கொள்ளுபவர்கள், ஆண்டவரால் புறக்கணிக்கப்பட்டவர்கள். மேலும் அவரால் சரியாக பாபிலோன் (குழப்பம், தாறுமாறு) என்று அழைக்கப்படுவது ஆச்சரியத்தை உண்டு பண்ண முடியாது. கிறிஸ்துவின் இராஜ்யத்தைக் குறித்த அவர்களுடைய கருத்துக்கள் அதன் விளைவாக உலகம் முழுவதும் பரவி இருக்கும் விதம், மேலும் இவர்கள் உண்மையான இராஜ்யத்திற்கு ஆயத்தம் இல்லாமல் இருப்பது, இதே காரணத்திற்காக நிஜமான ஆட்சியாளர்கள் முதலாவது வருகையின் போது புதிய இராஜாவை வரவேற்க விருப்பமில்லாதிருந்தது போன்று இவர்கள் இருப்பது ஆச்சரியமல்லவே. அந்த பேரரசர்கள், இராஜாக்கள், இராஜ குமாரர்கள், இப்பொழுது தங்களுடைய ஆதிக்கத்தையும், செல்வாக்கையும், தங்களுடைய ஆடம்பரத்திற்காக உபயோகிப்பவர்கள், தங்களுடைய ஆளுகையில் நிலைத்து இருக்கும்படி சர்வாதிகார கேளிக்கைகளில் தொடர்ச்சியாக இருக்க, தங்களின் பாதுகாப்புக்கென்று லட்சக்கணக்கான ஆயுதம் தரித்த மனிதர்களை பராமரிப்பவர்கள், கடந்த காலத்தில் நடந்தது போன்றே லட்சக்கணக்கானோர் மடிவதையும், இன்னும் லட்சக்கணக்கானோரை விதவைகளாக, அனாதைகளாக ஆக்கத்தான் பார்ப்பார்களே ஒழிய தங்களுக்கு இப்பொழுது இருக்கும் அனுகூலங்களை விட்டுக் கொடுக்க மாட்டார்கள் என்பதில் எந்த சந்தேகமும் கிடையாது. வேதாகமத்தில் கூறப்பட்டுள்ள இராஜ்யத்தை வாஞ்சிக்க, எதிர்பார்க்க அல்லது நம்ப இவர்கள் முற்படமாட்டார்கள் என்பது ஆச்சரியமான விஷயம் அல்லவே. இந்த இராஜ்யத்தின் உயர்வில் இருப்பவர்கள், பெருமை உள்ளவர்கள் தாழ்த்தப்படவும், தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் பொதுவான சரியான, குறிக்கப்பட்ட இடத்திற்கு உயர்த்தப்படுவார்கள் என்பதில் ஆச்சரியப்படுவதற்கு ஒன்றும் இல்லை. இப்படிப்பட்டவர்கள் அதிக அளவு ஆதிக்கம் செலுத்துபவர்கள், நீதியின் இராஜ்யத்தின் நம்பிக்கை வைக்க தாமதம் செய்பவர்களாகத்தான் இருப்பார்கள் என்பதில் என்ன ஆச்சரியம் இருக்கிறது. ஏனெனில் அதில் அநீதியும், ஆக்கிரமிப்பும் அனுமதிக்கப்படுவதில்லை. விசேஷமாக இவர்கள், இராஜ்யமானது

வாசலருகே வந்திருந்தாலும் நம்புவதில் மெத்தனமாகத் தான் இருப்பார்கள் என்பதில் ஆச்சரியப்படுவதற்கொன்றுமில்லை.

மாம்சீக வீட்டில் இருந்த யூத போதகர்கள், அவர் மாம்சத்தில் இருந்த நாட்களில் அவரை நிராகரித்தது போன்று பிரதான ஆசாரியர்கள், கிறிஸ்தவத்தில் உள்ள ஆட்சியாளர்கள், தன்னுடைய சபை பிரிவில் இருந்து லாபம் அடைய எதிர்பார்ப்பவர்கள் (ஏசா. 56:11), அறிந்து கொள்ள இயலாமல், இப்பொழுது பிசன்னமாகி இருக்கும் ஆவிக்குரிய இராஜாவை நிராகரித்து விடுகிறார்கள். ஆண்டவரும் ஒ-வமரத்தின் அநேக சபாவக் கிளைகளை நிராகரித்து, வெட்டி அனுகூலத்தி-ருந்து நீக்கி, உபத்திரவம் என்கிற அக்கினிக்குள் தள்ளினார். அவர் உண்மையான கிளைகளான இஸ்ரவேலர்களை மாத்திரம் பாதுகாத்தார். அதே போன்று இந்த யுகத்தின் போதும், அதே ஞானமுள்ள சோதனைகளும் “காட்டு ஒ-வமர கிளைகளுக்கும் உண்டு.” (ரோம. 11:21,22) அப்படியே அது அனுகூலத்தி-ருந்தும், செழிப்பான வேரி-ருந்தும் (ஆபிரகாமுக்குரிய வாக்குத்தத்தம்) வெட்டப்படுகிறது. மேலும் இந்த பெயரளவில் உள்ள கிளைகளின் குணாதிசயங்கள், நோக்கங்கள், செயல்பாடுகள் எல்லாம் வித்தியாசமாக இருப்பது போல், வேரில் அடையாளமாக குறிக்கப்பட்டுள்ள வாக்குத்தத்தத்தில் இருந்தும், தேவனுடைய திட்டத்தி-ருந்தும் வித்தியாசமாக இருக்கிறது.

யூத யுக அறுப்பின் போதும், பெயரளவில் உள்ள ஜனங்களிடம் இருந்து உண்மையான இஸ்ரவேலர்கள் பிரித்தெடுக்கப்பட்டது போன்று, தற்போதைய அறுப்பின் போது உண்மையான கிறிஸ்தவர்களை, பேர் கிறிஸ்தவர்களிடத்தில் இருந்து பிரிப்பது ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை. பாபிலோனைப் போன்று பெருந்திரளான ஜனங்களும் நிராகரிக்கப்படுவார்கள் என்று தேவனுடைய வார்த்தையில் ஒரு வெளிப்பாடு இல்லாதிருந்தாலும் கூட, அதைத்தான் நாம் சாதாரணமாக எதிர்பார்த்திருக்கக்கூடும். (ரோம. 11:20-22 ஐ, வெளி. 3:16; 18:4 உடன் ஒப்பிட்டுப்பார்க்கவும்)

பாபிலோன் (கிறிஸ்தவ உலகம்) 1878ல் நிராகரிக்கப்பட்டது. வெறும் பேர் கிறிஸ்தவர்களை நிராகரித்து அவர்களை “சேனை” என்று

தானியேல் அழைக்கிறார். பரிசுத்த ஸ்தலத்தினர் அல்லது ஆசாரிய வகுப்பினரிடம் இருந்து வித்தியாசப்படுத்திக் காட்டுவதற்காக பரிசுத்த ஸ்தலத்தில் உள்ளவர்கள் கைவிடப்படுவதும் இல்லை, பாழாக்கப்படுவதும் இல்லை. ஆண்டவருக்கு ஸ்தோத்திரம், பரிசுத்த ஸ்தலம் மகிமைப்பட இருக்கிறது. தேவனுடைய மகிமை ஆலயத்தை நிரப்ப உள்ளது. அதன் கடைசி ஜீவனுள்ள கல் மெருகேற்றப்பட்டு, ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு அதன் இடத்தில் வைக்கப்படும் போது அது நடக்கும். (1 பேது. 2:5,6) யுகம் முழுவதும் எப்படி இவ்விதமான ஒரு பரிசுத்த ஸ்தல வகுப்பினர் நிலைத்திருந்தார்கள், அது எப்படி அசுசிப்படுத்தப்பட்டது, அதன் விலையேறப்பெற்ற உபதேசங்கள் தூஷிக்கப்பட்டன, படிப்படியாக தவறுகளில் இருந்து எப்படி சுத்திகரிக்கப்பட்டது என்பதையும் நாம் பார்த்தோம். பேர் சபையானது ஓர் அளவுக்கு ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு, உபயோகப்படுத்தப்பட்டது என்பதையும் பார்க்கும் போது இந்த சபைதான் உண்மையான சபையாக தொடர்ந்து இருந்து வந்திருக்கிறது. பேர் சபைகளின் முறைமைகளை நிராகரித்த பின்னர், யூத அறுப்பின் போது இருந்தது போலவே உண்மையான சபை அல்லது பரிசுத்த ஸ்தல வகுப்பினர் மட்டுமே அங்கீகரிக்கப்பட்டு தேவனுடைய வார்த்தையை சொல்லுபவர்களாக உபயோகப்படுத்தப்பட்டு வருகிறார்கள். மாம்சமான இஸ்ரவேல்-ல் பிரதான ஆசாரியனாக இருந்த காய்பா என்பவன் ஒரு பெரிய பாடத்தை அளிக்கும்படியாகவும், தீர்க்கதரிசனத்தைக் கூறவும், அந்த ஒழுங்கு முறை நிராகரிக்கப்படுவதற்கு சில நாட்களுக்கு முன்பாக தேவனுடைய பிரதிநிதியாக உபயோகப்படுத்தப்பட்டான். (யோவா. 11: 50, 51, 55; 18:14) ஆனால், அந்த சபை - தேசத்தை, அதன் ஆட்சியாளர்களை, அதன் பிரதிநிதிகளை, எப்பொழுதாவது அது தள்ளிவிடப்பட்ட காலத்திற்கு பின்னால் அங்கீகரித்தார் அல்லது உபயோகித்தார் என்பது குறித்து நமக்கு எந்த அறிவிப்பும் வேதாகமத்தில் இல்லை. இதே பாடத்தைத்தான் பாபிலோனைப் பொறுத்த வரையில் நாம் அறிந்து கொள்ளவேண்டும். அவள் ஆண்டவரின் வாயில் இருந்து வாந்தி பண்ணி போடப்படுகிறாள். மேலும் மணவாளனின் அல்லது மணவாட்டியின் சத்தம் இனிமேல் அவளிடத்தில் என்றென்றைக்கும் கேட்கப்படுவதில்லை. வெளி. 18:23

பாபிலோனில் அவர்களுக்காக ஒரு வேண்டுகோள் விடுக்க முயற்சிப்பது வீண். தீர்க்கதரிசனத்தை பொதுவாக சரியானது என்று ஏற்றுக்கொள்ளும் போது, அவர்களுடைய பிரிவு அல்லது அவர்களுடைய குறிப்பிட்ட சபை கூட்டம் இதற்கு விதிவிலக்கானது என்று ஆண்டவர் அவர்களை அதி-ருந்து வருமாறு தனிப்பட்ட விதத்திலும் பொதுவாகவும் அழைக்க முடியாது. ஏனெனில் ஏற்கெனவே அவர்கள் அதில் சேர்ந்து விட்டார்கள்.

இப்படிப்பட்டவர்கள், நாம் பிரித்தெடுக்கப்படும் அறுப்பின் வேளையில் இருக்கிறோம் என்பதை கவனிக்க வேண்டும். மேலும் நம்முடைய ஆண்டவர், “அவளுடைய பாவங்களுக்கு உடன்படாதீர்கள்” என்று சொல்லுவதையும், நம்மை பாபிலோனை விட்டு வெளியே வா என்று சொல்லுவதின் காரணத்தையும் ஞாபகத்தில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். பாபிலோன் ஏன் அவ்வாறாக அழைக்கப்படுகிறது என்று மறுபடியும் யோசித்துப் பாருங்கள். அவளுடைய உபதேசத்தில் உள்ள தவறுகள், சில தெய்வீக சத்தியத்தோடு கலக்கப்பட்டு, பெரிய குழப்பத்தை உண்டு பண்ணுகிறது. ஏனெனில் சத்தியங்களும் தவறுகளும் ஒன்றாக சேர்க்கப்பட்டதினால் கலப்பட கூட்டங்களை ஒன்று சேர்த்தது. அவர்கள் சத்தியத்தை ப-யிட்டு, தவறை பிடித்துக் கொள்வதினால் சத்தியம் ஒன்றுமில்லாததாக ஆகிவிடுகிறது. அநேக சமயங்களில் அர்த்தமற்ற நிலையைக் காட்டிலும் மோசமானதாகிவிடுகிறது. சத்தியத்தை ப-யிட்டு, தவறை போதிக்கும் எந்த பேர் சபையாக இருந்தாலும் நிச்சயமாக குற்றமுள்ளதுதான். சத்தியத்தை அறிகிற அறிவிலும் கிருபையிலும் வளரும்படி, சத்தியத்தை ஆராய்ந்து பார்க்கும்படி உங்களுக்கு உதவி செய்யக்கூடிய சபை எங்கே இருக்கிறது? எந்த சபை அதன் உபதேசங்கள் மற்றும் அதன் பயன்பாடுகள் மூலம் நீங்கள் பெறுகிற உங்களுடைய வளர்ச்சியை தடை பண்ணாதிருக்கும்? ஆண்டவரின் வார்த்தைக்கு கீழ்ப்படிந்து உங்களுடைய வெளிச்சம் பிரகாசிக்கும்படி செய்கிற சபை எங்கே இருக்கிறது? எங்களுக்கு அப்படிப்பட்ட ஒரு சபையை தெரியாது.

இந்த சபைகளில் உள்ள ஆண்டவரின் பிள்ளைகளில் யாராவது அவர்களுடைய அடிமைத்தனத்தை உணராதிருக்க காரணம், அவர்களுக்கு உள்ள சுயாதீனத்தை அவர்கள் உபயோகிக்க

முயற்சிக்காம-ருப்பது தான். ஏனெனில், அவர்கள் சுறு சுறுப்பான ஸ்தானாதிபதிகளாக, உண்மையுள்ள காவல்காரர்களாக இருக்க வேண்டிய வேளையில் அவர்கள் தூங்கிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். (1 தெச. 5:5,6) அவர்கள் விழித்து எழும்பி, தங்களிடத்தில் உண்டு என்று அவர்கள் நினைத்துக் கொண்டிருக்கிற சுயாதீனத்தை உபயோகிக்க வேண்டும். அவர்கள் தங்களோடு ஆராதிக்கிறவர்களுக்கு தங்களுடைய கொள்கைகள் தேவனுடைய திட்டத்தின்படியே இல்லை என்பதைக் காட்டட்டும். அப்படி செய்யும் போது அவர்கள் அதை விட்டு அதற்கு எதிர்மாறான திசையில் ஓடட்டும். எப்படி இயேசு கிறிஸ்து எல்லாருக்காகவும் மரணத்தை ருசி பார்த்தார் என்பதை அவர்கள் காண்பிக்கட்டும். இந்த உண்மை ஏற்ற காலத்தில் அதி-ருந்து வழிந்து ஓடும் ஆசீர்வாதங்கள் எப்படி “ஏற்ற காலத்தில்” ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் சாட்சியாக அறிவிக்கப்படும் என்பதை காண்பிக்கட்டும். எப்படி “இளைப்பாறுத-ன் காலத்தின் போது” மனந்திரும்புத-ன் ஆசீர்வாதங்கள் முழு மனுக்குலத்திற்கு பாயும் என்பதைக் காண்பிக்கட்டும். மேலும், அவர்கள் சுவிசேஷ யுக சபையின் பரம அழைப்பையும், அந்த சரீரமான சபையில் அங்கத்துவம் பெறுவது எவ்வளவு கடினமானது என்பதையும் காண்பிக்கட்டும். சுவிசேஷ யுகத்தின் முக்கியமான நோக்கம், அவருடைய நாமத்திற்கு என்று இந்த விசேஷித்த ஜனங்களை தெரிந்து கொள்வது என்பதையும், அவர்கள் ஏற்ற காலத்தில் உயர்த்தப்பட்டு கிறிஸ்துவுடன் ஆளுகை செய்வார்கள் என்பதையும் காண்பிக்கட்டும். இப்படியாக பிரசங்கிக்கும்படி தங்களுக்கு உண்டான சுயாதீனத்தை உபயோகித்து நற்செய்தியை ஆலயத்தில் இன்று பிரசங்கிப்பவர்கள் ஒன்று முழு கூட்டத்தினரையும் மனமாற்றம் செய்வதில் வெற்றி பெறுவார்கள், அல்லது ஒரு எதிர்ப்பின் புயலை எழுப்புவார்கள். நிச்சயமாகவே அவர்கள் தங்களுடைய ஆலயத்துக்கு உங்களைப் புறம்பாக்குவார்கள். அவர்கள் கூட்டத்தி-ருந்து உங்களை ஒதுக்கி உங்களுக்கு எதிராக எல்லா விதமான பொல்லாப்புகளையும் பொய்யாக கிறிஸ்துவின் நிமித்தம் கூறுவார்கள். அப்படி செய்யும் போது நிச்சயமாகவே அவர்கள் ஆண்டவருடைய சேவையை செய்வதாக உணருவார்கள். ஆனால் நீங்கள் உண்மை உள்ளவர்களாக

இருந்தால் ஏசாயா 66:5; லூக். 6:22ல் உள்ள விலையேறப்பெற்ற வாக்குத்தத்தத்தின்படி ஆறுதல்படுத்தப்படுவீர்கள். “கர்த்தருடைய வசனத்துக்கு நடுங்குகிறவர்களே, அவருடைய வார்த்தையைக் கேளுங்கள்; என் நாமத்தினிமித்தம் உங்களைப் பகைத்து, உங்களை அப்புறப்படுத்துகிற உங்கள் சகோதரர், கர்த்தர் மகிமைப்படுவாராக என்கிறார்களே; அவர் உங்களுக்குச் சந்தோஷம் உண்டாகும்படி காணப்படுவார்; அவர்களோ வெட்கப்படுவார்கள்.” “மனுஷகுமாரன் நிமித்தமாக ஜனங்கள் உங்களைப் பகைத்து, உங்களை புறம்பாக்கி, உங்களை நிந்தித்து, உங்கள் நாமத்தைப் பொல்லாததென்று தள்ளி விடும் போது நீங்கள் பாக்கியவான்களாயிருப்பீர்கள். அந்நாளிலே நீங்கள் சந்தோஷப்பட்டு களிகூறுங்கள். பரலோகத்தில் உங்கள் பலன் மிகுதியாக இருக்கும்; அவர்களுடைய பிதாக்கள் தீர்க்கதரிசிகளுக்கும் அப்படியே செய்தார்கள்;” ஆனால் “எல்லா மனுஷரும் உங்களைக் குறித்துப் புகழ்ச்சியாய்ப் பேசும் போது உங்களுக்கு ஐயோ, அவர்கள் பிதாக்கள் கள்ளத் தீர்க்கதரிசிகளுக்கும் அப்படியே செய்தார்கள்.”

நீங்கள் கூடி ஆராதிக்கின்ற இடத்தில் உள்ள அனைவரும் பரிசுத்தவான்களாக இருப்பார்களெனில் எல்லோரும் கோதுமையாக இருந்து அவர்கள் மத்தியில் களைகள் கிடையாது என்றால் நீங்கள் மிகவும் விசேஷமான ஜனங்களை சந்தித்து இருக்கிறீர்கள். அவர்கள் அறுப்பின் சத்தியத்தை சந்தோஷமாக பெற்றுக் கொள்ளுவார்கள். அப்படி இல்லையெனில் நீங்கள் தற்கால சத்தியத்தை கோதுமையி-ருந்து களைகளைப் பிரித்தெடுக்க எதிர்பார்க்க வேண்டும். அதற்கு மேலும் அதிகமாக இந்த பிரித்து எடுத்தலை நிறைவேற்றும் இந்த சத்தியங்களை அளிப்பதில் நீங்கள் உங்களுடைய பங்கை செய்ய வேண்டும்.

நீங்கள் ஜெயம் கொள்ளும் பரிசுத்தவான்களில் ஒருவராக இருப்பீர்களானால் இப்பொழுது சத்தியம் என்னும் அரிவாளை செலுத்துகிற அறுவடைக்காரனாக இருக்க வேண்டும். ஆண்டவருக்கு உண்மையாக இருந்தால், சத்தியத்திற்கும் மகிமையில் அவரோடு உடன்சுதந்திரராக இருக்க தகுதி உள்ளவனாக இருக்கவும் பாத்திரராக இருந்தால் பிரதான அறுவடைக்காரரோடு தற்போதைய அறுப்பின் வேலையில் பங்கு பெறுவதில் களிகூறுவாய். நீ எப்படி இருந்தாலும்

இயற்கையாகவே உலகத்திற்குள்ளாக எளிதாக செல்லக்கூடியவனாக இருக்க முடியும்.

வழக்கமாக காணப்படுகின்றது போலவே நீ அங்கத்தினன் ஆக இருக்கும் சபையில் கோதுமைகளுக்கிடையில் களைகள் இருக்குமென்றால் எது அதிகமாக இருக்குமோ அதைப் பொறுத்துத்தான் எல்லாம் இருக்கும். கோதுமை அதிகமாக இருப்பின், சத்தியம் ஞானத்துடன், அன்புடன் அளிக்கப்படும் என்றால் அவர்களை அது நல்ல முறையில் பண்படுத்தும். களைகள் இனியும் அங்கே நீடிக்க விருப்பப்படாது. ஆனால் பத்தில் ஒன்பது பங்கு விகிதத்தில் களைகள் அதிகமாக இருந்தால், அறுப்பின் சத்தியத்தை மிகவும் ஜாக்கிரதையாக அன்போடு அளித்தாலும் அது கசப்பையும் பலமான எதிர்ப்பையும் உண்டு பண்ணும். நீ தொடர்ந்து நற்செய்தியைக் கூறுவதில் நிலைத்து நின்று, வெகு காலமாக காணப்படும் தவறுகளை வெளிப்படுத்தினால் அந்த சபையின் நன்மைக்கென நீ வெளியே சீக்கிரமாக தள்ளப்படுவாய். அல்லது உன்னுடைய சுயாதீனத்தைக் கட்டுப்படுத்தி அந்த கூட்டத்தில் உன்னுடைய வெளிச்சம் பிரகாசிக்காதபடி செய்வார்கள். அதன்பிறகு நீ செய்ய வேண்டிய காரியம் எளிதானது. யுகத்தைப் பற்றிய மகா பெரிய தேவ திட்டத்தில் அவரது ஞானம் மற்றும் நற்குணம் பற்றியும் உன்னுடைய சாட்சியை கூறும் காரண காரியங்களை பணிவாக கூறிய பின்னர் எல்லோரும் அறியும் வண்ணம் அவர்களை விட்டு விலகு.

பாபிலோன் என்று அழைக்கப்படும் பல்வேறு கிறிஸ்தவ சபை பிரிவுகளில் வித்தியாசமான அளவுக்கு அடிமைத்தனம் உண்டு. ரோம சபையில் எதிர்பார்க்கப்படும் தனி மனிதனின் மனசாட்சியும், தீர்மானிக்கும் உரிமையும் அடிமைப்படுத்தப்படுவதை கோபத்துடன் எதிர்ப்பவர்கள் கூட புரட்டஸ்டன்ட் அல்லது வேறு எந்தப் பிரிவின் கோட்பாடுகளால் தாங்களும் மற்றவர்களும் கட்டப்படுவதற்கு விருப்பம் உடையவர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய சங்கி-கள் ரோம சபை மற்றும் இருண்ட காலத்தில் உள்ளவைகளைக் காட்டிலும் நீண்டதாக எளிமையானதாக உள்ளது. இப்படி இருக்கும் வரை இது நல்லது தான். நிச்சயமாகவே சீர்திருத்தம் தான், முழு சுதந்திரம் பெறுவதற்கான முதல்படி-சரியான வழியில் அப்போஸ்தலர் நாட்களில் இருந்த சபையைப் போன்ற நிலைமைக்கு வருவதாகும்.

ஆனால் ஏன் மனித சங்கி-களை கட்டித்தான் ஆக வேண்டுமா? ஏன் நமது மன சாட்சியை கட்டுப்படுத்தி எல்லைக்குட்படுத்த வேண்டும்? கிறிஸ்து நம்மை விடுதலையாக்கி இருக்கிற முழு சுயாதீனத்தில் நாம் ஏன் உறுதியாக இருக்கக்கூடாது? தவறு செய்யக்கூடிய மனிதர்கள் மனசாட்சியை கட்டவும், ஆராய்ச்சி செய்வதை தடுக்கவும் எடுக்கும் முயற்சியை ஏன் நிராகரிக்கக் கூடாது? ஆதிகாலத்தில், இருண்ட காலத்தில் எடுக்கப்பட்ட முயற்சிகளை மாத்திரம் அல்ல, சமீப காலத்தில் பல சீர்திருத்தவாதிகளின் முயற்சிகளையும் ஏன் நிராகரிக்கக் கூடாது? அப்போஸ்தல திருச்சபை இருந்தது போன்று இருக்க வேண்டும் என்று ஏன் தீர்மானிக்க கூடாது? ஏற்ற காலத்தில் ஆண்டவருடைய கிருபையின் திட்டத்தை அதிகதிகமாக அறிந்து கொள்ளும்படி, அறிவிலும் கிருபையிலும், அன்பிலும் ஏன் வளரக்கூடாது?

அவர்கள் இப்படிப்பட்ட மனிதர்களால் உண்டாக்கப்பட்ட சபைகளில் சேரும் போது, அதன் விசுவாச அறிக்கையை தங்களுடையதாக ஏற்றுக் கொள்ளும் போது, ஒரு விஷயத்தைப் பற்றிய சபையின் கோட்பாடுகளை ஏறக்குறைய அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்கிறார்கள், அதை விசுவாசிக்கிறார்கள் என்பது எல்லோருக்கும் நன்றாகத் தெரியும். இப்படியாக அவர்களே அந்த அடிமைத்தனத்திற்குள்ளாக சென்று இருந்தாலும், அவர்களே தங்களுக்குள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அவர்கள் சார்ந்துள்ள சபை பெற்றிருக்கும் வெளிச்சத்தைவிட அதிகமான வெளிச்சத்தை வேறு வழியில் பெற வேண்டும். அவர்கள் தாங்கள் இருக்கும் சபையின் உடன்படிக்கைக்கு உண்மையற்றவர்களாக இருக்கலாம் அல்லது அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்ட விசுவாச அறிக்கையைக் காட்டிலும், அதிகமாக அறிந்துள்ளபடியால் முந்தைய விசுவாச அறிக்கையை மறுத்து இப்படிப்பட்ட சபை பிரிவை விட்டு வெளியே வர வேண்டும். இப்படி செய்வதற்கு கிருபையும் சிறிது முயற்சியும் தேவை. இப்படி செய்யும் போது சற்று அலசல் ஏற்படுவதால் சந்தோஷமான நட்புக்கு தடங்கல் ஏற்படும், அநேக வேளைகளில் நயவஞ்சகன், பச்சோந்தி, நிலைத்து நிற்காதவன் போன்ற வசை சொற்கள் கூட சொல்லப்படக்கூடும். ஒருவர் ஒரு சபையைச் சேரும் போது தனது மனதை முற்றிலுமாக அந்த சபைக்கு அர்ப்பணிக்கிறார்.

இதன்பின்னர் அவர் அவருக்கு சொந்தமானவர் அல்ல. அவருக்குப் பதிலாக எது சத்தியம் எது தவறு என்று சபை சிந்திக்கிறது. அவனும் உறுதியான சபை மேல் விசுவாசம் உள்ளவனாக இருக்கிறபடியால், சபை எடுக்கும் தீர்மானங்களை கடந்த கால, நிகழ்கால, வருங்காலத்துக்குள்ளானவைகளை, மத சம்பந்தப்பட்டவைகளை, தன்னுடைய சொந்த அபிப்பிராயத்தை விட்டு விட்டு தனிப்பட்ட முறையில் வேதத்தை ஆராயாமல் (அப்படி செய்தால், அவன் அறிவில் வளரக் கூடும்) சபை கூறுகிறதை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். சபை இப்படிச் செய்வதற்குக் காரணம் அவன் சபையை விட்டு போய் விடக்கூடாது என்பதற்காகத்தான். ஒருவன் ஒரு சபைக்கு சொந்தமானவன் என்று அறிக்கையிடும் போது, அந்த சபைக்கும் அந்த சபையின் விசுவாச அறிக்கைக்கும் அவன் மனசாட்சி கட்டுண்டு இருப்பதையும் அநேக வார்த்தைகளில் கூறப்படுகிறது.

இந்த சபைப் பிரிவு என்கிற அடிமைத்தனம், கட்டுகளாக எண்ணப்படாமல் ஆபரணங்களாக, மரியாதைக்குரிய அணிகலன்களாக, குணாதிசயத்திற்கு அடையாளமாக இருப்பதாக உயர்வாக எண்ணப்படுகிறது. வஞ்சகம் கடந்து சென்ற பின்னர் ஆண்டவருடைய பிள்ளைகளில் அநேகர் ஏதாவது ஒரு சங்கி-இல்லாமல் அதிக பாரமுள்ளதோ இல்லையோ நீளமானதோ, குறுகியதோ கொடுக்கப்பட்ட தனிப்பட்ட சுயாதீனத்தில் காணப்படாவிட்டால் வெட்கப்பட்டு போவார்கள். அவர்கள், தாங்கள் கிறிஸ்துவுக்கு மட்டும் தான் சொந்தம், எந்த சபைக்கோ அல்லது விசுவாசக் கோட்பாடுக்கோ அடிமைப்பட்டவர்கள் இல்லை என்று சொல்வதற்கு வெட்கப்படுகிறார்கள்.

ஓர் உண்மையுள்ள தேவன் மேல், சத்தியத்தின் மேல் வாஞ்சையோடு இருப்பவர், ஒரு குழந்தை பள்ளிக்கூடத்தில் ஒரு வகுப்பில் இருந்து இன்னொரு வகுப்பிற்கு உயர்வு பெற்று செல்வது போன்று, ஒரு சபையிலிருந்து இன்னொரு சபைக்கு செல்வதை சில வேளைகளில் நாம் பார்க்கிறோம். அவர் ரோம சபையில் இருப்பார் என்றால், அவர் கண்கள் திறக்கப்படும் போது அந்த சபையை விட்டு வெளியேறி மெத்தடிஸ்ட் அல்லது பிரஸ்பட்டேரியன் சபைக்குச் செல்வதைக் காண்கிறோம். இங்கே சத்தியத்தை அறிந்து கொள்ள வேண்டும் என்கிற அவரது வாஞ்சை முற்றிலுமாக தணியாவிட்டால்,

சில வருடங்கள் கழித்து அவரை பேப்டிஸ்ட் சபையில் பார்க்கலாம். அவர் இன்னும் கிருபையிலும், அறிவிலும், அன்பிலும், சத்தியத்திலும் வளருவாரென்றால் கிறிஸ்து நமக்காக உண்டாக்கியுள்ள சுயாதீனத்தை விரும்புவாரென்றால், மெள்ள மெள்ள அவர் எல்லா மனுஷிக ஸ்தாபனங்களையும் விட்டு வெளியே வருவதையும், ஆண்டவரோடும், அவருடைய பரிசுத்தவாண்களோடும் மட்டும் இணைந்து இருப்பதோடு, ஆதி சபையில் இருந்தது போன்று மேன்மையான, ஆனால் உறுதியான அன்பினாலும் சத்தியத்தினாலும் கட்டப்பட்டிருப்பதையும் பார்க்கலாம். 1கொரி. 6:15, 17; எபே. 4: 15,16

ஒரு சபையின் கட்டுகளினால் கட்டப்படாமல் இருக்கும் போது ஒரு அமைதியின்மை போல, பாதுகாப்பு இல்லாதது போன்ற உணர்வு ஏற்படுவது சகஜம். அது பொய்யான கருத்துகளினிமித்தம் பிறந்ததாகும். முதலாவது போப்புவினால் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டது, அதாவது உலகப்பிரகாரமான ஒரு சபையில் அங்கம் வகிப்பது அவசியமானது, அது ஆண்டவருக்கு பிரியமானது, நித்திய ஜீவனுக்கு அது தேவை என்பதாகும். இந்த உலகப்பிரகாரமான சபைகள், மனுஷரால் ஏற்படுத்தப்பட்ட முறைகள் அப்போஸ்தலர் காலங்களில் இருந்தது போல் சுதந்திரமாக, எளிமையாக கூடிவருதல் என்பதற்கு மாறுபாடாக உள்ளது. இவைகளை கிறிஸ்தவர்கள் இயற்கையாகவே எண்ணிப்பார்ப்பதுண்டு. இதனிமித்தம் அநேக பரலோக காப்பீட்டு கம்பெனிகள் இருக்கின்றன. மரணத்திற்கு பின் பரலோக இளைப்பாறுதலையும், சமாதானத்தையும் பெறுவதற்காக இதில் ஒன்றுக்கு பணம், நேரம், மரியாதை போன்றவைகளை முறைப்படி கட்ட வேண்டும். இந்த தவறான கருத்தை மனதில் கொண்டு, மக்கள் இன்னொரு சபையினால் கட்டப்படுவதற்கு கிட்டத்தட்ட நடுக்கத்துடன் கூடிய வாஞ்சையுடன் செயல்படுகிறார்கள். ஒரு சபையை விட்டு வெளியே வருவது என்பது அவர்களுடைய காப்பீட்டுத் திட்டக் காலக்கெடு முடிந்து விட்டது போலவும் நல்ல ஒரு கம்பெனியில் புதுப்பிக்கப்படல் வேண்டும் என்பது போலவும் இருக்கிறது.

ஆனால் எந்த உலக சபையும் பரலோக மகிமைக்கு

பயண்சீட்டு வழங்க முடியாது. தமது சபையின் மேல் வைராக்கியம் உள்ளவன் கூட, ரோம சபையைத் தவிர தன்னுடைய சபை பிரிவு அதில் அங்கம் வைத்திருப்பதால் பரலோக மகிமையை பெற்றுத் தரும் என்று கூறமாட்டான். பரலோகத்தில் தான் தனது குறிப்பேடு வைக்கப்பட்டிருக்கிறது, பூலோகத்தில் அல்ல என்று உண்மையான சபை தான் கூறக்கூடும் என்பதை எல்லாரும் ஏற்றுக் கொள்ளுவார்கள். கிறிஸ்துவின் சரீரமான சபையில், உண்மையான சபையில் அங்கத்தினன் ஆவதற்கு ஏதாவது ஒரு சபைப்பிரிவில் அங்கமாக இருந்தாக வேண்டும், தங்கள் மூலம் தான் கிறிஸ்துவண்டை வர முடியும் என்று ஜனங்களை அவர்கள் ஏமாற்றுகிறார்கள். அதற்கு மாறாக, சபை பிரிவு வழியாக தம்மிடம் வருபவர்களை ஆண்டவர் தடை பண்ணாதிருக்கும் வேளையில், உண்மையாகவே அவரைத் தேடும் போது அவர் ஒரு போதும் வெறுமையாக அனுப்பாதவர். இப்படிப்பட்ட தடைகள் தேவையில்லை, அவரிடம் நேரடியாக வருவதே நல்லது என்று நம்மிடம் கூறுகிறார். “என்னிடம் வாருங்கள்” என்று அவர் வருந்தி அழைக்கிறார். அவர் கூறுகிறார்: “என் நுகத்தை உங்கள் மேல் ஏற்றுக் கொண்டு என்னிடத்தில் கற்றுக் கொள்ளுங்கள்; அப்பொழுது உங்கள் ஆத்துமாக்களுக்கு இளைப்பாறுதல் கிடைக்கும். “என் நுகம் மெதுவாயும் என் சுமை இலகுவாகவும் இருக்கிறது.” அவருடைய சத்தத்திற்கு உடனடியாக நாம் செவி கொடுத்திருந்தால் நான்றாய் இருந்திருக்கும். அப்படிச் செய்திருப்போம் என்றால் சபை பிரிவுகளினால் ஏற்படுகின்ற கலக்கம், சந்தேகங்கள், மாயைகள், உலகப்பிரகாரமான சிந்தனைகள் போன்றவற்றை சந்திக்காமல் இருந்திருக்கலாம்.

ஆனாலும், அநேகர் பல்வேறு சபைகளில் பிறந்திருக்கிறார்கள். சிலர் சிறு குழந்தையாக இருக்கும் போது அல்லது வளரும் பிராயத்தில் இதில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளார்கள். அவர்கள் ஒழுங்கு முறைகளைப் பின்பற்றி கேள்விக் கேட்காமல் இருதயத்தில் விடுதலையோடு வளர்ந்திருக்கிறார்கள். அவர்களை அறியாமலே அவர்கள் அறிக்கை செய்கிற கோட்பாட்டை, பொருளினால் தங்கள் சூழ்நிலையால் ஆதரிக்கிறவர்களாகிறார்கள். இவர்களில் சிலர் மாத்திரம் முழு சுதந்திரத்தில் உள்ள நன்மைகளை அல்லது சபை அடிமைத்தனத்தினால் வரும் குறைவுகளை உணர்ந்துள்ளார்கள்.

மேலும், அறுப்பின் காலத்தில், இப்பொழுது காணப்படுகிற முழு பிரித்தெடுக்கப்படுதலையும் உணராதிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது ஆண்டவருடைய சத்தம் கேட்கப்படுகிறது. அவர்கள் நடுவி-ருந்து புறப்பட்டு வாருங்கள்; கர்த்தருடைய பாத்திரங்களை (சத்தியம், போதனை) சுமக்கிறவர்களே, அதின் நடுவி-ருந்து புறப்பட்டு உங்களைச் சுத்திகரியுங்கள். (தவறான பழக்கவழக்கங்களி-ருந்தும், பொய்யான உபதேசங்களில் இருந்தும் விடுதலை பெறுங்கள்) ஏசா. 52:11

இப்பொழுது கோடாரியானது பேர் கிறிஸ்தவ சபையின் (பாபிலோன், கிறிஸ்தவ ராஜ்யம்) வேர் அருகே வைக்கப்பட்டுள்ளது. இதே போல் முதலாவது வருகையின் போது பெயரளவான யூத முறைமையின் வேர் அருகே கோடாரியானது வைக்கப்பட்டிருந்தது. அந்த பெரிய ஒழுங்கு முறையில் ஆகாயத்து பறவைகள் வந்து தங்க விருப்பப்படுகின்றன. அதை அவைகள் கெடுத்துப் போட்டன. (லூக். 13:18,19) சொல்லப்போனால் அவைகள், “அசுத்தமும் அருவருப்புமுள்ள சகலவித பறவைகளுடைய கூடுமாயிற்று.” (வெளி. 18:2) அது கோடாரியால் வெட்டிப்போடப்பட வேண்டும். இனிமேலும் அது உலகத்தை ஏமாற்றக் கூடாது. அதற்கு பதிலாக உண்மையான ஒ-வ மரம், அதன் வேர்கள் தேவனுடைய உண்மையான வாக்குத்தத்தங்களாக இருக்கிறது. அதன் கிளைகள் இந்த சுவிசேஷ யுகத்தின், உண்மையாக முழுமையாக அர்ப்பணம் செய்து கொண்ட விசுவாசிகளாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய நாமங்கள் “பரலோகத்தில் எழுதப்பட்டுள்ளன.” இவர்கள்தான் உண்மையான உடன் சுதந்திரரும், ஆட்டுக்குட்டியானவரின் மணவாட்டியுமாக காணப்படுவார்கள். வெளி. 17:14

பரிசுத்த ஸ்தல வகுப்பினரின் பரீட்சையும், தூற்றுதலும்

பாபிலோனை விட்டு வெளியே வருவது, ஒரு படியாக, வெகு நீண்டதாக முற்றிலும் ஜெயம் கொள்ளுகிற திசையை நோக்கி உள்ளது, எனினும் அது கடைசி படியல்ல; வழியில் ஒவ்வொரு படியாக முன்னேறிச் செல்லும் போது ஓய்வு எடுத்துக் கொள்ளாதிருக்க ஜாக்கிரதையாக இருக்க வேண்டும்.

“ஒரு போதும் நினைக்க வேண்டாம் வெற்றி

கிடைத்துவிட்டது என்று,

இல்லையெனில் ஓய்ந்து விடவும் வேண்டாம்;

உன்னுடைய கடினமான வேலை இன்னும் முடியவில்லை

நீ கிரீடத்தைப் பெற்றுக் கொள்ளும் வரை.

“சுற்றிலும் திரளான சாட்சிகள் உண்டு

உன்னை முற்றிலும் பார்த்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள்.

ஏற்கெனவே கடந்து சென்ற பாதையை மறந்து விடு,

தொடர்ந்து உன்னுடைய பாதையில் முன்னேறிச் சென்று விடு.”

பாபிலோனில் இருந்து வெளியே வந்த பிறகு, அது கீழ்ப்படிதல் என்னும் படிகளோடு தொடருகிறது. அது வரயிருக்கிற போராட்டங்கள், வெற்றிகளுக்கு, அப்பியாசம் தந்து குணாதிசயத்தை வலுப்படுத்தி உள்ளது. இதைத் தொடர்ந்து இன்னும் அதிகமான பரீட்சைகளும் ஜெயங்கொள்ளுவதற்குரிய சந்தர்ப்பங்களும் வரும். இதைப்பற்றி பவுல் எழுதுகிறதவாது: (கலா. 5:1) “ஆனபடியினாலே, நீங்கள் மறுபடியும் அடிமைத்தனத்தின் நுகத்துக்குட்படாமல், கிறிஸ்து நமக்கு உண்டாக்கின சுயாதீன நிலைமையிலே நிலை கொண்டிருங்கள்.” முழு சுயாதீனத்தையும், பாபிலோனின் அடிமைத்தனத்தி-ருந்து முழு விடுதலையையும் பெற்ற தேவனுடைய பிள்ளைகள், சத்துருவானவன் வேறு அடிமைத்தனத்திற்குள் கொண்டு வர எடுக்கும் முயற்சிகளையும் அல்லது இடறி விழ எடுக்கும் முயற்சிகளையும் எதிர்பார்த்திருக்க வேண்டும். ஆண்டவர் இந்த கடுமையான சோதனைகளை அனுமதிக்கிறார். ஆனால் இப்பொழுது இந்த வகுப்பினர் வெளிப்படுத்தப்படவும், மகிமையான இராஜ்யத்தில் ஊழியம் செய்யும்படியாகவும் ஆயத்தம் பண்ணப்படுகிறார்கள்.

யூத அறுப்பின் போது நடைபெற்ற சோதனை, தூற்றுதல் போன்ற நிழல்களை இங்கே நாம் எதிர்பார்க்கலாம். பரிசுத்த ஸ்தல வகுப்பினர் முதலாவது வருகையின் போது ஆண்டவருடைய சீடர்களால் குறிப்பிட்டு காட்டப்பட்டது. அவர்களைக் குறித்து இப்படியாகக் கூறினார்: “நீங்கள் சுத்தமாக இருக்கிறீர்கள், ஆனாலும் எல்லாரும் அல்ல;” மேலும் பெயரளவில் உள்ள இஸ்ரவேலை

புறம்பாக்கின பிறகு (கிபி 33) தேவனுடைய ஆலயத்திற்கு பிரதிநிதியாக இருந்தவர்களுக்கு கடுமையான பரீட்சை வந்தது. சுத்தமானவர்களையும், அசுத்தமானவர்களையும் பிரித்து எடுப்பதற்காக, பேதுரு புடைக்கப்பட்டார், கிட்டத்தட்ட தோல்வியுற்றார். (லூக். 22:31; மத். 26:74, 75; யோவா. 21: 15-17) ஆனால், அவர் சுத்தமாக இருந்ததினால், இருதயத்தில் உண்மையுள்ளவராக இருந்தபடியால், வெற்றிகரமாக வரும்படி செய்யப்பட்டார். யூதாசும் சோதிக்கப்பட்டான், ஆனால் அவன் அசுத்தன் என்று நிரூபித்தான். பூலோக நன்மைக்காக சத்தியத்தை விற்க ஆவலுள்ளவனாக இருந்தான்; பணத்திற்காக ஆண்டவரை மறுத-க்கவும், முத்தத்தில் கூட அன்பைக் காட்டுவது போன்று மறுத-க்கவும் ஆவலுள்ளவனாக இருந்தான்.

அதைப் போன்றே, இந்த அறுப்பின் போதும், ஒரு சுத்திகரிக்கப்பட்ட பரிசுத்த ஸ்தலத்தோடு சம்பந்தப்பட்டவர்களில் சிலர் சுத்தமில்லாதவர்களாக இருக்கிறார்கள். 1878ல் பாபிலோன் புறம்பே தள்ளிவிடப்பட்டதி-ருந்து, அங்கே அவளை விட்டு வெளியே வா என்கிற அழைப்பு, விடுக்கப்பட்டதி-ருந்து ஒரு பரீட்சை, புடைக்கப்படுதல் அவளை விட்டு வெளியே வந்தவர்களிடத்தில் நடந்து கொண்டு இருக்கிறது. சந்தேகத்திற்கு இடமில்லாமல் பேதுருவும், யூதாசும் இங்கே இதே மாதிரியான வகுப்பினருக்கு உதாரணமாக இருக்கிறார்கள். பாபிலோனை விட்டு வெளியே வந்தவர்கள் மத்தியில், இவர்கள் அவளுடைய அநேக கறைபட்ட உபதேசங்கள் பலவற்றி-ருந்து சுத்திகரிக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள். இந்த வகுப்பினர் ஆண்டவருக்கும் சத்தியத்திற்கும் உண்மையுள்ளவர்களாக இருக்கிறார்கள். இன்னொரு வகுப்பினர் உண்டு, அவர்கள் அநேக தடவைகளில் உண்மையற்றவர்கள் என்று நிரூபித்தார்கள். ஆண்டவரை அறிந்துகொள்ளும்படி பின்பற்றி வராதவர்கள், ஆனால் அநேக தடவைகளில் பொல்லாங்கான, தவறான உபதேசங்களுக்குத் திரும்புகிறவர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள், தாங்கள் தப்பி வந்த நிலைமையை விட மோசமான நிலையில் இருக்கிறார்கள்.

பரிசுத்த ஸ்தல வகுப்பினரை பரீட்சிப்பது, புடைத்தெடுப்பது

போன்றவை, இந்த அறுப்பில் 1878ல் இருந்து நடைபெற்று வருகிறது. இது, நம்முடைய ஆண்டவர் நிழலான ஆலயத்தை நிழலாக சுத்திகரித்து, அவர் இராஜாவாக வந்து பெயரளவில் உள்ள யூத ஆலயத்திற்கு எதிராக நியாயத்தீர்ப்பு கூறுவதற்கு அடையாளமாக உள்ளது. அவர்கள் வீடு பாழாக்கப்படும் என்று அறிவித்தப் பின்னர் அவர் எருசலேமில் உள்ள ஆலயத்திற்கு சென்றார். இது உண்மையான ஆலயம் அல்லது பரிசுத்த ஸ்தலத்திற்கு அடையாளமாக இருக்கிறது. அங்கே அவர் ஒரு சாட்டையை உண்டு பண்ணி, காசுக்காரருடைய பலகைகளையும், புறா விற்கிறவர்களின் ஆசனங்களையும் கவிழ்த்துப் போட்டார்.

நிழலான சாட்டை, பல்வேறு சத்தியங்களைக் காட்டுவதாக இருக்கிறது. இது தற்போதைய அறுப்பின் போது, பரிசுத்த ஸ்தல வகுப்பினர் மத்தியில், அவர்களை திருத்த, கண்டிக்க, அசுத்தமானவர்களை பிரித்தெடுக்க உபயோகிக்கப்பட்டது. இப்பொழுது வெளிச்சத்திற்குள் கொண்டு வரப்பட்டுள்ள சத்தியங்கள் தேவனுடைய பூரண சித்தத்தை தெளிவாக காட்டுகிறது. அதாவது அவருக்கு சேவை செய்வதற்கான முழு அர்ப்பணிப்பு, ஆண்டவருடைய அடிச்சுவடுகளை பின்பற்றி நடக்கிறவர்கள் செல்ல வேண்டிய இடுக்கமான பாதை ஆகியவைகளைக் காட்டுகிறது. எந்த விதமான அசுத்தமான நோக்கத்துடன் யாராவது இந்த வகுப்புக்குள் வந்திருப்பார்களெனில், சத்தியம் என்னும் சாட்டையினால் அவர்கள் அடிக்கப்பட்டு, பரிசுத்த ஸ்தல வகுப்பினரிடம் இருந்து தங்களை பிரித்தெடுக்க முற்படும் வரை இப்படியாக செய்யப்படுகிறது.

நம்முடைய ஆண்டவரின் உவமைகள் “சேனை” அல்லது பெருந்திரளான பேர் கிறிஸ்தவ மக்களிடம் இருந்து “பரிசுத்த ஸ்தல வகுப்பினரை” பொதுவாக பிரித்தெடுப்பதைக் குறித்து காட்டுகிறது; இன்னும் பரிசுத்த ஸ்தல வகுப்பினருக்கு பிறகு வரக்கூடிய பரீட்சையையும், புடைத்தலையும் காட்டுகிறது; ஆனால் உலகத்தின் ஆவியால் மேற்கொள்ளப்பட்டு, அதனால் தேவனிடத்தி-ருந்து வரக்கூடிய கனத்தைக் காட்டிலும் மனிதர்களிடம் இருந்து வருகின்ற தற்போதைய கனத்தையும், நன்மைகளையும் அதிகமாக விரும்பினவர்களிடம் இருந்து, உண்மையாகவே அர்ப்பணம் செய்து,

இராஜ்யத்தை சுதந்தரிக்கும் ஜெயம் கொள்ளுகிறவர்கள் (வெளி. 3:21) பிரித்து எடுக்கப்படுதலையும் காட்டுகிறது.

பத்துக் கன்னிகைகளின் உவமை முற்றிலுமாக எல்லா கன்னிகைகளும் அல்லது அர்ப்பணம் செய்து கொண்ட வகுப்பினர், பாபிலோனில் இருந்து பிரித்து எடுக்கப்படுவதையும் காட்டும் அதே வேளையில், இந்த வகுப்பினர் மத்தியிலும் கூட ஒரு பரீட்சையையும் பிரித்து எடுத்தலையும் தெளிவாகக் காட்டுகிறது. அதாவது விசுவாசம், ஊக்கமான அன்பு மற்றும் உடனடியாக கீழ்ப்படியக்கூடிய ஆவியுடைய புத்தியுள்ள கன்னிகைகளை, தங்களுடைய ஆதி அன்பையும், ஆவியின் அனலையும் விட்டு விட்டு இதனால் உடனடியாக செயல்படக்கூடிய தன்மை, கீழ்ப்படிதல் ஆகியவை குறைந்து போன புத்தியில்லாத கன்னிகைகளிடம் இருந்து பிரித்து எடுப்பதைக் காட்டுகிறது. புத்தியுள்ளவர்கள் ஆண்டவருக்கென முற்றிலுமாக அர்ப்பணித்துக் கொண்டு உடன்படிக்கையின்படி ஜீவிக்கிறவர்கள். அதோடு கூட ஆண்டவரின் வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட வருகைக்கென ஆவலுடன் எதிர்பார்த்திருந்தவர்கள். அவர்கள் அறுப்பின் செய்தியை ஏற்றுக் கொள்ள ஆவலுடன் ஆயத்தமாக இருக்கிறார்கள். ஆண்டவரின் பிரசன்னத்தைக் குறித்து முன்னதாகவே சொல்லப்பட்ட அடையாளங்களை ஏற்றுக் கொண்டு தங்களுடைய விசுவாசத்தையும் உண்மையையும் நிரூபிக்கக் கூடிய எந்த பரீட்சைக்கும் ஆயத்தமாக இருக்கிறார்கள். தீர்க்கதரிசிகள் மூலமாக, அவருடைய பிரசன்னத்தை அறிவிக்கும் வார்த்தைகளை கேட்பதற்காகவும், ஆண்டவர் கதவைத் தட்டும் சத்தத்தை கேட்பதற்காகவும் விழித்திருந்து கவனித்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு தற்போதைய இழப்புகள், சுமக்கும் சிலுவைகள், சத்தியத்திற்காக சுமக்கப்படுபவைகள் ஆகியவைகள் வருங்காலத்தில் வருகின்ற நித்திய சமாதானத்திற்கு, மகிழ்ச்சிக்கு, மகிமைக்கு ஆசீர்வாதத்திற்கு முன்னோடியாக வரவேற்கப்படுகிறது.

1874ம் ஆண்டு இலையுதிர்காலத்தின் போது ஆண்டவருடைய பிரசன்னத்தைக் குறித்த தீர்க்கதரிசன அறிவிப்பை கேட்ட பொழுது, அது உடனடியாக அறிந்து கொள்ளப்பட்டது. உடனடியாக “இதோ மணவாளன், அவருக்கு எதிர்கொண்டு போகப் புறப்படுங்கள்” என்கிற

சத்தம் உண்டாயிற்று. இந்த சத்தம் இன்னமும் செல்கிறது. இன்னமும் அர்ப்பணம் செய்து கொண்ட கன்னிகைகள் அனைவரும் கேட்டு அவர்களுடைய விசுவாசமும் நம்பிக்கையும் சோதிக்கப்படும் வரை அது தொடரும். விளக்குகளுடன் (தேவனுடைய வார்த்தை) உள்ள கன்னிகைகள், எண்ணெய் (பரிசுத்த ஆவி) ஊற்றப்பட்டு, திரி தூண்டி விடப்பட்டு எரியும் போது, தங்களுடைய பாத்திரங்களில் (தங்களுடைய இருதயங்களில்) எண்ணெயோடு இருக்கும் போது அனைவரும் ஆண்டவருடைய பிரசன்னத்தை உணர்ந்து கொள்வார்கள். தங்களுடைய நடவடிக்கைகளையும் காரியங்களையும் விசுவாசத்திற்கு ஏற்ப வைத்துக் கொண்டு, பிரியமுள்ள மணவாளனை சந்திக்கச் சென்று, கல்யாண விருந்தில் அவரோடு உட்காரவும் செய்வார்கள்.

யூதர்களின் கல்யாண முறை, சபையின் அவளுடைய ஆண்டவராகிய கிறிஸ்துவோடு கூடிய நிச்சயதார்த்தம், திருமணம் என்பதற்கு நல்ல விளக்கமாக உள்ளது. நிச்சயதார்த்தம் அல்லது நியமிக்கப்படுதல் என்பது உண்மையான பயபக்தியுடன் கூடிய உடன்படிக்கையாகும். நிச்சயதார்த்தத்திற்கு பிறகு சாதாரணமாக, ஒரு வருடத்திற்கு பிறகு, மணவாளன் வீட்டிற்கு அழைத்துச் செல்லப்படும் வரை மணவாட்டியானவள் தனது தகப்பன் வீட்டில் இருக்க வேண்டும். கல்யாணம் என்பது அவளுடைய புருஷனால் அவளுக்கென்று ஆயத்தம்பண்ணப்பட்ட வீட்டில் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுவதாகும். கல்யாண விருந்து என்பது பல நாட்களுக்கு நடக்கும். குறிப்பிட்ட நேரத்தில் மணவாளன் தன்னுடைய மணவாட்டியை சந்திக்கும்படி புறப்படுகிறான். மணவாட்டி தன்னுடைய கன்னிகையான தோழிகள் விளக்குகளோடும், எல்லா விதமான ஆயத்தங்களோடும் தன்னைப் பின்தொடர்ந்து வர, மணவாளனை ஏற்றுக் கொண்டு, அவனோடு அவர்களது வருங்கால வீட்டிற்கு செல்லவும், விருந்துக்கும் ஆயத்தமாக இருக்கிறாள்.

உவமையில் மணவாட்டியைக் குறித்து ஒன்றும் சொல்லப்படவில்லை. மணவாளன் வரும்போது அவனோடு சென்று உட்பிரவேசித்து எல்லா விருந்துகளிலும் பங்கு பெறும் “புத்தியுள்ள கன்னிகைகளைக்” குறித்து சொல்லப்பட்டுள்ளது. இது சரியானதும், அவசியமானதும் கூட. ஏனெனில் கிறிஸ்துவின் மணவாட்டி என்பது

அநேக தொகையினரைக் குறிப்பதாகும். இது புத்தியுள்ள கன்னிகைகள் என்று மிக அழகாக குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. புத்தியில்லாத கன்னிகைகள், பின்னர் வெளிச்சத்தையும் அனுபவத்தையும் பெற்றுக் கொள்கிறார்கள். ஆனால், புத்தியுள்ள விசுவாசமுள்ள மணவாட்டி வகுப்பினரின் உயர்வான பதவியை பெற்றுக் கொள்ள தவறிவிடுகிறார்கள். இவர்கள் தான் (சங். 45:14,15) “அவளுடைய தோழிகளாகிய கன்னிகைகள் அவளை பின்பற்றி வருபவர்கள்” என்று சொல்லப்பட்ட வகுப்பினராவர். ஏற்ற வேளையில் இராஜாவினால் அவள் நன்மை பெறுவாள், ஆனால் அவ்வளவு அதிகமாக அல்ல.

புத்தியுள்ள கன்னிகைகளின் மனோபாவம், மற்றும் மணவாளனின் வருகைக்காக ஆயத்தமாகி ஆவலுடன் காத்து கொண்டிருப்பது ஆகியவை சரியான விதத்தில் ஆண்டவருக்கு நிச்சயம் பண்ணப்பட்டிருக்கிற உண்மையான அர்ப்பணம் செய்து கொண்ட சபைக்கு அடையாளமாக இருக்கிறது. மணவாட்டி தன்னுடைய வாழ்வில் மிக முக்கியமான சம்பவத்திற்கு அலட்சியமாக இருப்பது அல்லது ஆயத்தமற்ற நிலையில் இருப்பது கனத்திற்கு அவள் தகுதியற்றவள் என்பதை நிரூபிக்கும். அதே நிலைதான் சபையோடும் கூட: “அவர் மேல் இப்படிப்பட்ட நம்பிக்கை வைத்திருக்கிற எவனும் தன்னை சுத்திகரித்துக் கொள்கிறான்.” இப்படிப்பட்ட நிலைமையில் உள்ளவன் தன்னுடைய இருதயமும் வாழ்க்கையும் ஆண்டவருக்கு பிரியமானதாக இருக்கும்படி பார்த்துக் கொள்கிறான். அப்படிப்பட்டவன், ஒரு ஸ்தலத்தை உங்களுக்காக ஆயத்தம் பண்ணப்போகிறேன், நான் மறுபடியும் வந்து உங்களை என்னிடத்தில் சேர்த்துக்கொள்வேன் என்று சொன்னவரோடு இணைந்து இருக்கும்படியாக ஆவலுடன், காத்துக் கொண்டிருப்பதோடு அவர் வாக்குத்தத்தம் பண்ணின விருந்துக்காகவும் காத்திருப்பான்.

உவமையி-ருந்து இரண்டு காரியங்கள் விளங்குகின்றன. ஒன்று இந்த விசேஷித்த சத்தியம் (மணவாளனின் பிரசன்னத்தைக் குறித்த அறிவு). இது பொதுவான உலகிற்கோ பொதுவாக பேர் சபைக்கோ அல்ல, ஆனால் கன்னிகையான அல்லது அர்ப்பணம் செய்து கொண்டவர்களுக்கு மட்டுமே ஆகும்; இரண்டாவது

மணவாளன் பிரசன்னமாகி இருக்கும் செய்தி, பிரித்து எடுக்கப்படுதலை விளைவிக்கும். அது கன்னிகையான வகுப்பினரைச் சேர்ந்த ஒவ்வொரு நபரையும் பரீட்சித்து, நிரூபிப்பதோடு உண்மையற்ற, புத்தியற்ற கன்னிகைகளிடம் இருந்து புத்தியுள்ள, உண்மையுள்ள, தகுதி உள்ள கன்னிகைகளை வெளிப்படுத்தி தெளிவாகக் காட்டும்.

“இதோ மணவாளன்” என்கிற மகிமையான செய்தியில் எவ்வளவு அதிகமான கிருபை அடங்கியிருக்கிறது! தற்போது இந்த பெரிய ரகசியம் பரிசுத்தவான்களுக்கு மாத்திரம் தெரிந்துள்ளது. உலகம் அதனை பெற்றுக்கொள்ளாது. அதற்கு அது பைத்தியக்காரத்தனமாக தோன்றுகிறது. எல்லா கன்னிகைகளும் கேட்கும்படி அப்படியாகத்தான் இருக்கும்; “கதவு அடைக்கப்படும்” வேளை வரை அவர்களில் புத்தியுள்ளவர்கள் முழுவதுமாக நுழையும்வரை அப்படித்தான் காணப்படும். அதன்பின்பு உபத்திரவ காலத்தின் “ஜூவா-த்து எரிகிற அக்கினி,” எல்லா கண்களும் ஆண்டவருடைய பிரசன்னத்தையும் அரசாட்சி துவங்கி இருப்பதையும் காணும்படிச் செய்யும்.

எவ்வளவு கனிவுடன், கிருபையின் யேகோவாவின் செய்தி அவருடைய தாழ்மையுள்ள வேலைக்காரர்களுக்கும், வேலைக்காரிகளுக்கும் வருகிறது. (சங். 45:10,11) “குமாரத்தியே கேள், நீ உன் செவியை சாய்த்துச் சிந்தித்துக் கொள்; உன் ஜனத்தையும், உன் தகப்பன் (ஆதாமினுடைய) வீட்டையும் (மனுஷீக உறவுகள், நம்பிக்கைகள், ஆவல்கள், எதிர்பார்ப்புகள்) மறந்து விடு. அப்பொழுது ராஜா (ஆண்டவராகிய இயேசு) உன் அழகில் பிரியப்படுவார்; அவர் உன் ஆண்டவர், ஆகையால் அவரைப் பணிந்து கொள்.” யார் இப்படிப்பட்ட நன்மையைப் பெறக்கூடும்? “அவர்கள் அழைக்கப்பட்டவர்களும், தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவர்களும், உண்மையுள்ளவர்களும் மாயிருக்கிறார்கள்.” “ராஜகுமாரத்தி (யேகோவாவின் குமாரத்தி; இப்படிப்பட்டவள் கிறிஸ்துவின் மணவாட்டி) உள்ளாகப் பூரண மகிமையுள்ளவள்.” அவளுடைய அழகு பரிசுத்த அலங்காரம். வெளிப்படையாக உலகத்திற்கு முன்பாக அவள் மகிமையானவள் அல்ல. அவளுடைய ஆண்டவர் கனவீனப்படுத்தப்பட்டது போல அவளும் மனிதரால்

கேவலப்படுத்தப்பட்டு, நிராகரிக்கப்படுகிறாள். ஆனால் அவள் எப்பொழுதும் அப்படி இருப்பதில்லை. அவருடைய நிந்தையில் அவள் பங்கு பெற்றது போன்று, அவருடைய மகிமையிலும் அவள் பங்கு பெறுவாள். ஒரு புது சிருஷ்டியாக ஏற்ற காலத்தில் அவருடைய திவ்ய சபாவத்தில் அவளும் தரிப்பிக்கப்படுவாள். அவள் உடை (மகிமை அடையும் போது) பொற்சரிகையாக இருக்கிறது. பொன் திவ்ய சபாவத்திற்கு அடையாளமாக இருக்கிறது. “அவள் சித்திரத்தையலாடை தரித்தவளாய் ராஜாவினிடத்தில் அழைத்துக் கொண்டு வரப்படுவாள்.” அவளுடைய ஆண்டவரால் கொடுக்கப்படும் எளிமையான வெள்ளாடை, அவருடைய நீதியின் வஸ்திரமாகும். அதை அவள் ஜாக்கிரதையாக கிறிஸ்தவ கிருபைகளோடு அணிந்து கொள்ளுவாள். அவள் இராஜாவின் அரண்மனைக்குள் பரிபூரணமாக நுழையும்போது பூலோகத்திலும், பரலோகத்திலும் மிகுந்த சந்தோஷம் உண்டாகி (2 பேது. 1: 5-8, 11) இருக்கும். அநேகர் கூறுவார்கள்: “நாம் சந்தோஷப்பட்டு களிகூர்ந்து அவருக்குத் துதி செலுத்தக்கூடவோம். ஆட்டுக்குட்டியானவருடைய க-யாணம் வந்தது, அவருடைய மனைவி தன்னை ஆயத்தம் பண்ணினாள்.” (வெளி. 19:7) “தீரு குமாரத்தி காணிக்கை (பூமியில் உள்ள பலவான்கள்) கொண்டு வருவாள்; ஜனங்களில் ஐசுவரியவான்களும் உன் தயவை நாடி வணங்குவார்கள்... உமது நாமத்தை எல்லாத் தலைமுறைகளிலும் பிரஸ்தாபப்படுத்துவேன், இதினிமித்தம் ஜனங்கள் உம்மை என்றென்றைக்குமுள்ள சதா காலங்களிலும் துதிப்பார்கள்.” சங். 45: 12-17

உண்மையாகவே புத்தியுள்ளவர்கள், அர்ப்பணம் செய்து கொண்டவர்கள், உலக ஆசைகள், பூலோக நம்பிக்கைகள், வெகுமதிகள் எல்லாவற்றையும் ஒதுக்கி வைத்துவிட்டு தன் நேசருக்காக இருதயம் வாஞ்சையுள்ளதாக இருக்க, காத்துக் கொண்டிருப்பவர்கள் ஆயத்தமுள்ளவர்களாக காணப்பட்டார்கள். ஆட்டுக்குட்டியானவரின் மனைவியாகி மணவாட்டி என்கிற மேலான உயர்வுக்கு தகுதியானவர்கள் என்று கண்டறியப்பட்டார்கள்.

“ஆட்டுக்குட்டியானவரின் மணவாட்டியே, உன்னுடைய அழகில் நாங்களும் பங்கு அடைவோம்.”
தங்கள் தீவட்டிகளை எடுத்துக்கொண்டு மணவாளனைப்

பின்பற்றுவது, இயேசுவை அவர் பிரசன்னமாகி இருக்கும் போது எல்லாவற்றையும் விட்டு பின்பற்றுவதைக் குறிக்கும். அது பாபிலோனை விட்டு வெளியே வருவதற்கு சமமாகும். அங்கு தான் அநேக கன்னிகைகள் இருந்திருக்கிறார்கள். ஏனெனில் அறுப்பு என்கிற வெளிச்சத்தில் வெளிப்பட்ட சத்தியம், கோதுமை களையி-ருந்து பிரித்தெடுக்கப்பட்டதைக் காட்டுகிறது. கவனமாக திரியை துண்டுவது என்கிற சத்தியம் இதை அர்ப்பணிப்பின் பரிசுத்த ஆவியையும் கீழ்ப்படிதலும் உள்ள புத்தியுள்ள கன்னிகைகளுக்கு தெரிவிக்கிறது. இந்த “எண்ணெய்” உடையவர்கள் வெளிச்சமும் உடையவர்களாக இருப்பார்கள். இப்படிப்பட்டவர்கள் வரயிருக்கிற நன்மையினிமித்தம் உடனடியாகவும் சந்தோஷத்துடனும் “ஆட்டுக்குட்டியானவர் எங்கே போனாலும் அவரைப் பின்பற்றுவார்கள்.”

புத்தியில்லாத கன்னிகைகள், இதற்கு மாறாக, எண்ணெய் பற்றாக்குறையால் மணவாளனின் பிரசன்னத்தைக் குறித்து தெளிவான வெளிச்சத்தைப் பெற்றுக் கொள்ளாதிருக்கிறார்கள்; மேலும் தற்கால வாழ்வின் கவலைகள், திட்டங்கள் போன்றவற்றால் இந்த விஷயத்தை முழுமையாக ஆராயத் தவறிவிடுகிறார்கள்; அதனிமித்தம் பாபிலோனை விட்டு வெளியே வரத்தயங்குகிறார்கள்; இவர்கள் இந்த முழு விஷயத்தைப் பற்றி வித்தியாசமாக நினைப்பதுடன் நம்பாதவர்களுமாக இருக்கிறார்கள்; மற்றவர்களால் தூண்டப்பட்டாலும் தயக்கத்துடன் புறப்படுகிறார்கள்; லோத்துவின் மனைவியைப் போன்று எப்பொழுதும் பின் நோக்கிப் பார்க்க விரும்புகிறார்கள். இப்படிப்பட்டவர்களுக்காகத்தான் ஆண்டவர், “லோத்தின் மனைவியை நினைத்துக்கொள்ளுங்கள்” (லூக். 17:32) என்கிற கட்டளையைக் கொடுத்தார். மேலும் “கலப்பையின் மேல் தன் கையை வைத்துப் பின்னிட்டுப் பார்க்கிற எவனும் தேவனுடைய இராஜ்யத்திற்கு தகுதியுள்ளவன் அல்ல” என்றார்.

விருந்துக்கு செல்லும் தருணம் கடந்து செல்லும்வரை புத்தியில்லாத கன்னிகைகள் தங்களுடைய முட்டாள்தனத்தை உணரமாட்டார்கள் என்பது உவமையி-ருந்து தெரிகிறது. அதன்பிறகு அனலற்றவர்களாக இருந்து ஆண்டவரை தூரத்தி-ருந்து பின்பற்றிக் கொண்டு அவரது மணவாட்டியாகவும் உடன் சுதந்திரராகவும்

சொந்தம் கொண்டாட நினைத்தது எவ்வளவு முட்டாள்தனமான செயல் என்பதை உணர்ந்து கொள்ளுவார்கள். இப்பொழுது “மனுஷருக்குள்ளே மேன்மையாக எண்ணப்படுகிறவர்களும்” தங்களுடைய “அற்புதமான கிரியைகளுக்காக” பெரிதாக எண்ணப்பட்டவர்களும், ஏமாற்றம் அடைவார்கள்.

கதவு அடைக்கப்பட்டது

மணவாளன் வந்து விட்டார் என்கிற அறிவிப்பு, அவரை சந்திப்பதற்காக முன்னாக செல்லுவது மற்றும் அவரோடு கூட க-யாணத்திற்காக நுழைவது ஆகியவை எல்லா புத்தியுள்ள கன்னிகைகளும், பாபிலோனில் இருந்து தங்களை பிரித்து எடுக்கக்கூடிய போதுமான அறுப்பின் சத்தியத்தினால் “தங்கள் நெற்றியில் முத்திரையிடப்படும்” வரை தொடரும். அது மணவாளனோடு க-யாண விருந்துக்கு செல்ல உதவும். அதன் பிறகு எல்லா கன்னிகைகளும் தற்கால சத்தியத்தினால் பரிட்சிக்கப்பட்ட பின்னர், தருணம் என்கிற கதவு மூடப்படும். அதன் பிறகு க-யாண விருந்துக்கு செல்ல ஒருவரும் அனுமதிக்கப்பட மாட்டார்கள். ஏனெனில், “ஒருவரும் பூட்டக்கூடாதபடிக்குத் திறக்கிறவரும் ஒருவரும் திறக்கக்கூடாதபடிக்கு பூட்டுகிறவருமாயிருக்கிறவர்,” தாமே என்று கூறினார். (வெளி. 3:7) அப்பொழுது புத்தியில்லாத கன்னிகைகள் உள்ளே விடும்படி கதவைத் தட்டும் போது அவர்கள் கூறுவார்கள்: “ஆண்டவரே, ஆண்டவரே எங்களுக்குத் திறக்கவேண்டும்.” அவர் மாறுத்தரமாக, “நான் உங்களை அறியேன் என்று மெய்யாகவே உங்களுக்கு சொல்லுகிறேன்” என்பார். இப்பொழுது அவரைக் குறித்தும், அவருடைய வார்த்தையைக் குறித்தும் வெட்கப்படுகிறவர்கள், அவைகளைக் கருத்தில் கொள்ளாதவர்கள், அவர் மகிமையோடும் வல்லமையோடும் அவருடைய பரிசுத்தமும் உண்மையுமுள்ள தூதர்களோடு வெளிப்படும் போது அவர் அவர்களை வெட்கப்படுத்துவார். புத்தியுள்ள கன்னிகைகள் அவரோடு கூட கனப்படுத்தப்படுவார்கள், மகிமைப்படுத்தப்படுவார்கள்.

அடைக்கப்பட்ட கதவு, உலகத்தோடு ஒட்டி இருப்பவர்களுக்கு எந்த வித சம்பந்தமும் இல்லாதிருக்கிறது. அது க-யாண விருந்துக்கு

செல்லும் வழியில் உள்ள கதவு. அதாவது கன்னிகை வகுப்பினராக அர்ப்பணித்துக் கொண்டவர்களைத் தவிர வேறு எவருக்கும் ஒரு போதும் திறக்கப்பட்டதில்லை. அனலுடன் உடன்படிக்கையை கவனமாகக் காத்துக் கொள்ளுகிறவர்களை, அனலற்ற வெது வெதுப்பான கவலை நிறைந்தவர்கள் மற்றும் தங்களுடைய கடமையை நிறைவேற்றத் தவறுபவர்களிடம் இருந்து அறுப்பின் சத்தியம் புடைத்து, பிரித்து எடுத்த பின்னர் அந்த கதவு மூடப்படும். ஆண்டவருக்கு ஸ்தோத்திரம், இங்கு மூடப்படுவது இரக்கத்தின் கதவோ இல்லையென்றால் அனுக்கிரகத்தின் கதவோ அல்ல. ஆனால் அது கிறிஸ்துவுக்கு உடன் சுதந்திரமும் மணவாட்டியாகவும் இருக்கும்படியான அந்த முக்கியமான நன்மைக்கான கதவாகும். ஆனால் புத்தியில்லாத கன்னிகளுக்கு எதிராக மூடப்படும் அந்த கதவு மறுபடியும் அவர்களுடைய தட்டுதலுக்கு திறக்கப்படாமல், “தீங்கு நாளின்” உபத்திரவத்தை சந்திக்கும்படி அது அவர்களை வெளியே நிற்கும்படி செய்யும். அப்பொழுது அங்கே அழகையும் பற்கடிப்பும் இருக்கும். இருந்தாலும், அவர்கள் ஆண்டவரின் அன்பு, இரக்கம் என்கிற அவரது கரத்தின் கீழாகவும், ஆண்டவரின் அனுசூலத்திற்கும் விசேஷ பராமரிப்புக்கும் கீழாகவும் இருக்கிறார்கள். அப்பொழுது அவர்கள் மேல் கடந்து செல்லுகின்ற உபத்திரவங்கள் அவர்களை சுத்திகரிக்கவும், அழுக்குகளை நீக்கவும் ஏற்படுத்தப்பட்டது. இதன் மூலம் மனம் திரும்புகிற கன்னிகைகள் ஆண்டவரின் உபயோகத்திற்காக தகுதியுள்ள பாத்திரமாக்கப்படுகிறார்கள். ஆனாலும், அவர்கள் அழைக்கப்பட்ட உன்னதமான கனத்திற்காக அல்ல. ஏனெனில், அவர்கள் அதற்கு தகுதியற்றவர்கள் என்று நிரூபித்து விட்டார்கள். பாபிலோனின் ஆவியில் சிறிதளவு பங்கு பெற்றாலும், தங்களுடைய சுயாதீனத்தை அவளிடம் விட்டுக்கொடுக்கும் போது எவ்வளவு தான் சிறியதாக இருந்தாலும் கூட அவர்கள் அவளுடைய பாவத்தில் பங்கு பெற்றவர்கள் என்று தேவனால் எண்ணப்படுகிறார்கள். ஆகவே, அவர்கள் மேல் வரும் வாதைகளில் இருந்து தப்ப தகுதியற்றவர்கள் என்று எண்ணப்படுவார்கள். வாதைகள் வருவது அவசியமாக இருக்கிறது. பாபிலோன் அழிக்கப்படுவதற்காக மாத்திரமல்ல, இதுவரை முதிர்ச்சி பெறாமல் அவளுக்குள் தங்கியிருக்கும் கோதுமை மணிகள்

சுத்திகரிக்கப்படவும், பிரித்தெடுக்கப்படுவதற்குமாகும். இது அவசியம், ஏனெனில் புத்தியில்லாத கன்னிகைகள் பாபிலோனின் மதுவின் மயக்கத்தினால் மேற்கொள்ளப்பட்டு இருக்கிறார்கள்.

ஆண்டவரோடு க-யாணத்திற்கு செல்லுவது, திருமண ஊர்வலத்தில் யூத மணவாட்டி சந்தோஷமாக தன்னுடைய மணவாளன் வீட்டிற்கு, சங்கீதத்தோடும் எரிகின்ற தீவட்டிகள் மற்றும் எல்லாவிதமான களிப்போடும் அழைத்து செல்லப்படுவதில் அழகாக விளக்கப்பட்டுள்ளது.

இவ்விதமாக அவள் ஆண்டவருடைய சந்தோஷத்திற்குள்ளும், அவர் அளித்த விருந்துக்குள்ளும் பிரவேசித்தாள். இப்படியாகத்தான் புத்தியுள்ள கன்னிகைகள் இப்போது உட்பிரவேசிக்கிறார்கள். முதலாவதாக மணவாளனின் பிரசன்னத்தைக் குறித்து கேட்கும் வேளையில் சந்தோஷம் உண்டாகிறது. அவர்களும் மனமகிழ்ச்சியோடு எல்லாவற்றையும் ஒதுக்கி வைத்துவிட்டு, அவரோடு இருக்கவும், ஆயத்தம் பண்ணப்பட்ட விருந்திற்காகவும் செல்லுகிறார்கள். தற்போதும் கூட விசுவாசத்தினால் வருகிற விருந்தை அனுபவித்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஏனெனில், மணவாளன் தன்னால் தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட மணவாட்டிக்கு என்று வைக்கப்பட்டிருக்கும் மகா மேன்மையும் அருமையுமான காரியங்களை வெளிப்படுத்திக் கொண்டு இருக்கிறார். மேலும், அவர் தம்முடைய கிரியையான உலகத்தை ஆசீர்வதித்தல், உலகத்தை சீர்படுத்தி பழைய நிலைக்கு கொண்டு வருவது போன்ற காரியங்களையும் அவர்களுக்கு வெளிப்படுத்துகிறார். இதில் மணவாட்டி பங்கு பெறுவது அவளுக்கு கிடைத்த சிலாக்கியமாகும். நாம் வரவேற்பு அறைக்குள் நுழைந்து, இராஜ்யத்தின் நன்மையான, வரஇருக்கிற விருந்துக்கான, அடையாளங்களை காண்பதினால், நாம் ஏற்கெனவே ஆண்டவருடைய சந்தோஷத்திற்குள் நுழைந்து விட்டோம். ஏற்கெனவே வரயிருக்கிற நன்மையானவைகளைப் பற்றி முன்னதாக அறிந்து கொண்டோம். ஏற்கெனவே நாம் மனதளவில் அவருடைய கிருபையின் ஐசுவரியமுள்ள பொக்கிஷங்களை விருந்தாக உண்டு வருகிறோம். விசுவாசத்தினால் நாம் ஆண்டவரின் பந்தியில் அமர்ந்துள்ளோம், அவர்தாமே தம்முடைய

வாக்குத்தத்தத்தின்படி (லூக். 12:37) பரிமாறிக் கொண்டு இருக்கிறார்.

அறுப்பு காலத்தில் வெளியாக்கப்பட்ட விலையேறப்பெற்ற சத்திய விருந்து என்பது, 1335 நாட்கள் முடிந்த வேளையில் (தானி. 12:12), அறுப்பின் ஆரம்ப காலத்தில் 1875ம் ஆண்டு துவங்கியது. இது தீர்க்கதரிசியினால் ஏற்கெனவே கூறப்பட்டபடி, “ஆயிரத்து முந்நூற்று முப்பத்தைந்து நாள் மட்டும் காத்திருந்து சேருகிறவன் பாக்கியவான்” என்கிற ஆசீர்வாதமாகும்.

க-யாண வஸ்திர பரீட்சை

நம்முடைய ஆண்டவரின் இன்னொரு உவமை (மத். 22:1-14) பரிசுத்த ஸ்தல வகுப்பினர் மேற்கொண்டும் பரீட்சிக்கப்படுவதைக் காட்டுகிறது. அறுப்பின் செய்தியை கேட்டு அறிந்து கொண்டவர்கள் கூட பரீட்சிக்கப்படுவதையும் பிரித்தெடுக்கப்படுவதையும் காட்டுகிறது. ஒரு உவமையில் மணவாளனோடு திருமணத்திற்கு செல்லுகிற புத்தியுள்ள கன்னிகைகளும், இந்த உவமையில் உள்ள “விருந்தாளிகள்” அர்ப்பணம் செய்து கொண்ட வகுப்பினர் தான். அவர்கள் இதுவரை தங்களை உண்மையுள்ளவர்களாக, கீழ்ப்படிதல் உள்ளவர்களாக காட்டியுள்ளார்கள். சொல்லப்போனால், இந்த வகுப்பினர் அநேக உவமைகள் மூலம் விஸ்தரித்து காட்டப்பட்டுள்ளனர். ஒவ்வொன்றும் ஒரு விளக்கம் உள்ளதாக, தனக்கே உள்ள தன்மையோடு காட்டப்பட்டுள்ளது. அவர்கள் புத்தியுள்ள கன்னிகைகளாக, திருமணத்தி-ருந்து திரும்பி வரும் தங்களுடைய ஆண்டவருக்காக காத்திருக்கும் வேலையாட்களாக, ஒரு க-யாணத்திற்கு அழைக்கப்பட்ட விருந்தாளிகளாக, ஒரு மணவாட்டியாகவும் உதாரணப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் கிறிஸ்துவின் சரீரமாக, கிறிஸ்துவின் மணவாட்டியாகப் போகிறவர்களாக, கிறிஸ்து தங்களுடைய தலைவராக, அவருக்குக் கீழ் இருக்கும் வீரர்களாக, திராட்சைச் செடியான கிறிஸ்துவின் கொடிகளாக, கிறிஸ்துவே தலைக்கு மூலைக்கல்லாக இருக்கிற ஜீவனுள்ள கற்களாக, கிறிஸ்து ஆசிரியராக தாங்கள் அவருடைய மாணாக்கராக, அவர் மேய்ப்பனாகவும், அவருடைய ஆடுகளாகவும் இன்னும் இது போன்றும் இருக்கிறார்கள். இவைகளை நாம் கவனிக்கும் போது, அவைகள் தெளிவான வித்தியாசமான

விளக்கங்களாக ஒவ்வொன்றும் தனித்தனியானதாக இருப்பதையும், அது கற்றுக் கொடுக்க விரும்பின பாடத்தை கற்றுக் கொள்ள முற்படுபவர்களாக நாம் இருக்க வேண்டும் என்பதையும் நாம் நினைவு கூற வேண்டும். இந்த உவமைகளை நாம் ஒன்றாக்க முயற்சித்தால், எப்படி ஆலயத்தில் உள்ள ஒரு கல் ஒரு திராட்சைச் செடியில் உள்ள கொடியாகும், எப்படி ஆடுகள் வீரர்களாக இருக்க முடியும், எப்படி ஒரு க-யாணத்திற்கு அழைக்கப்பட்ட விருந்தாளிகள் வேலையாட்களாக இருக்க முடியும், அல்லது மணவாட்டியாக இருக்க முடியும் என்று வியப்புற்றால், நாம் அதை புரிந்து கொள்ளத் தவறி விடுகிறோம். உண்மையில் ஆட்டுக்குட்டியானவரின் க-யாண விருந்துக்கு அழைக்கப்பட்டவர்களாகவோ, இல்லையெனில் க-யாணத்தில் இருந்து திரும்பி வரும் வரை காத்திருக்கும் வேலையாட்களாகவோ நாம் அழைக்கப்படவில்லை. ஆனால் நாம் மணவாட்டியாக இருக்கும்படியாக அழைக்கப்பட்டு இருக்கிறோம். ஆனாலும், சில விஷயங்களை பொறுத்த வரை நாம் வேலைக்காரர் போன்று, விருந்துக்கு அழைக்கப்பட்டவர்கள் போன்று இருக்க வேண்டும். உண்மையுள்ள ஊழியக்காரர்களாக ஜாக்கிரதையாக காவல் காக்கிறவர்களாக, இருப்பதோடு இன்னொரு விதத்தில் விருந்தாளிகளாகவும் இருக்க வேண்டும்.

இந்த உவமை மணவாட்டியை உதாரணமாக வைத்து விளக்கப்படுத்த முடியாததைக் காட்டுகிறது. மணவாட்டி என்பது தெரிந்து கொள்ளப்பட்ட சபை, ஒட்டு மொத்தமாக கிறிஸ்துவின் உடன் சுதந்திரராக இருப்பதற்கு அடையாளமாக உள்ளது. இது ஆயத்தமாக இருக்க வேண்டியதைக் குறிப்பதோடு தனிப்பட்ட நபர் பரீட்சிக்கப்படுவதையும், அதன் மூலம் சிலர் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுவதையும், சிலர் நிராகரிக்கப்படுவதையும் காட்டுகிறது. இப்படி பரீட்சிக்கப்பட்டவர்கள் விருந்தாளிகளின் அறையில் ஏற்கெனவே இருக்கிறார்கள். அவர்கள் தான் களைகளின் மத்தியி-ருந்து அறுவடை செய்யப்பட்ட அல்லது சேகரிக்கப்பட்ட கோதுமையானவர்கள், புத்தியில்லாத கன்னிகைகளிடம் இருந்து பிரித்து எடுக்கப்பட்ட புத்தியுள்ள கன்னிகைகள். அவர்கள் அறுப்பின் சத்தியத்தைக் கேட்டு ஏற்றுக்கொண்டவர்கள். அவர்கள் தான்

ஆண்டவரோடு இணையும் போது வரயிருக்கிற மகிமையையும், ஆசீர்வாதத்தையும் எதிர்பார்த்து, விசுவாசத்தினாலே மகிழ்ச்சி அடைகிறார்கள். இதுவரை அவர்கள் எல்லோரும் நன்றாக ஓடியுள்ளார்கள். ஆனால், தன்னுடைய ஓட்டத்தின் எல்லையை அடையும் வரை, “தன்னை நிற்கிறவன் என்று எண்ணுகிறவன் விழாதபடிக்கு எச்சரிக்கையாய் இருக்கக்கூடவன்.”

ஏற்றுக் கொள்ளத்தக்க தன்மை, க-யாணத்திற்கு ஆயத்தமாக இருப்பது என்பது, க-யாண வஸ்திரம் என்று அடையாளமாக இந்த உவமையில் காட்டப்பட்டுள்ளது. யூதர்களின் வழக்கப்படி க-யாணத்தின் போது, அழைப்பு விடுவிப்பர் வஸ்திரம் வழங்க வேண்டும். எல்லா விருந்தினர்களுக்கும் வெள்ளை சணல் வஸ்திரம் வழங்கப்படும். இப்படிப்பட்ட ஒரு வைபவத்தின் போது எந்த விருந்தினராவது க-யாண வஸ்திரம் தரித்திராது தன்னுடைய சொந்த வஸ்திரத்தில் காணப்படுவது வெட்கமான செயலாகவும், பெருமையைக் காட்டுவதாகவும், க-யாண விருந்து கொடுப்பவனுக்கு அவமரியாதைக்குரிய செயலாகவும் எண்ணப்படும்.

க-யாண வஸ்திரம், கிறிஸ்துவின் நீதியை அடையாளமாக காண்பிக்கிறது. இது நம்மை அழைத்த யேகோவாவினால் கொடுக்கப்பட்டதாகும். (ரோம. 8:30-34) இது அவரை நம்புகிற, அவர்மேல் விசுவாசம் வைக்கிற ஒவ்வொருவருக்கும் கொடுக்கப்படுகிறது. இது இல்லாமல் எவரும் ஆட்டுக்குட்டியானவரின் க-யாணத்திற்கு தகுதியானவர் அல்ல, இது இல்லாமல் விருந்தினர் எவரும் அனுமதிக்கப்படுவதில்லை. அழைப்பு மற்றும் க-யாண வஸ்திரம், இரண்டும் அவசியமானது. உவமை காட்டுவது என்னவெனில், அப்படி வஸ்திரம் தரித்தவர்கள் மட்டும் விசேஷமாக ஆயத்தம்பண்ணப்பட்ட முன் அறைக்குள், அதாவது தற்போதைய சத்தியத்திற்குள், மணவாட்டி இறுதியாக தன்னை ஆயத்தம் பண்ணுகிற இடத்திற்குள் அனுமதிக்கப்படுகிறார்கள். (வெளி. 19:7) வஸ்திரமும் அழைப்பும் பெற்று ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட இந்த விருந்தினர்கள் க-யாண விருந்திற்கு முன்பு (அறுப்பின் காலம்) தங்களுடைய வஸ்திரத்தை சரி பார்க்கவும், ஒருவரையொருவர் சந்தித்து, ஆயத்தம் பண்ணப்பட்டவைகளை சரிபார்க்கவும் செய்கிறார்கள். இப்படியாக தங்களை ஈடுபடுத்திக் கொண்டு

இருக்கும் போது, தாங்கள் எதிர்பார்க்கிறதை எல்லோரும் சேர்ந்து விசுவாசத்தில் அனுபவிக்கிறார்கள். அவர்களுடைய மனதில், சம்பாஷணையில் இருப்பதெல்லாம், மணவாளன், எதிர்காலத்தில் உள்ள உன்னதமான வேலை, மகிமையான சுதந்திரம், தற்போதுள்ள ஆயத்த வேலைகளைப் பற்றியது தான்.

இந்த முன் அறையில் (இந்த நல்லநேரம் மற்றும் நிலைமை) இப்பொழுது வெளிப்பட வேண்டிய திவ்ய சத்தியம் பிரகாசிக்கிற வெளிச்சமாக இருப்பதுடன், வாய்ப்புகளும், ஊக்கமும் கடைசியாக அலங்கரிப்பதற்கும், க-யாண விருந்திற்கு முழுவதுமாக ஆயத்தப்படவும் கொடுக்கப்படுகிறது. இருந்தபோதிலும், இப்படியான அனுகூலமான சூழ்நிலையின் மத்தியிலும், இங்கே ஒருவன் என்று குறிப்பிடப்பட்டவன் அழைத்தவரை, இராஜாவை, க-யாண வஸ்திரம் தரித்திராது அவமானப்படுத்துவான்.

இந்த உவமை சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி கற்றுக் கொடுப்பது என்னவெனில், இவ்வளவு நாட்களும் ஆயத்தமாகவும் தகுதியாகவும் இருக்கிறதாக காணப்படுகிற, இதினிமித்தம் அறுப்பின் வெளிச்சத்திற்குள்ளாக கொண்டு வரப்பட்ட இந்த புத்தியுள்ள கன்னிகைகளுக்கு உள்ள இறுதியான, பொது பரிட்சை என்னவெனில் அவர்கள், வேதம் சாட்சியாய் இருக்கிறபடி, க-யாண விருந்திற்கு அவர்களுடைய நற்கிரியைகளினால் அழைக்கப்படவில்லை என்பதை உணர்ந்து கொள்ளுதலும், தங்களுடைய நிர்வாணத்தையும் அதிகமான குறைபாடுகளையும், முதலாவதாக தமது ஜீவனை ஈடு ப-யாகக் கொடுத்தவரின் புண்ணியத்தினால் மூடப்பட்டிருக்கிறது என்று உணர்ந்து கொள்ளுவதிலும், அவரால் தரிப்பிக்கப்பட்ட நீதியின் வஸ்திரம் மாத்திரம் அவர்களை தகுதிபடுத்தி இராஜாவுக்கு முன்பாக வரச் செய்கிறது என்பதை உணர்ந்து கொள்ளுதலும் சோதிக்கப்படும். எல்லாரும் வஸ்திரம் அணிய வேண்டும். ஒவ்வொருவனும் தன்னுடைய நற்கிரியைகளினால், வஸ்திரத்தை சித்திரதையல் வேலைகளினால் அழகுபடுத்திக் கொள்ள வேண்டும்.

இந்த இறுதிப் பரிட்சை பெரிதான, பொதுவானதாக, முடிவான பரிட்சையாக இருக்க வேண்டும் என்பது எவ்வளவு முக்கியத்துவம் உள்ளதாக குறிப்பிடத்தக்கதாக இருக்கிறது. நம்முடைய பரலோகப்

பிதா எவர்களெல்லாம் தாங்கள் ஒன்றுமில்லை என்று உணருகிறார்களோ, மகா பெரிய மணவாளன் தான் தங்கள் மீட்பர், ஆண்டவர், போதகர் என்று உணருகிறார்களோ அவர்கள் தான் மணவாட்டி கூட்டத்தில் இருக்க வேண்டும் என்று தீர்மானமாக இருப்பதைக் காட்டுகிறது.

ஒட்டத்தை நன்றாக ஓடிய எவரும், தங்களுடைய நம்பிக்கை பலன் அளிக்கும் வேளையில் விழுந்து போவதும், விசித்திரமாக உள்ளது. இருந்தாலும் இப்படியாக நேரிட வாய்ப்பு உண்டு என்றும் எச்சரிக்கை விடுக்கப்பட்டுள்ளது. ஆகவே அர்ப்பணம் செய்து கொண்டவர்கள் அனைவரும் சோதனைக்குள் விழாதபடி விழித்திருந்து ஜெபிக்க வேண்டியது அவசியமாயிருக்கிறது. அப்போஸ்தலரும் “கடைசி நாட்களில் கொடிய காலங்கள் வரும்” என்று முன்னறிவித்திருக்கிறார். (1 தீமோ. 4: 1; 2 தீமோ. 3:1; 4: 3-5) ஆனாலும் சர்வ வல்லவரின் புயத்தின் மேல் நம்பிக்கையுடன் சாய்ந்து கொள்ளுகிறவனை தாங்க முடியாத அளவிற்கு காலங்கள் கொடியதாக இல்லை. உண்மையாகவே, ப- என்கிற இடுக்கமான பாதையில் பணிவுடன் செல்லுகின்றவர்களை இதற்கு முன்பாக இவ்வளவு நன்றாக தாங்கப்பட்டதும் இல்லை, அல்லது தேவனின் முழு சர்வாயுதவர்க்கத்தால் முற்றிலுமாக தரிப்பிக்கப்பட்டதும் இல்லை. தேவனுடைய அனுக்கிரகங்கள் அபரிமிதமாக இருப்பதும், தேவனுடைய கிருபையுள்ள திட்டங்கள் (ஆயிரவருட அரசாட்சியின் போது பூமியில் உள்ள எல்லா குடும்பங்களையும் ஆசீர்வதிக்கும்படி சபையை உபயோகிப்பது) வெகு தெளிவாக விளங்குவதும், தாழ்மைக்கும் ஈடு ப-யாக செலுத்தப்பட்ட கிரயத்தை அதிகமாக உணர்ந்து கொள்ளுதலுக்கும் நேராக சிலரை வழிநடத்தாதிருப்பது விசித்திரமாகத் தோன்றுகிறது. ஈடுப-யின் மூலம் ஆக்கினைத் தீர்ப்பில் இருந்து விடுதலை கிடைக்கிறது; திவ்ய சுபாவத்திற்கும் கிறிஸ்துவன் உடன் சுதந்திரராவதற்கும் அழைப்பு உறுதிப்படுகிறது. ஆனால், சிலருக்கு இது எதிர்மாறான விளைவை ஏற்படுத்துவது விசித்திரமாகத் தோன்றுகிறது. இப்படிப்பட்டவர்கள், தங்களுடைய தகுதியின்மையை பாராது இருப்பது போன்று ஆண்டவரின் மாசற்ற பரிபூரணத்தையும் பாராதிருக்கிறார்கள். மேலும் தங்களை “பிரயோஜன மற்ற ஊழியக்காரர்களாக” பாராமல் சத்தியத்தினிமித்தம்

அவர்கள் விட்டுக்கொடுக்கும் சிறிய காரியங்களில், ஏதோ அற்புதமானது இருப்பது போன்றும், அது நம்முடைய ஆண்டவர் செய்ததற்கு இணையானது என்றும் நினைக்கிறார்கள். மேலும், வேதம் வெளிப்படுத்துகிற யுகங்களின் பெரிய திட்டத்தை செயல்படுத்துவதற்கு அவரைப் போலவேதானும் இன்றியமையாதவன் என்று நினைக்கிறான். இப்படிப்பட்டவர்கள் “தலையை பற்றிக் கொள்ளாதவர்களும்,” அவருடைய மீட்பின் பெரிய வேலையை சரியான மரியாதையுடன் பார்க்கக் கூடாதபடி குற்ற உணர்வு உள்ளவர்களாக இருக்கிறார்கள். (கொலோ. 2:19) இவர்கள் “தங்களை பரிசுத்தம் செய்த உடன்படிக்கையின் இரத்தத்தை அசுத்தமென்றும் எண்ணுகிறவர்கள்.” இவர்கள் இதை சாதாரணமானது என்று எண்ணுகிறார்கள். (எபி. 10:29) இவர்கள் தேவனுடைய ஆவியை நிந்திக்கிறார்கள். இவர்கள் வழியையும் (ஒரே வழியையும்) வானத்தின் கீழெங்கும் மனுஷர்களுக்குள்ளே கட்டளையிடப்பட்ட ஒரே நாமத்தையும் மறுக்கிறார்கள். இந்த நாமத்தினால் ஆதாமிய ஆக்கினையி-ருந்து நாம் இரட்சிக்கப்பட்டு, தேவனோடு முற்றுமாக ஒப்புரவாக வேண்டும்.

இவர்கள் உவமையில் ஒரு கூட்டத்தார் என்று கூறப்பட்டுள்ளார்கள். இவர்கள் விருந்துக்கு செல்ல மேற்கொண்டு தொடர்ந்து செல்லாதபடி தடை பண்ணப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களால் அதன் ஆசீர்வாதங்களையும் சந்தோஷங்களையும் கூட மேலும் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாதவர்கள். இவர்கள் மகா உபத்திரவ காலத்தின் கொடுமை மற்றும் உபத்திரவத்தில் பங்கெடுக்கும்படி உலகத்தின் “புறம்பான இருளிலே” இறுதியில் தள்ளப்படுவார்கள். இவர்களுக்கு, நம்முடைய, நன்மை மற்றும் அபிவிருத்திக்கென ஏற்படுத்தப்பட்ட, இப்பொழுது வெளிப்படுத்தப்படும் சத்தியங்கள் இடறலுக்கேதுவானதாக மாறுகிறது. ஏனெனில், அவர்கள் அதை சரியானபடி பயன்படுத்தவில்லை. இஸ்ரேயேலும் கூட, தேவனால் அதிகமான கடாட்சம் பெற்றிருந்தவர்கள், பெருமை கொண்டு, அந்த கடாட்சங்களுக்கு தாங்களே தகுதி உள்ளவர்கள், தேவனுடைய திட்டங்களுக்கு இன்றியமையாதவர்கள் என்று எண்ணியபடியால் தேவன் அவர்களை எல்லா கிருபைகளி-ருந்தும் தள்ளிவிட்டார். இதே போன்று இதுவரை நன்றாக ஓடியவர்கள் தாழ்மையுடன் இருக்க

தவறிவிடுகிறார்கள். தங்களுடைய நீதியினிமித்தமே, தேவனுக்கு முன்பாக நிற்க தகுதி உள்ளவர்கள் என்று நினைக்க ஆரம்பிக்கிறார்கள். கிறிஸ்துவின் கொடுக்கப்பட்ட நீதியின் வஸ்திரத்தை, க-யாண வஸ்திரத்தை அணிந்து கொள்ளாமல் க-யாண விருந்தில் பங்கு பெறுவதற்கு, ஓர் உரிமையை எடுத்துக் கொள்கிறார்கள்.

மிகவும் துக்கரமானதாக இருந்தாலும், இப்பொழுது நாம் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிற உவமையின் தீர்க்கதரிசன அம்சம் கூட, நம் கண்களுக்கு முன்பாக நிறைவேறிக் கொண்டு இருக்கிறது; அதோடு கூட இது, நாம் “அறுப்பின்” காலத்தில் உள்ளோம் என்பதற்கு இன்னொரு உதாரணமாக உள்ளது. தற்போதுள்ள தேவனுடைய ஆவிக்குரிய கடாட்சத்தை அனுபவிக்கிற சிலர் இப்படியாக க-யாண வஸ்திரத்தை கழற்றி, ஒரு பக்கமாக வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் இன்னும் அவரை ஆண்டவர் என்று கூறினாலும், அவர் அவர்களுக்கு எப்படி ஆண்டவர் ஆனார் என்பதை உணராது நிந்திப்பதோடு அவருடைய செயல் உள்ள முக்கியத்துவத்தையும், வ-மையையும் மறுத-க்கிறார்கள். மேலும் அவருடைய இந்த செயல் தான் க-யாணத்திற்குரிய அழைப்பிற்கு அவர்கள் தகுதியுள்ளவர்கள் ஆனார்கள் என்பதையும் மறுத-க்கிறார்கள். (ரோம. 14: 9; 5:2) அவர்களுக்கு மீட்பர் தேவையில்லையென்று துணிகரமாக அறிக்கையிடுகிறார்கள்; மேலும் சாதுரியமான பேச்சாலும் வேதத்தை தவறான முறையில் புரிந்து கொண்டு தங்களையும் மற்றவர்களையும் அவர்கள் ஆட்டு மந்தைக்குள் ஈடு ப- வழியாக அல்லாமல், இன்னொரு வழியாக வந்ததாக சொல்- நம்ப வைத்து விடுகிறார்கள். அதாவது அவர்கள் தங்களுடைய சுய நீதியினிமித்தம் வந்ததாக நம்ப வைக்கிறார்கள். இதை அப்போஸ்தலர் “அழுக்கான கந்தை” என்கிறார். சிலர் தங்களுக்கு பரிந்து பேசுகிறவர் தேவையில்லை, ஆனாலும் தேவனால் பரலோக மகிமைக்கு இறுதியாக தெரிந்து கொள்ளப்பட்டு இருக்கிறோம் என்கிறார்கள்.

கிறிஸ்துவின் ஈடு ப-யின் மதிப்பை நிராகரிப்பதின் மூலம் இந்த க-யாண வஸ்திரத்தை கழற்றி விடுவது என்பது, தற்கால சத்தியத்தின் வெளிச்சத்தில் 1878 கோடையில் முதலாவதாக

தோன்றியது. அந்த நாள் முதல் அறுப்பின் வெளிச்சமாகிய விருந்தினர் அறையின் வெளிச்சத்திற்குள் வந்த அனைவரையும் பரீட்சித்துக் கொண்டு இருக்கிறது. மணவாளனின் பிரசன்னத்தின் போதே இந்த தவறு வந்துவிட்டது. சிலர் மிகவும் அவசியமானதாக இருக்கின்ற க-யாண வஸ்திரத்தை ஒதுக்கி வைத்து இருக்கிறார்கள். விருந்தினர்கள் மத்தியில் எப்படிப்பட்ட ஒரு குழப்பத்தை அது உண்டு பண்ணியிருக்கிறது! எப்படிப்பட்ட பிரிவினை! எப்படிப்பட்ட புடைத்தல்! நீதியின் வஸ்திரத்தைக் கழற்றி, ஒதுக்கி வைப்பவர்கள், அதே போன்று மற்றவர்களும் செய்ய வேண்டும் என்று விரும்புகிறார்கள். உண்மையாக இருக்கிறவர்கள் ஆட்சேபத்தாலும், இவர்கள் முயற்சிக்கிறார்கள். பிரிவினை வேலை தொடர்ந்து கொண்டு இருக்கிறது, விருந்தினர் அறையிலும் கூட க-யாணத்திற்கு முன்னதாக உள்ள கடைசி மணி வரை இது தொடரும் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

இதற்கிடையில், தற்போது, அதரிசனமாக பிரசன்னமாகி இருக்கும் இராஜா, மணவாளன் தன்னுடைய விருந்தில் பங்கு பெறப் போகிறவர்களைக் குறித்து வைக்கிறார். இந்த கடைசி பரீட்சையை அவர் அனுமதிக்கிறார் என்று உவமையில் முன்னுரைக்கப் பட்டிருந்தது. க-யாண வஸ்திரத்தை கழற்றி வைத்தவரிடம் அவர் கேட்கிறார் : “சினேகிதனே, நீ க-யாண வஸ்திரம் இல்லாதவனாக இங்கே எப்படி வந்தாய்?” அவனுக்கு கிடைத்திருக்கின்ற சிலாக்கியமும், அவன் அனுமதிக்கப்பட்டிருப்பதும் அவன் க-யாண வஸ்திரம் அணிந்திருக்க வேண்டும் என்ற நிபந்தனையின் பேரில் தான் என்றும், அவன் உள்ளே வந்ததே இலவசமாய் தான் என்றும் நாசுக்காக, ஆனால் தெளிவாக அவனுக்கு சொல்லப்பட்டது. கிறிஸ்துவின் மரணம் தங்களுக்கான மீட்கும் பொருள் என்பதை யாராவது மறுக்க முடியுமா? இப்போது தெளிவாகக் காணப்படுகின்ற, தற்கால சத்தியமாகிய கர்த்தரின் பிரசன்னம் மற்றும் தேவனுடைய ஆழமான மற்ற காரியங்களுக்குள், ஆரம்பத்தில் இந்த வஸ்திரத்தை அணியாமல் வந்திருக்கிறேன் என்று யாராவது கூற முடியுமா? ஒருவரும் வஸ்திரம் இல்லாமல் நுழைந்ததில்லை. மற்றவர்கள் தேவனுடைய ஆழமான காரியங்களைப் பார்க்க இயலாது. (1 கொரி.

2:7-14) உவமையில் காணப்படுகிறபடியே வஸ்திரத்தை நிராகரித்தவர்களிடம் இந்தக் கேள்வியைப் கேட்ட போது, அவர்களால் பதில் சொல்ல முடியவில்லை. அவர்கள் வஸ்திரம் தரித்திருந்த போதுதான் அனுமதிக்கப்பட்டனர் என்பதை அவர்கள் அறிக்கையிட விரும்புவதில்லை.

“அப்பொழுது இராஜா பணிவிடைக்காரரை நோக்கி: இவனைக் கையுங்காலும் கட்டிக்கொண்டு போய், புறம்பான இருளிலே போடுங்கள் என்றான்.” இந்த “புறம்பான இருள்” உலகப் பிரகாரமாக ஜீவிக்கிறவர்களைப் பற்றிக் கொள்ளுகிறது. இந்த இருளாகிய மனுஷிக எண்ணங்கள், தேவனுடைய வார்த்தையால் வழி நடத்தப்படாமல், அவருடைய வெளியாக்கப்பட்ட மீட்கும் பொருள், இளைப்பாறுதல் என்பவைகளால் நேர்மையாக்கப்படாமல் இருக்கிறது. கட்டுதல் அல்லது தடை பண்ணுதல் உண்மையாகவே அர்ப்பணம் செய்து கொண்டவர்களுக்கு முன்பாக ஒரு உதாரணமாக இருக்கிறது. அதோடு மாத்திரமல்லாது, உண்மையான விசுவாசத்துடன் இருப்பவர்களை ராஜாவின் பார்வையில், வஸ்திரத்தின் அவசியத்தையும் மதிப்பையும் வெகு தெளிவாக பார்க்கும்படி உதவி செய்கிறது. கட்டும்படி உத்தரவு பெற்ற பணிவிடைக்காரர்கள் இந்த விஷயத்தைக் குறித்த சத்தியத்தை பெற்றிருக்கிறார்கள். இவர்களால் இப்படிப்பட்டவர்களின் செல்வாக்கை, விலையேறப்பெற்ற இரத்தம், நமக்காக வாங்கப்பட்ட நீதியின் வஸ்திரம் ஆகிய இவைகளின் அத்தியாவசியம் மற்றும் மதிப்பு ஆகியவைகளின் வேதாகம சாட்சியங்களின் மூலம் கட்ட முடியும். வஸ்திரத்தை கழற்றியவர்கள், வேதத்தில் சொல்லப்பட்டவைகளுக்கு எதிராக தங்களை தாங்களே நியாயப்படுத்திக் கொள்ள, வெளிச்சத்துக்கு வெளியே “புறம்பான இருளுக்குள்” போராடுகிறார்கள். உலகத்தாரைப் போலவே அவர்களுக்கும் கிறிஸ்துவின் சிலுவை தடைக்கல்லாகவும், முட்டாள் தனமாகவும் இருக்கிறது. ஆனால் உண்மையுள்ளவர்களுக்கு “அது தேவ பலனும் தேவ ஞானமுமாய் இருக்கிறது.”

அந்த உவமையில், கட்டப்பட்டு, புறம்பான இருளில் தள்ளப்பட்டவர்கள் முதல் அறுப்பின் சத்திய வெளிச்சத்தில் இருந்திருக்க வேண்டும் என்பதையும் நாம் கவனிக்காமல் இருந்து

விடக் கூடாது. இதனிமித்தமாக அவர்களுடைய பொறுப்பும், தண்டனையும் இப்படிப்பட்ட சிலாக்கியம் இல்லாதவர்களின் பொறுப்பைக் காட்டிலும் தண்டனையைக் காட்டிலும் அதிகமாக இருக்கும். பேர் சபையில் உள்ள ஆயிரக்கணக்கானவர்கள் அவர்கள் மத்தியில் உள்ள முக்கிய போதகர்களின் போதனைகளை, பாவிடிகளின் மீட்கும் பொருளாக இயேசுவின் விலையேறப்பெற்ற இரத்தத்தில் உள்ள வல்லமையில் விசுவாசம் காட்டாத போதனைகளை, பின்பற்றுவார்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை. இப்படிப்பட்ட ஜனங்கள் முழு அளவுக்கு பொறுப்பாளிகளாகக் கருதப்பட மாட்டார்கள். ஏனெனில், அதைக் குறித்தான போதுமான வெளிச்சம் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை.

ஆயிரக்கணக்கான பேர்கிறிஸ்தவர்கள், கிறிஸ்து தங்களுடைய பதிலீடாக அல்லது மீட்கும் பொருளாக வந்தார் என்பதை ஒரு போதும் நம்பினதில்லை. அவர்கள் ஒரு போதும் அவரால் கொடுக்கப்பட்ட நீதியின் வஸ்திரத்தை தரித்ததில்லை. இந்த உவமை ஒரு சில குறிப்பிட்ட வகுப்பினருக்குத் தான். அவர்கள் ஒரு முறை தெளிவாக ஈடு ப-யை அறிந்து உணர்ந்தவர்கள், அந்த வேளையில் அதன்மூலம் வந்த சிலாக்கியத்தால் க-யாண விருந்திற்கு முன்னால் அறுப்பின் நேரத்திற்கான, இராஜா பிரசன்னமாக இருக்கும் நேரத்திற்கான, விசேஷமான வெளிச்சத்திற்குள் பிரவேசித்தவர்கள். ஆகவே ஒரு முறை வெளிச்சத்திற்குள் வந்தவர்கள் தேவனுடைய நல் வார்த்தையும் இனி வரும் உலகத்தின் பலன்களையும் ருசி பார்த்தவர்கள் பக்தியற்ற, அநியாயமான, அழிவுக்கேதுவான படியை எடுத்து வைக்காதபடி காத்துக் கொள்ள வேண்டும். எபி. 10: 26-31; 6: 4-8

இந்த உவமைகளைப் பார்க்கும் போது, எல்லா புத்தியுள்ள கன்னிகைகளும் க-யாணத்திற்கு சென்று விட்டார்கள் (இறுதியாக விசேஷமாக ஆயத்தம் பண்ணுகிற விருந்தினர் அறைக்குள்) என்றும், இந்த உவமை ஆரம்பிப்பதற்கு முன்னால் குறிப்பிடப்பட்டு உள்ள பரிட்சைக்கு முன்பதாகவே கதவு அடைக்கப்பட்டு விட்டது என்றும் தவறாக எண்ணி விடக்கூடாது. சந்தர்ப்பம் என்கிற கதவு, அர்ப்பணம் செய்து கொண்ட, கிறிஸ்துவின் நீதியின் வஸ்திரமாகிய க-யாண வஸ்திரத்தை விசுவாசத்தினால் தரித்துக் கொண்ட அனைவருக்கும்

இன்னும் திறந்திருக்கிறது; இதோ மணவாளன்! என்கிற செய்தி இன்னும் வந்து கொண்டிருக்கிறது; புத்தியுள்ள கன்னிகைகள் இன்னும் அவரைச் சந்திக்கும்படி போய்க் கொண்டு இருப்பதோடு, அவரோடு கூட க-யாணத்திற்குள் நுழைந்துக் கொண்டும் இருக்கிறார்கள்; புத்தியில்லாத கன்னிகைகள், தங்கள் பாத்திரங்களில் எண்ணெயோடு இன்னும் திரும்பி வரவில்லை. ஆனால், இராஜா வந்த வேளையில் இருந்து (1878ல் இருந்து நம்முடைய ஆண்டவர் யூதர்களின் ராஜா என்று நிழலாக வந்த அதே வேளையில் இருந்து மத். 21:1-13), விருந்தாளிகளை பரீட்சை பண்ணுவது, அவர்களுடைய க-யாண வஸ்திரத்தை சோதித்தறிவது போன்றவை நடந்து கொண்டு இருக்கிறது. புத்தியுள்ள கன்னிகைகள் இன்னும் மணவாளனின் பிரசன்னத்தைக் குறித்து அறிந்து சந்தோஷமாக விருந்துக்கு வந்து கொண்டிருக்கும் போது, ஏற்கெனவே உள்ளே இருப்பவர்களில் சிலர் தாங்கள் அங்கே இருக்க தகுதியில்லாதவர்கள் என்பதை நிரூபித்துக் கொண்டு இருக்கும் வேளையில், அவர்களுடைய கைகளும் கால்களும், கட்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. மேலும் ஆண்டவருடைய பிரசன்னம் பற்றிய தற்கால சத்தியத்தைக் குறித்த எண்ணம், உணர்வு மற்றும் எதிர்காலத்தில் நடக்க வேண்டிய வேலையைப் பற்றிய எண்ணம் ஆகியவை மென்மேலும் மங்கலாகத் தொடங்குகிறது. தவறான வாக்குத்தத்தங்களைப் பற்றிய தவறான எண்ணங்களால், அவர்களுடைய விருப்பத்தின்படி படிப்படியாகவோ அல்லது துரிதமாகவோ உலகப்பிரகாரமான காரியங்களாகிய “புறம்பான இருளுக்கு” நேராக ஈர்க்கப்படுகின்றனர். சரியான விதத்தில் வஸ்திரம் தரித்த பரிசுத்தவான்களுக்கு கிடைக்கிற உள்ளான வெளிச்சத்திற்கு இது எதிர்மாறாக இருக்கிறது. நிச்சயமாகவே, இதற்குள் வருகிற கன்னிகைகள் அனைவரும் இந்த விஷயத்தில் பரீட்சிக்கப்பட வேண்டும். இந்த பரீட்சையைக் குறித்து சந்தோஷமாக, பயம் இன்றி இருப்பவர்கள் அனைவரும் தங்களுடைய இருதயத்தில் இருந்து பின்வருமாறு கூறமுடியும் :

“இயேசுவின் இரத்தம், நீதி இவைகளைத் தவிர வேறு எதிலும் என்னுடைய நம்பிக்கை கட்டப்படவில்லை. என்னுடைய சரீரத்தை நம்ப துணியமாட்டேன், ஆனால் முழுமையாக இயேசுவின் நாமத்தின் மேல் சாய்கிறேன்.

கிறிஸ்து என்கிற உறுதியான கன்மலையின் மேல் நான் நிற்கிறேன்; மற்றவைகள் எல்லாம் அமிழ்ந்து போகின்ற மணல் தான்.”

இப்படிப்பட்டவர்கள் மகிழ்ச்சியுடன் கீழ்க்கண்டவற்றைப் பாட முடியும் :

“எனது சமாதான பிரபு இப்போது பிரசன்னமாயிருக்கிறார், அவரது முகத்தி-ருந்து வெளிச்சமும் என்மேல் வீசுகிறது. பிரியமானவர்களே கவனியுங்கள்! அவர் பேசுகிறார்; ‘என்னுடைய சமாதானத்தையே உங்களுக்குக் கொடுக்கிறேன்!’ சிலுவை என் பாவங்களை நன்றாக மூடுகிறது; கடந்த காலம் இரத்தத்திற்கு கீழாக உள்ளது; நான் இயேசுவையே எல்லாவற்றிற்கும் நம்புகிறேன்; என் தேவனுடைய சித்தமே என் சித்தம்.”

பரம அழைப்பின் முடிவு கதவு மூடப்படுவது அல்ல

எல்லா கன்னிகைகளும் உள்ளே நுழைவதற்கு தருணம் பெறும் வரை, எல்லா புத்தியுள்ளவர்களும் அல்லது ஆயத்தமானவர்களும் நுழைந்த பின்னரே கதவு மூடப்படும் என்று வேதம் தெளிவாக காட்டினாலும், க-யாண விருந்திற்கு கதவு மூடப்படும் சரியான தேதியை அது கொடுக்கவில்லை.

ஒரு திறந்த கதவு, சில நிலைமைகளுக்கும் சிலாக்கியங்களுக்கும் செல்வதற்கான ஒரு வாய்ப்பைக் குறிக்கிறது. ஒரு அடைக்கப்பட்ட கதவு இப்படிப்பட்ட சிலாக்கியம் அல்லது தருணத்திற்கேதுவானவைகள் நிறுத்தப்படுவதைக் காட்டுகிறது. சுவிசேஷ யுகத்தின் போது உள்ள சிலாக்கியம், அழைப்பு அல்லது வாய்ப்பு கிறிஸ்துவுக்குள் இருக்கிற விசுவாசிகளுக்கு நிபந்தனைகளுடன் கொடுக்கப்படுகிறது. இது கிறிஸ்துவுக்கு உடன் சுதந்திரராகும்படி, அவரோடு பரலோக இராஜ்யத்தில் இருக்கும்படி திவ்ய சுபாவத்திற்கான வாசலாகும். இதன் வழியாக, “இந்த கிருபையில் பிரவேசிக்கும்படி சிலாக்கியத்தைப் பெற்று, தேவ மகிமையை அடைவோம் என்கிற நம்பிக்கையில் நிலைத்திருக்கிறோம்.” (ரோம. 5:2) யுகம் முழுவதும் திறந்திருக்கிற

இந்தக் கதவு ஒரு சமயத்தில் மூடப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும். கன்னிகைகளின் உவமையில் இந்த மூடப்படுதல் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. அதாவது இப்படியான எல்லா வாய்ப்புகளும் சிலாக்கியங்களும் நிறுத்தப்படுவதாகும். கன்னிகைகளைப் பற்றிய இந்த உவமை, உண்மையான ஜீவனுள்ள சபையில் உள்ளவர்கள் மத்தியில், இந்த யுக இறுதியில் நடைபெறுகின்ற காரியங்களைக் குறிக்கிறது. இந்த உவமையில் உள்ள வாசல், சில விசேஷ சிலாக்கியங்கள், இறுதியாக, சுவிசேஷ யுகத்தின் அனைத்து சிலாக்கியங்களின் இலக்கு நிறைவு பெறுவதை குறிக்கிறது. இது அறுப்பின் காலத்தில் புத்தியுள்ள கன்னிகைகளுக்கு திறந்து வைக்கப்பட்டு இருக்கும். இந்த வகுப்பினர் அனைவரும் இந்த சிலாக்கியங்களைப் பெற்ற பின்னர் கதவை மூடுவது என்பது சுவிசேஷ யுகத்தின் எல்லா அனுகூலங்களும், சிலாக்கியங்களும் முடிவடைவதைக் குறிப்பிடுகிறது. ஏனெனில், விருந்து என்பது முழுமையான சுவிசேஷ நன்மைகள், சிலாக்கியங்கள் என்பவைகளை, எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட இராஜ்ய மகிமைகளுக்கு வழிநடத்துகிற ஒரு மாபெரும் இலக்கைக் குறிப்பிடுகிறது.

வாய்ப்பு மற்றும் சிலாக்கியத்திற்காக உள்ள இந்த “வாசல்” சீக்கிரத்திலே அடைக்கப்பட உள்ளது என்பதை எண்ணிப் பாருங்கள். நம்முடைய ஆண்டவர் அதை ஒரு வழி என்று குறிப்பிட்டு, சுவிசேஷ யுகத்தின் போது அதை கண்டு பிடிப்பதும் அதற்குள் பிரவேசிப்பதும் கடினமானது என்று கூறினார். இராஜ்யத்தின் அழிவில்லாத கனத்தில் பங்கு பெற வேண்டும் என்றால், அதற்கு வழி நடத்துகிற வேறு எந்த வாசலும் கிடையாது என்பதால், நாம் உள்ளே பிரவேசிப்பதற்கு மிக அதிகமாக முயற்சி எடுக்க வேண்டும் என்று அறிவுரை வழங்கினார். ஆகவே தான் நமது ஆண்டவர் கூறினார்: “இடுக்கமான வாசல் வழியாய் உட்பிரவேசிக்கப் பிரயாசப்படுங்கள். அநேகர் உட்பிரவேசிக்க வகை தேடினாலும் அவர்களாலே கூடாமற் போகும் என்று உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன். வீட்டெஜமான் எழுந்து கதவை பூட்டின பின்பு” உட்பிரவேசிக்க இயலாது. (லூக். 13:24,25) இந்த இடுக்கமான வழி என்பது நாம் ஏற்கெனவே பார்த்துள்ளபடி (தொகுதி 1, பக். 287), ஆண்டவருடைய திட்டத்திற்கும் வேலைக்கும் அதன்

மேல் உள்ள ஆர்வத்தால் சுய நலன்களை ப-யாக செலுத்துவது தான். இந்த வழி இடுக்கமானதாக ஆக்கப்பட்டிருப்பதன் காரணம், தற்போதைய காலத்தின் சூழ்நிலைதான். இது சத்தியத்திற்கும் நீதிக்கும் எதிராக வந்த உலகத்தின் ஆவியினால் இப்படியாயிற்று. ஆகவே நம்முடைய தலையானவரும் முன்னோடியாக இருக்கிறவரின் அடிச்சுவடுகளை பின்பற்றி செல்லுகிறவர்கள், வழி இடுக்கமாக அல்லது கடினமானதாக இருக்கக் காண்பார்கள். அவர்கள் உபத்திரவத்தை அனுபவிப்பார்கள். அவருடைய அடிச்சுவடுகளை பின்பற்றி இந்த பாதையில் நடப்பதற்கு அவர் காட்டிய மாதிரியை பின்பற்ற வேண்டும். இது குறிப்பிடுவது என்னவெனில், அவர் இருக்கிற வண்ணம் அல்லது அவருடைய ஆவிக்கு இசைவாக நடப்பது மட்டுமல்ல, ஆனால் அவருடைய சத்தியத்தை பிரகடனப்படுத்துவதில் சுறுசுறுப்பாக ஊக்கமுடன் எந்தவித துன்பம் வந்தாலும் சரி செயல்பட வேண்டும் என்பதாகும். இந்த குறுகலான பாதையில் நடப்பவர்கள் அனைவரும் அவர் மரண பரியந்தம் உண்மையுள்ளவராக இருந்தது போன்று உண்மையுள்ளவர்களாக இருந்து, அவருடைய பாடுகளில் பங்கு பெற வேண்டும். அப்படியென்றால், க-யாண விருந்தின் போது ஏற்ற வேளையில் அவருடைய மகிமையில் பங்கு பெறுவோம். அவருடைய பிரசன்னத்திலும் இராஜ்யத்திலும் வெளிப்பட இருக்கிற மகிமையில் பங்கடைவோம். பி- 3:10; 1 பேது. 4: 13

அது மகிமையுடன் முற்றுப் பெறுவதால், சத்தியத்தினிமித்தம் சுயத்தை ப-யாக செலுத்துதல் என்கிற இந்த இடுக்கமான பாதை, எந்த ஒரு சிருஷ்டிக்கும் கிடைத்த பெரிய சிலாக்கியமாகும். எனவே, முதலாவதாக கிறிஸ்துவை நம்முடைய மீட்பர் என்று அறிந்து கொண்ட பின்னர், அவருக்காக அவருடன் பாடுபடுவது என்கிற சிலாக்கியம் வாசலாக இருக்கிறது. மணவாட்டியாகவும் உடன் சுதந்திரராகவும் மகிமையடைய இது ஒன்றுதான் வாய்ப்பு தரும் வாசலாகும்.

இந்த வாசல் அடைக்கப்படுவதை மூன்று வழிகளில் காட்டலாம். முதலாவதாக, வேதம் கூறுகிற சரியான தேதி. இரண்டாவதாக, சத்தியத்தினிமித்தம் மக்களின் உணர்வு குறைந்து போவது அதாவது அவருக்கென ஊழியம் செய்வதில் உள்ள

உண்மையும் வைராக்கியமும் இனியும் எதிர்ப்பை சந்திப்பதில்லை. சத்தியத்தினிமித்தம் கிறிஸ்துவுக்கென்று பாடு அனுப்பிப்பது இனியும் சாத்தியமாகாது. (ரோம. 8:17) அல்லது மூன்றாவதாக, இப்படிப்பட்ட ஒரு சூழ்நிலை உலகத்தில் காணப்படும் போது இப்படிப்பட்ட ஊழியம் செய்வதற்கான தருணம் அதிகமாக தடை பண்ணப்படும். இதனால் அவருடைய வேலையை செய்வதற்கும், தங்களுடைய பொறுமையையும் அன்பையும் விசுவாசத்தையும் விருத்தியாக்கவும், நிரூபித்து காட்டவும் தருணம் கிடைக்காது போகும்.

இந்த அறுப்பின் காலத்திற்குள் அல்லது யுகத்தின் இறுதியில் வாசல் அடைக்கப்படும் என்று நமக்கு அறிவிக்கப்பட்டிருந்தாலும் வேதாகமம் நமக்கு சரியான தேதியை அறிவிக்கவில்லை. மேலும், மகா உபத்திரவ காலத்திற்குப் பிறகு சத்தியத்தின் மேலும், நீதியின் மேலும் ஜனங்கள் பழையபடி விருப்பப்பட்டாலும் அறுப்பின் காலம் முற்றுமாக முடிந்த பின்னர் இப்படியான ஒரு சூழ்நிலை இருக்கும் என்பதைப் பற்றிய சரியான அறிவிப்பு நமக்கு இல்லை. ஆனால், கடைசியில் கூறப்பட்டுள்ளபடி வாசல் அடைக்கப்படும் என்று நமக்கு தெளிவாக அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆகவே ஆயிரம் வருட யுக நாள் வருவதற்கு முன்னதாக, யாரும் கிரியை செய்ய முடியாதபடி இராக்காலம் வருகிறது. “விடியற்காலம் வருகிறது, இராக்காலமும் வருகிறது” என எச்சரிக்கை கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. ஏசா. 21:12. பார்க்க தொகுதி. 2, அத். 8

இடுக்கமான வாசல் நமக்கு திறக்கப்பட்டுள்ளது. நம்முடைய ஆண்டவரோடு இப்பொழுது ஒத்துழைக்க கிடைத்த வாய்ப்பாகும். அவருடைய சாந்தமுள்ள ஆவியையும் தேவனிடத்திலும் அவருடைய வார்த்தையிலும் உள்ள விசுவாசத்தை, உலகப்பிரகாரமான ஆசீர்வாதத்தை விட்டு, வெளிப்படுத்த கிடைத்த தருணமாகும். அவருடைய காரியங்களை, அவருடைய சத்தியத்தை நாம் எடுத்துரைக்கும் போது, நாம் அதிகமாக மக்களின் நன்மதிப்பை இழந்து விடுவோம். மேலும், அவருடைய நாமத்தை கனப்படுத்தவும், நம்மோடு உள்ளவர்களை சத்தியத்தினால் ஆசீர்வதிக்கவும், நம்முடைய வெளிச்சம் பிரகாசிக்கச் செய்யவும், நாம் எடுக்கும் முயற்சிகள் நம் மேல் நிந்தையையும், தவறான எண்ணத்தையும், உபத்திரவத்தையும் ஏதாவது ஒரு வழியில் கொண்டு

வரும். நாம் ஏற்கெனவே பார்த்துள்ளபடி, இடுக்கமான வாசல் திறந்திருக்கிறது என்றால், இப்படியாக ப-யை செலுத்தும் சிலாக்கியம், மரண பரியந்தம் உண்மையுடன் (எந்த அளவு கிரயம் செலுத்தினாலும் பராவயில்லை) இருத்தல் என்ற நிலையைத் தொடர்ந்து, இப்படிப்பட்ட தருணத்தை, ஊழியத்தில் உள்ள ஐக்கியம், உபத்திரவம் போன்றவற்றிற்கான தருணத்தை நிறுத்துவது நடக்கும் என்பதாகும். இப்படியாக வாசல் அடைக்கப்படுவது என்பது, எதிர்கால மகிமை, உடன் சுதந்திரம் ஆகியவற்றை நிறுத்துவது ஆகும். அவருடைய வேலையைச் செய்யும் போது, நாம் உண்மையுள்ளவர்களாக இருப்பதைப் பொறுத்து, நாம் அவரோடு ஆளுகை செய்வது நிறைவேறும். உண்மையுள்ளவர்களாக இருப்பது என்பது இப்பொழுது அவரோடு கூட பாடுபடுவதைக் குறிக்கிறது. ரோம. 8:17; 6:8

கிறிஸ்துவோடு பாடுபடுவது என்பது நாம் பார்த்தபடி சாதாரணமான பாடுகள் அல்ல; விழுந்து போன நிலையில் உள்ள அனைவருக்கும் வருகிற பாடுகள் அல்ல. ஆனால் பிரபலமடையாத சத்தியங்களைக் கூறும் போதும், பொதுவான பிழைகளை சுட்டிக் காட்டும் போதும், கிறிஸ்துவின் மாதிரியை பின்பற்றும் போதும் வரக்கூடிய பாடுகள் ஆகும். கிறிஸ்துவின் பாடுகளுக்கும் இதுவே காரணமாக இருந்தன. அவருடைய அடிச்சுவடுகளை பின்பற்றுகிறவர்களுக்கு வருகிற பாடுகளுக்கும், துன்பங்களுக்கும், இழப்புகளுக்கும் இவைகளே காரணங்களாக இருக்கும். இப்பொழுது அவருடைய பாடுகளில் அவர்களுக்கு ஐக்கியம் உண்டு, ஆகையால், இறுதியில் அவர்கள் இப்படிப்பட்டதில் உண்மையுள்ளவர்களாக இருந்தபடியால், இதற்கென உள்ள வெகுமதியில் பங்கு பெற பாத்திரராக எண்ணப்படுவார்கள். கிறிஸ்துவின் போதனைகளை விதைப்பதினாலும் அதற்கு தண்ணீர் ஊற்றுவதினாலும் ஏற்படும் நிந்தையை தாங்கிக் கொள்வதும், சுய தியாகமும் சுவிசேஷ யுக முழுவதற்கும் உரியதாகும். சுவிசேஷ யுகம் முடியும் போது, இப்பொழுது நடந்து கொண்டிருக்கிற அறுப்பின் வேலையில், அதே போன்று விசுவாசத்தையும் சகிப்புத் தன்மையையும் காட்டுவதை அது குறிக்கிறது. ஆண்டவரின் சேவையில் தேவைப்பட்டால் ஜீவனையே கொடுப்பதையும்,

அனுதினமும் மரிப்பதையும், இல்லையெனில் சடுதியாக இரத்த சாட்சியாக மரிப்பதையும் அது குறிக்கிறது.

மணவாட்டியாக, ஆட்டுக்குட்டியானவரின் மனைவியாக இருக்கும்படியாக நியமிக்கப்பட்ட கன்னிகையான சபையின் தகுதி பாவம் இல்லாமல் இருப்பது மாத்திரமல்ல. ஏனெனில், அவள் “கறைதிரை ஒன்றும் இல்லாமல் பரிசுத்தமும் பிழையற்றதுமாய்” தான் இருக்கிறாள். (எபே. 5:27) அவள் தன்னுடைய மீட்பரின் நல்ல ஈவினால், அவருடைய மீட்பரின் அன்பு என்கிற ஊற்றினால் உறைந்திருக்கும் பனிக்கட்டியைக் காட்டிலும் வெண்மையாக்கப்பட்டு இருக்கிறாள். நிரந்தரமான வாழ்வுக்கு எந்நிலையிலும் தகுதியுள்ளவள் என்று எண்ணப்படுவதற்கு இது அவசியமானதாகும். ஆனால் ஆட்டுக்குட்டியானவரின் மணவாட்டியாக இருப்பதற்கு, அவள் சுத்திகரிப்பில் கன்னிகையாக இருப்பது மாத்திரமல்ல, அவள் பாவம் செய்பவர்களிடம் இருந்து வேறுபட்டு இருப்பதோடு, உலகத்தோடு ஒத்துப் போகாதவளாகவும் இருக்க வேண்டும். ஆனாலும் அவள் இதைக் காட்டிலும், அதிகமாக இருக்க வேண்டும். அவள் ஆண்டவரை பிரதிப-ப்பவளாக இருக்க வேண்டும். ஆகவே, கவனமாக அவருடைய அடிச்சுவட்டில் நடக்க வேண்டும். அவருடைய ஆலோசனையின்படி நடக்க வேண்டும். இதனிமித்தம், இதே சத்தியம் மற்றும் நீதியினிமித்தம் அவர் இரத்த சாட்சியாக இருந்த மாதிரி அவளும் இருக்க வேண்டும். அவள் மணவாளன் மேல் பற்றி எரிகிற அன்பை உடையவள் என்பதை காட்டுவதோடு, அவருடைய நாமத்தின் மேல், அவருடைய சத்தியத்தின் மேல் அவ்வளவு அதிகமான அன்பு வைத்து இருக்கிற படியால், அவருடைய உபதேசங்களுக்கு கீழ்ப்படிகிறதினிமித்தம் அவரைப் போலவே நிந்திக்கப்படவும், நிராகரிக்கப்படவும் ஆயத்தமாக இருக்க வேண்டும்.

இவ்வித குணாதிசயத்தை அபிவிருத்தி பண்ணவும், வெளிப்படுத்திக் காட்டவும் அவள் சோதிக்கப்பட வேண்டும், பரிட்சிக்கப்பட வேண்டும். ஆண்டவர் மேல் அவள் வைத்திருக்கிற விசுவாசம், அவளுடைய நம்பிக்கை, அவளுடைய சகிப்புத்தன்மை, நன்மையினாலும் தீமையினாலும் விருத்தி செய்யப்பட்டு

நிரூபிக்கப்பட வேண்டும். விருத்தி செய்யப்பட்டு, சோதிக்கப்பட்டு, உண்மையுள்ளவள் என்று காணப்பட்டவள் மாத்திரமே மணவாட்டியாகவும், உடன் சுதந்தரவாளியாகவும், எல்லாவற்றின் மேலும் சுதந்தரவாளியாகவும், ஏற்றுக் கொள்ளப்படுவாள். “சோதனையை சகிக்கிற மனிதன் பாக்கியவான்; அவன் உத்தமனென்று விளங்கின பின்பு, கர்த்தர் தம்மிடத்தில் அன்பு கூறுகிறவர்களுக்கு வாக்குத்தத்தம் பண்ணின ஜீவ கிரீடத்தைப் பெறுவான்.” (யாக். 1:12) ஆகவே, அது சரியாக புரிந்து கொள்ளப்பட்டு, நம்முடைய விசுவாசத்திற்கு வரும் ஒவ்வொரு சோதனையும் நம்முடைய மணவாளன் மேல் நாம் வைத்திருக்கிற அன்பின் ஆழம், பலம் என்பவற்றை காட்டுவதற்கு கிடைத்த நல்ல தருணம் என்று எண்ணி அவைகள் சந்தோஷமாக சந்திக்கப்பட வேண்டும். இது அவருடைய அன்பிற்கு பாத்திரர்கள், உயர்த்தப்படுவதற்கு தகுதியுள்ளவர்கள் என்பதை நிரூபிக்க கிடைத்த நல்ல தருணமாகும். வரயிருக்கின்ற மகிமையில் ஆண்டவரோடு பங்கு பெறுகிறவர்கள், அழைக்கப்பட்டு, ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவது மாத்திரமல்ல மரண பரியந்தம் உண்மையுள்ளவர்களாகவும் இருக்க வேண்டும். வெளி. 17:14

சுவிசேஷ யுக வேலையில் நமது ஆண்டவரோடு இணைந்து வேலை செய்ய கிடைத்த தருணம் என்கிற கதவு, “ஒருவனும் கிரியை செய்யக்கூடாத இராக்காலம்” (யோவா. 9:4) வரும் போது மூடப்படும். இதற்கு முன்பாக உண்மையான ஊழியத்தின் மூலம், தேவையான குணாதிசயத்தையும் அபிவிருத்தி பண்ணி வைத்திராதவர்கள் ஆண்டவர் மேலும், அவரது சத்தியத்தின் மேலும் தங்களுடைய வைராக்கியம், அன்பு, பக்தி என்பவற்றை நிரூபிக்காதவர்கள்... (மத். 10:37; மாற். 8:38) இனி செயல்பட முடியாது, மிகவும் தாமதமாகிவிட்டது. உவமையில் காட்டப்பட்டது போன்று அவர்கள் “புத்தியில்லாத கன்னிகைகள்.” ஏனெனில், அவர்கள் அவரோடும், அவருக்காகவும் பாடுபடுவதற்கான மாபெரும், மகிமையான தருணம் தங்களை விட்டு கடந்து போக விட்டு விட்டார்கள். ஆனால், அதற்குள் ஏற்கெனவே முன் குறிப்பிடப்பட்ட சபையின் முழு இலக்கத்தினரும் அழைக்கப்பட்டு, தெரிந்து கொள்ளப்பட்டு, பரிட்சையின் மூலம் உண்மையுள்ளவர்கள்

என்று கண்டு அறியப்பட்டு, “தம்முடைய குமாரனுடைய சாயலுக்கு ஒப்பாயிருப்பவர்கள்” (ரோம. 8:29) என்று அறிந்து கொள்ளப்பட்டு இருப்பார்கள். அறுப்பு கடந்து போய் இருக்கும், கோடை கால அனுசூலம் கடந்து போய், களைகள் எரிக்கப்படுவது மாத்திரமே மிஞ்சி இருக்கும். நிலத்தை (மனுக்குலத்தின் உலகம்) சுத்தப்படுத்துவதற்காக, மேலும் ஆயிர வருட யுகம் பரவலாக விதைக்கப்படுவதற்காக ஆயத்தப்படுத்த வேண்டியுள்ளது.

இராக்காலம் என்பது சத்தியத்தை பறைசாற்ற முடியாதபடி முற்றுப்புள்ளி வைக்கிறதாகும். இது பொதுவாக மக்களால் தவறாக புரிந்து கொள்ளப்படும். சத்தியத்தை போதிக்கிற ஊழியம், அப்பொழுது காணப்படுகின்ற அதிகமான அராஜகத்திற்கும், குழப்பத்திற்கும் காரணம் என்று குற்றம் சாட்டப்படும். உண்மையில் உலகத்தில் வரக்கூடிய உபத்திரவங்கள், அதற்கான காரணங்கள் தவிர நோக்கம், வெளிப்பாடு என்பதை சரியான வெளிச்சத்தில் காணத் தவறிவிடுவார்கள். ஆனாலும், இராக்காலம் வருவதும், வாசல் அடைக்கப்படுவதும் சடுதியாக இருக்கும் என்றும் எண்ணக்கூடாது. அதற்குப் பதிலாக, படிப்படியான தடையாக இருந்த பின்னர் அறுப்பின் வேலை முற்றிலுமாக நிறுத்தப்படும்.

உபத்திரவங்கள் புயல் போன்று வருவதற்கு முன்னர், தற்போதைய காலம் தான் தேவனுடைய ஊழியக்காரர்களின் நெற்றியில் முத்திரை இடுவதற்கு தகுந்த காலமாகும். (வெளி. 7:2,3) தற்போதுள்ள அனுசூல காலத்தில் உள்ள சிலாக்கியத்தை ஒவ்வொரு புத்தியுள்ள கன்னிகையும் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். இது அவளுடைய சொந்த அறிவு, தற்கால சத்தியத்தினால் முத்திரை இடப்படுவதற்கும், மேலும் கோதுமை வகுப்பை சேர்ந்தவர்கள் முத்திரை இடுதல் என்னும் அறுப்பின் வேலையில் பங்கு பெறுவதற்கும், அவர்களை பாதுகாப்பு என்கிற களஞ்சியத்திற்குள் சேகரிப்பதற்கும் தகுந்த காலம் என்பதை உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும். இது இராக்காலம் வருவதற்கு முன்னதாகவும், கிரியை செய்வதற்கு உள்ள தருணம் என்கிற வாசல் மூடப்படுவதற்கு முன்னதாகவும் செய்யப்பட வேண்டும்.

இப்பொழுது காணப்படுகின்ற நல்ல தருணம் மிகவும்

சுருக்கமானதாகும். இருபத்தி நான்கு வருட அறுப்பின் காலம் மாத்திரம் இருக்கிறது (ஆசிரியரின் முன்னுரையை பார்க்கவும்) என்பதில் இருந்து இது தெரியவருகிறது. இது முற்றுப் பெறும் காலம் தீமையின் ஆட்சி முடிவடைவதையும், மகிமையான ஆயிர வருட நாள் உதயமாவதையும் காட்டும். இந்த காலத்திற்குள்ளாக உலகத்தின் மாபெரும் உபத்திரவத்தின் இராக்காலம் வந்தாக வேண்டும். மகிமையான நாளுக்கு முன்பதாக மாபெரும் இருள் வரவேண்டும். “விடியற்காலம் வருகிறது, இராக்காலமும் வருகிறது.” “யாதொரு ஜாதியாரும் தோன்றினது முதல் அக்காலம் மட்டும் உண்டாயிராத ஆபத்துக்காலம் வரும்.”

இந்த இராக்காலம் வரும்போது, அறுக்கிறவர்கள் தங்களுடைய வேலையை நிறுத்தும் போது, அது சவிசேஷ யுகத்தின் இறுதி வேலை முடிந்து விட்டது என்பதைக் காட்டும் என்பதைக் கவனிக்க வேண்டும். மேலும், தெரிந்து கொள்ளப்பட்ட கிறிஸ்துவின் மணவாட்டி தொகையினர் எல்லாரும் “முத்திரை இடப்பட்டு,” உலகத்தி-ருந்து பிரிக்கப்பட்ட நிலைக்கு, களஞ்சியத்திற்குள் இருக்கும் நிலைக்கு வந்திருப்பார்கள். (மத். 13:30) ஏனெனில், தேவன் தம்முடைய வேலை முடியும் வரை, தம்முடைய வேலையை எதுவும் தடை பண்ணாதபடி பார்த்துக்கொள்வார். பிறகு தேவனுடைய உண்மையும், விசுவாசமுமுள்ள ஊழியக்காரர்கள் அனைவரும், தங்களுடைய நெற்றியில் முத்திரை இடப்பட்டு இருப்பார்கள். மேலும், சவிசேஷ யுகத்தின் வேலை முடிந்து இருப்பதால் இனி ஒருவரும் அதற்குரிய உயர்வான வெகுமதியைப் பெறும்படி அந்த வேலையை செய்ய இயலாது. இது ஏற்கெனவே “மகா மேன்மையும் அருமையுமான வாக்குத்தத்தங்கள்” என்று கூறப்பட்டுள்ளது. இது வாசல் திறந்து இருக்கும் போது, உள்ளே பிரவேசிக்கிற, உண்மையாய் நடக்கிறவர்களுக்கு உண்டான வெகுமதியாகும். 2 பேது. 1:4

ஆனால் நாம் இதி-ருந்து, எல்லாரும் உண்மையுள்ளவர்கள் என்று நிருபணம் ஆன உடனே, அவர்களுடைய வெகுமதியை பெறுவார்கள் என்று எடுத்துக்கொள்ள கூடாது. ஒரு வேளை சிலர், உபத்திரவத்தின் இரவு கடந்து செல்லும் வரை ஜீவிக்கவும் கூடும். ஆனாலும் நம்முடைய எதிர்பார்ப்பு இது அல்ல. “தேவனுடைய கற்பனைகளையும் இயேசுவின் மேலுள்ள விசுவாசத்தையும் காத்துக்

கொள்ளுகிறவர்களாகிய பரிசுத்தவாங்களுடைய பொறுமை இதிலே விளங்கும்.” இந்தத் தீங்கு நாட்களில் தேவனுடைய சர்வாயுத வர்க்கத்தைத் தரித்துக் கொண்டு, சத்தியத்தை தெளிவாக பயமின்றி கூறி, தவறுக்கு எதிராக தைரியமாக நின்றவர்கள். மாபெரும் தவறுகள் துணிவுடனும், இறுமாப்புடனும் வெளி வந்து கொண்டு இருக்கும் வேளையில், பரிசுத்தவாங்கள் பின்வரும் வார்த்தைகளால் உற்சாகப் படுத்தப்படுகிறார்கள். “சகலத்தையும் செய்து முடித்தவர்களாய் நில்லுங்கள்.” சர்வாயுத வர்க்கத்தை தரித்து, தற்காப்புக்காக ஆவியின் பட்டயத்தை ஆயத்தமாக்கி, எல்லா பரிசுத்தவாங்களுக்காக ஜெபத்தோடும், ஜாக்கிரதையாகயோடும் பொறுமையோடும் நில்லுங்கள். “நீங்கள் தேவனுடைய சித்தத்தின்படி செய்து, வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்டதைப் பெறும்படிக்குப் பொறுமை உங்களுக்கு வேண்டியதாயிருக்கிறது.” வெளி. 14:12; எபே. 6:13; எபி. 10:36

தேவனுடைய இராஜ்யத்தில் நம்முடைய ஆண்டவராகிய இயேசுவோடு உடன் சுதந்திரராக இருக்கும்படியான உன்னத அழைப்பு முற்றுப் பெற்று இருப்பது, கன்னிகைகளின் உவமையில் உள்ள கதவு அடைக்கப்படுவது அல்ல என்பது தெளிவாகப் புரிந்து கொள்ளப்பட வேண்டும். இந்த சிலாக்கியத்திற்கான பொதுவான அழைப்பு 1881ல் நின்று விட்டாலும், கதவு இன்னும் திறந்து உள்ளது. இந்த அழைப்பு மரண பரியந்தம் அவருடைய அடிச்சுவடுகளைப் பின்பற்றி வருபவர்கள், அதன்மூலம் மகிமையில் அவரோடு ஆட்சி செய்ய தகுதி உள்ளவர்கள் என்று நிரூபிப்பவர்கள் மீட்பரின் நீதிமாண்களாக்கப்பட்ட விசுவாசிகளுக்கு உள்ளதாகும். இந்த சிலாக்கியம் ஆரம்பிக்க ஒரு திட்டமான காலம் இருந்தது. காத்திருந்த சீடர்கள், பெந்தெகொஸ்தே நாளில் கிபி 33ல் அதற்குள் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டார்கள். ஏற்கெனவே காட்டியுள்ளபடி அதற்கு ஒரு நிச்சயமான முடிவு காலம் இருந்தது. அது அக்டோபர் 1881 ஆகும். (தொகுதி. 2. அத். 7ஐ பார்க்கவும்)

மத்தேயு 25ம் அதிகாரத்தில் உள்ள உவமையில் கதவு அடைக்கப்படுவது என்பது, எல்லாருக்கும் அழைக்கப்பட்டவர்களுக்குக் கூட தருணம் முற்றுமாக முடிவு

பெறுவதைக் குறிக்கிறது. ஊழியத்தில் உண்மையாக இருப்பதினிமித்தம், வெகுமதியைப் பெற தகுதி உள்ளவன் என்று நிரூபிப்பதற்கான தருணம் கூட முடிவு பெறுவதை அது காட்டுகிறது. ஊழியம் செய்வதற்கான எல்லா வாய்ப்பும், ஒருவரும் கிரியை செய்யக் கூடாத இராக்காலத்தில் நின்று விடும் (யோவா. 9:4) ஆகவே, எல்லா விசுவாசிகளும் பிரவேசிக்கும்படியான பொதுவான அழைப்பு முடிவடையும் வேளையில், நம்முடைய அழைப்பையும் தெரிந்து கொள்ளுதலையும் உறுதிப்படுத்துவதற்கான வாசல் அல்லது தருணம், அடைக்கப்படும் அவசியம் ஏதும் இல்லை. இன்னமும் கதவு திறந்திருக்கும் போது அதன் மூலம் தெரியவருவது என்னவெனில், இப்பொழுது பொதுவான அழைப்பு அனுப்பப்படாதிருந்தாலும் எந்த ஒரு விசுவாசியும் உள்ளே பிரவேசிக்க விருப்பத்தோடு உள்ளவரும், நிபந்தனைகளுக்கு கீழ்ப்படிய ஆயத்தம் உள்ள எவரும் இன்னமும் செல்லலாம் என்பதாகும். எனவே 1881ல் பொதுவான அழைப்பு நின்று விட்டாலும், ஊழியம் செய்யவும் ப- செலுத்தவும் உள்ள தருணத்திற்கான கதவு இன்னமும் அடைக்கப்படவில்லை.

சுவிசேஷ யுகமானது, அழைக்கிற காலமாக இருந்திருக்கிறது. முதலாவதாக, பாவிடிகள் மனந்திரும்பவும் மீட்பரான கிறிஸ்துவின் மேல் விசுவாசம் வைக்கவும் அழைக்கப்படுகிறார்கள். இரண்டாவதாக, நீதிமாண்களாக்கப்பட்ட இவர்கள் கிறிஸ்துவோடு கூட அவருடைய இராஜ்யத்தில் உடன் சுதந்திரராக இருக்கும்படியான உன்னதமான சிலாக்கியத்திற்காக அழைக்கப்படுகிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் மரண பரியந்தம் சுய-ப- என்கிற அவருடைய அடிச்சுவட்டை பின்பற்றி நடக்கிற நிபந்தனைக்கு உட்பட வேண்டும். அதாவது இராஜ்யத்தின் வேலைக்கும் வரயிருக்கிற ஆயிர வருட யுகத்தின் கனத்திற்குமான நிபந்தனையாகும். ஆகவே, யுகத்தின் முடிவு காலம் தான் ஒரு அறுப்பின் காலமாக இருக்கும் என்று ஆண்டவர் சொல்லும் போது அது ஒரு பெரிய மாற்றத்தைக் காட்டுகிறது - விதைப்பதி-ருந்து அறுப்புக்கும், அழைக்கப்படுவதி-ருந்து அழைக்கப்பட்டவர்கள் பரீட்சைக்கும், அழைப்பினால் ஆரம்பித்த வேலையை முடித்து வைப்பது என்பதையும் காட்டுகிறது.

சுவிசேஷ யுகத்தின் இறுதியில், நடக்கின்ற வேலையின் தன்மையை விளக்கும் வண்ணமாக நம்முடைய ஆண்டவர் வாரிக்கொள்ளும் வலையைப் பற்றிய உவமையைக் கொடுத்தார். (மத். 13:47-50) “அன்றியும், பரலோக ராஜ்யம் கட-லே போடப்பட்டு, சகல வித மீன்களையும் சேர்த்து வாரிக் கொள்ளும் வலைக்கு ஒப்பாயிருக்கிறது. அது நிறைந்தபோது, (மீன் பிடிப்பவர்கள்) அதைக் கரையில் இழுத்து, உட்கார்ந்து, நல்லவைகளைக் கூடைகளில் சேர்த்து, ஆகாதவைகளை எறிந்து போடுவார்கள். இப்படியே உலகத்தின் முடிவில் (அறுப்பு - மத். 13:30) நடக்கும்; தேவதூதர்கள் (தேவ செய்தியை அளிக்கும் ஊழியக்காரர்கள்) புறப்பட்டு நீதிமான்களின் நடுவி-ருந்து பொல்லாதவர்களைப் பிரித்து, அவர்களை அக்கினிச் சூளையிலே (மகா உபத்திரவம்) போடுவார்கள்; அங்கே அழுகையும் பற்கடிப்பும் உண்டாயிருக்கும்.”

இந்த உவமை, பேர் கிறிஸ்தவ சபையை, வர இருக்கின்ற ஒரு பெயரளவான தேவனுடைய இராஜ்யத்திற்கு ஒப்பிட்டுக் கூறுகிறது. வலை கடலுக்குள் (உலகம்) போடப்படுகிறது. அது மீன்களை (மனிதர்களை - மத். 4:19) பல்வேறு விதமானவைகளை (உண்மையான கிறிஸ்தவர்கள், பாதி ஏமாந்தவர்கள், பாதி வஞ்சிக்கப்பட்டவர்கள், மேலும் பெருந்திரளான மாய்மாலக்காரர்கள்) சேகரித்தது. அது நிரம்பியவுடன் (தேவனுடைய நிறைவான காலத்தில்) கரையை நோக்கி இழுக்கப்படுகிறது. அது காட்டுவது என்னவெனில், பேர் சபைக்குள் கொண்டு வரப்பட்ட (சகலவித) எல்லா வகையினரும் இராஜ்யத்திற்கு தகுதியானவர்கள் அல்ல. வேறு எதற்கும் அவர்கள் தகுதி உடையவர்களாக இருக்கலாம். என்றாலும் உலகம் முடியும் போது அறுப்பின் காலத்தின் போது, தேவன் ஏற்படுத்தின ஒழுங்கின்படி இராஜ்யத்தின் ஒரு இடத்திற்கு வரும்படியாக கொடுக்கப்பட்ட ஒரு அழைப்பு நின்று விடும். இது வலையை கரைக்கு இழுப்பதின் மூலம் காட்டப்பட்டுள்ளது. அதன் பிறகு மீன் பிடிக்கிறவர்களால் ஒரு வித்தியாசமான வேலை தொடங்கப் பெறும். அதாவது பிரித்தெடுத்தல், வேறுபடுத்தல் என்பவைகளாகும். இது விரும்பப்படத் தக்கவைகளை ஒரு பக்கம் சேகரிக்கும் வேளையில், அழைக்கப்பட்ட அழைப்புக்கு அபாத்திரரை

நிராகரித்தலும் நடைபெறும். ஏனெனில், “அழைக்கப்பட்டவர்கள் அநேகர், தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவர்கள் சிலர்.” மத். 2:2:14

இந்த உவமையில் உள்ள பிரித்தெடுக்கும் வேலை, கோதுமையும் களைகளும் என்ற உவமையில் உள்ளது போன்றே இருக்கிறது. அது விதைப்பது (அழைப்பு) நிறுத்தப்படுவதைக் காட்டுகிறது. மேலும், அந்த வேலையி-ருந்து மாறி அறுப்பின் வேலை செய்வதைக் காட்டுகிறது. ஆண்டவருடைய வேலையாட்கள் அவர் சொல்லுகிறபடி, இப்படியாக வேலையை மாற்றுவார்கள். இப்படியானவர்கள் இரண்டு உவமைகளிலும் தூதர்கள் என்று அழைக்கப்படுகின்றனர். தேவனுடைய விசேஷமான தூதர்கள் அவருடைய உண்மையான சீடர்களாவார்கள். அவர்கள் தாழ்மையுடன் ஆண்டவருக்கு அருகாமையில் இருந்து, அவருடைய திட்டத்தை அறியவும் அவருடைய வேலையில் ஒத்துழைக்க ஊக்கம் உள்ளவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் அவருடைய காலங்களையும் வேளைகளையும் அறிகிற காரியத்தில் இருவில் விடப்படுவதில்லை. (மத். 13:11; 1 தெச. 5:4; எரே. 8: 7-12) ஆனாலும், இந்த அறுப்பு மற்றும் சேகரித்தல் என்பது அறுப்பின் காலத்தில் ஜீவிப்பவர்களுக்கு மாத்திரம் பொருந்தும். இதற்கு முன்பாக மரித்தவர்களுக்குப் பொருந்தாது. அவர்களில் ஒவ்வொருவரும் தன்னுடைய ஓட்டத்தை முடித்தவுடன் கவனத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டு, பிரித்து எடுக்கப்பட்டு, இராஜ்யத்தின் மகிமையுள்ள சிறு மந்தைக்குள் ஒன்று உள்ளே அல்லது வெளியே இருக்கும்படி, தன்னுடைய நிலை என்ன என்பதை அறியும்படி வைக்கப்பட்டார்கள். 2 தீமோ. 4:8

வலையானது கட-ல் உள்ள எல்லா மீனையும் பிடிக்கும்படியாக போடப்படவில்லை. பெரிய மீன் பிடிப்பவரான நம்முடைய ஆண்டவர், வலையில் எந்த வித வித்தியாசமான மீன்கள் வந்தாலும் ஒரு குறிப்பிட்ட வகையைச் சேர்ந்த மீன்களை ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு மாத்திரம் பிடிக்கும்படியாக வைத்திருந்தார். தேவையான குறிப்பிட்ட எண்ணிக்கையான, குறிப்பான வகை மீன் கிடைத்தவுடன் மீனை வகைப்படுத்தவும், பிரித்து

எடுக்கும்படியாகவும் வலையை கரைக்கு இழுக்கும்படி கூறினார். இப்படி வலை கரைக்குக் கொண்டு வரும்படி கட்டளை பிறப்பிக்கப்பட்ட உடன், யுகத்தின் ஆரம்பத்தில் கொடுக்கப்பட்ட கட்டளையான வலையைக் கட-ல் போடு (மத். 28:19; 24:14) என்பது முடிவுக்கு வந்தது என்று புரிந்து கொள்ள வேண்டும். மேலும், ஆண்டவரோடு இணைந்து செயல்படுகிற அனைவரும் அவர் சொல்லுகிறதற்கு செவி கொடுக்க வேண்டும். இனியும் பொதுவான மீன் பிடிப்பதற்கு அவர்களுடைய நேரத்தை செலவிடக் கூடாது. ஆனால், தற்போதைய வேலையான தெரிந்தெடுத்தல், சேகரித்தல் என்பதற்கு நேரத்தைச் செலவிட வேண்டும். அப்பொழுது உள்ள சத்தியம் அழைப்பு விடுப்பதற்கானதாகும். ஆகவே “தற்கால சத்தியம்” அறுப்பின் சத்தியம், இப்பொழுது ஆண்டவர் பரிட்சிப்பதற்கும் பிரித்தெடுப்பதற்கும் உள்ளதாகும்.

ஆகவே, தேவனுடைய ஊழியக்காரர்கள் அவருடைய சத்தத்தை அவருடைய வசனத்தின் மூலம் கேட்டு, விதைப்பதை விட்டு அறுக்கவும், பிடிப்பதை விட்டு மீனைப் பிரித்தெடுக்கவும், அழைப்பதை விட்டு இப்பொழுது சொல்ல வேண்டிய அறுப்பின் செய்தியை ஏற்கெனவே அழைக்கப்பட்டவர்களுக்கு பிரசங்கம் பண்ணவும் செய்கிறார்கள். அவருடைய சத்தத்தைக் கேட்கும் போது, உண்மையுள்ளவர்களாக இருந்தால், உடனடியாக சந்தோஷத்துடனும் கீழ்ப்படிவார்கள். இப்படிப்பட்டவர்கள் யுகத்திற்கான அவருடைய திட்டத்தைக் குறித்து ஆண்டவரால் போதிக்கப்பட்டவர்கள், நாம் ஜீவிக்கிற காலங்களையும் வேளைகளையும் குறித்து இருளில் இல்லாதவர்கள். இவர்கள் இராஜ்யத்தின் நல்ல விதையை நிலத்தில் (மனுக்குலத்தின் உலகில்) விதைக்க நாடாமல், “விசுவாச வீட்டாருக்கு ஏற்ற வேளையில் போஜனம் கொடுக்க வேண்டும்.” ஆண்டவருடைய பிள்ளைகளின் மத்தியில் தேவனுடைய இராஜ்யம் சம்பமாயிருக்கிறது என்கிற நல்ல செய்தியையும், அது வெகு சீக்கிரத்திலேயே எல்லா ஜனத்திற்கும் மிகுந்த சந்தோஷத்தையும் ஆசீர்வாதங்களையும் கொண்டு வரும் என்கிற செய்தியையும் பரப்ப வேண்டும்.

சொல்லுவதற்கு வித்தியாசமானதுதான், அது ஆண்டவர் அன்புடன் கொடுத்த மீட்கும் பொருளில் உள்ளது. அது

எல்லாவற்றையும் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளும்படி கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இது கிறிஸ்துவினால், கிறிஸ்து மற்றும் அவருடைய மகிமையான சரீரமான சபை மற்றும் தேவனுடைய ராஜ்யத்தின் மூலம் (இந்த செய்தி எல்லா கிறிஸ்தவ இருதயங்களையும் களி கூறப்பண்ணும், புத்துயிர் ஊட்டும், அன்பினால் இணைக்கும்) அபிவிருத்தி பண்ணவும், உண்மையான வகுப்பினரை மாத்திரம் ஒருமுகப்படுத்தவும், அவர்களை பரிட்சிக்கவும், பேர்கிறிஸ்தவ கூட்டத்தில் இருந்து பிரித்து எடுக்கும்.

சீக்கிரத்தில் அறுப்பு முடிந்து விடும். அதன்பிறகு விதைத்தவனும் அறுத்தவனும் இருவரும் சேர்ந்து களி கூறுவார்கள். இப்பொழுது அறுவடை செய்கிறவர்கள் வேலையை துரிதப்படுத்த வேண்டும். அதை முடிப்பதைக் குறித்து கரிசனை உள்ளவர்களாக இருப்பதோடு, பிரதான அறுவடையாளராக இருக்கும் ஆண்டவரை நோக்கி, அறுவடைக்கு அதிகமான வேலையாட்களை அனுப்பும்படி ஜெபிக்க வேண்டும். அடுத்த போகத்திற்கு நிலத்தை உழுகிறவன் (ஏற்கெனவே கூறப்பட்ட மகா உபத்திரவம், ஆயிர வருட யுக விதைப்புக்கு என உலகத்தை ஆயத்தம் பண்ணும்) அறுவடை செய்கிறவனை தொடருவான். ஆமோஸ் 9:13

இஸ்ரவே-ன் எழுபதாவது வாரம் - சுவிசேஷ யுக அனுக்கிரகம் முற்றுப் பெறுவதைக் காட்டுகிறதாக இருக்கிறது

இஸ்ரவே-ன் 70வது வாரம் - அனுக்கிரக காலத்தின் கடைசி ஏழு வருடங்கள் - அதன் ஆரம்பம், மத்திய காலம், முடிவு என்பது மிக சரியாக குறிக்கப்பட்டிருந்தது நினைவு இருக்கலாம். அது ஆவிக்குரிய இஸ்ரவே-ன் அனுக்கிரகத்திற்கென சுவிசேஷ யுகத்தின் இறுதியில் மிகத் தெளிவாகக் கொடுக்கப்பட்டதின் காரணத்தை நாங்கள் நம்புகிறோம். அந்த வாரத்தின் ஆரம்பம் கிபி 29, மாமசீக இஸ்ரவேல் பரிட்சிக்கப்படுவதற்கு அறுப்பின் ஆரம்பமாக உள்ளது என்பதை நாம் பார்த்திருக்கிறோம். அது நம்முடைய ஆண்டவர் யோர்தானில் ஞானஸ்நானம் பெற்றுக் கொண்டு மேசியாவாக அங்கீகரிக்கப்பட்டதின் மூலம் குறிப்பிடப்பட்டது. அப்பொழுது அறுவடை ஆரம்பமான காலமாகும். அதற்கு இணையாக இருப்பது

கிபி 1874ல் இந்த அறுவடை துவங்கின போது நமது ஆண்டவர் பிரசன்னமாகியிருப்பதை உணர்ந்து கொள்வது ஆகும்.

அந்த உடன்படிக்கையின் வாரத்தின் மத்தியில், கிபி 33ல் இஸ்ரவேல் ஒரு ஒழுங்கு முறையாக அல்லது சபை தேசமாக நிராகரிக்கப்பட்டது. அது நம்முடைய ஆண்டவர் சிலுவையில் மரித்ததின் மூலமும், அவர் மரிப்பதற்கு முன்னால் “உங்கள் வீடு உங்களுக்கு பாழாக்கி விடப்படும்” என்று சொன்ன வார்த்தைகளின் மூலமும் குறிப்பிடப்பட்டது. அதற்கு இணையாக கிறிஸ்தவ ராஜ்யம் அல்லது பாபிலோன் கிருபையி-ருந்து தள்ளப்படுதலும் விழுந்து போவதும் கிபி 1878ல் நடைபெற்றது.

இஸ்ரவே-ன் உடன்படிக்கையின் கடைசி வாரத்தின் பாதி (கிபி 33ல் இருந்து 36 வரை), தேசத்திற்கான அனுக்கிரக காலமாக இல்லாமல், தனிப்பட்டவர்களுக்கான அனுக்கிரக காலமாக இருந்தது. இஸ்ரவேலருக்கு (முந்திய காலத்தில் பேர்சபை வாயிலாக இல்லாமல் தனிப்பட்ட முறையில் அவர்கள் பெற்றுக்கொள்ள ஆயத்தமாயிருந்தால்) ஆபிரகாமின் உடன்படிக்கையின்படி அவர்களுடைய அனுக்கிரக கால இறுதி வரை அதாவது 70 வாரங்களின் இறுதிவரை விசேஷமான சிலாக்கியங்களும், அனுக்கிரகமும் வழங்கப்பட்டன. இது கொர்நே-யுவுக்கும், புற ஜாதியினருக்கும் அனுக்கிரகம் வழங்கப்படுவதின் மூலம் குறிப்பிடப்படுகிறது. அதே மாதிரி 1878 ஏப்ரல்-ல் இருந்து மூன்றரை வருடங்கள் அக்டோபர் 1881 வரை கிறிஸ்தவ இராஜ்யம் அல்லது பாபிலோன் கிருபையி-ருந்து தள்ளப்பட்ட காலமாகும். இந்த காலம் தனிப்பட்ட விசுவாசிகளுக்கு பரம அழைப்பின் அனுக்கிரகம் முடிவுற்ற காலமாகும். இப்படியாக, பொதுவான அழைப்பு (இந்த சுவிசேஷ யுகத்தின் அனுக்கிரகம்) கிபி 1881 அக்டோபர் மாதத்தோடு நின்று விட்டது. இதற்கு நிழலாக அக்டோபர் கிபி 36ல் யூத மக்களுக்கு வழங்கப்பட்ட அனுக்கிரகம் நின்று விட்டதை காணலாம்.

யூதர்களுக்கான கிருபை, இராஜ்யம் இஸ்ரவேலுக்குக் கொடுக்கப்படும் என்பதில் அடங்கியுள்ளது. ஆபிரகாமின் பிள்ளைகள், நியாயப்பிரமாண உடன்படிக்கையின்படி வழங்கப்பட்ட சிலாக்கியங்களையும், வாய்ப்புகளையும்

பயன்படுத்திக் கொள்ளும்படியான அழைப்பு அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. அவர்களுடைய உடன்படிக்கை வாரம் முடிந்தவுடன் இந்த அழைப்பு, அனுக்கிரகம் அல்லது சிலாக்கியம் முற்றுமாக, நிரந்தரமாக முடிவுக்கு வந்தது. சுவிசேஷ யுக கிருபை கிறிஸ்துவின் விசுவாசிகளுக்கு, இராஜ்யம் (முற்றுமாக) கொடுக்கப்படுவதில் அடங்கி உள்ளது. பரம அழைப்பு கிருபையின் உடன்படிக்கையின் மூலம் தேவனோடு ஒப்புரவாகிய அனைவருக்கும் உரியதாகும். இப்படியாக கொடுக்கப்பட்ட அனுக்கிரகங்கள் (ஆபிரகாமின் வித்தின் அங்கத்தினர்களாகி விடுவதால் - இது உலகத்தாரை ஆசீர்வதிக்கும்) கிறிஸ்து இயேசுவோடு, அவர்களுடைய மீட்பரோடு தன்னையே ப-யாக செலுத்திய உடன்படிக்கையினால் வந்ததாகும். இந்த பரீட்சை, வரயிருக்கிற கிறிஸ்துவின் வேலையிலும் மகிமையிலும் பங்கு பெற அவர்களுக்கு உள்ள தகுதியை வெளிப்படுத்துவதற்காகும். இந்த அனுக்கிரகம் அல்லது அழைப்பு தான் அக்டோபர் 1881ல் நிரந்தரமாக, முற்றிலுமாக நின்று விட்டது என்று நாம் பார்த்திருக்கிறோம். யூதர்களுக்கான அழைப்பு அல்லது அனுக்கிரகம் முடிவுற்றதும் இதற்கு இணையான காலத்தின் போதுதான்.

யூதர்களுக்கான விசேஷித்த அழைப்பு அல்லது அனுக்கிரகம் நிறுத்தப்பட்ட போது, அது இன்னொரு பொதுவான அழைப்பையும் பெற்றது என்பதையும் கவனிக்க வேண்டும். அதாவது, அதன்பிறகு, அவர்களில் எவராவது விசுவாசிகளாகி, இராஜ்யத்தின் கனத்திற்கு என்று கொடுக்கப்பட்ட உலகஅளவில் அழைப்புக்கு தகுதி உள்ளவர்களாயிருந்ததால் அவர்களும் சேர்க்கப்பட்டார்கள். அவர்களுடைய கடந்த கால கிருபை நின்ற பின்னர், அவர்கள் எதற்குமே அழைக்கப்படவில்லை என்பது போல் இருக்கிறது. இதற்கு கீழான அனுக்கிரகத்திற்கு அவர்கள் அழைக்கப்பட்டது போன்று இருக்கிறது. ஆனால், அது அப்படியாக இல்லை. ஏனெனில், அவர்களை ஒதுக்கி வைக்காத அழைப்பு பொதுவான சுவிசேஷ அழைப்பு தான். அது இப்பொழுது இன்னும் விஸ்தாரமாக்கப்பட்டு, அதிக ஆழமுள்ளதாகப்பட்டு ஒவ்வொரு தேசத்திலும் உள்ள கிறிஸ்துக்குள்ளான விசுவாசிகளுக்கு உரியதாயிற்று.

1881ல் அழைப்பு அல்லது அனுக்கிரகம் நிறுத்தப்பட்ட போது, அதைத் தொடர்ந்து அதன்மேல் ஒரு பொதுவான அழைப்பு சுமத்தப்பட்டது என்று கூறலாம். அது முழு உலகத்தையும், ஆயிர வருட ஆசீர்வாதங்களுக்கும் அனுக்கிரகங்களுக்கும் அழைத்தது. அதற்கான நிபந்தனை, விசுவாசமும் மனமுவந்த கீழ்ப்படிதலுமாகும். (ஆனாலும் மரண பரியந்தமுமான ப- அல்ல) ஆனாலும் இது சற்று குறைவான அழைப்பு, நின்று போன அழைப்பிற்கு சற்று குறைவு பட்டதாகும். இது இராஜ்யத்தின் ஆசீர்வாதங்களை அனுபவிக்கும்படியாக மட்டுமே, ஆனால் அபிஷேகம் பெற்ற இராஜ்ய வகுப்பினரின் பங்காளர்களாக இருக்க முடியாது. இந்த மாற்றம் - உயர்ந்த அனுக்கிரகம் நிறுத்தப்பட்டு குறைவான அனுக்கிரகம் ஆரம்பித்தது, தற்காலத்தில் அதிகமாக கவனிக்கப்பட மாட்டாது. இதற்கு காரணம் என்னவெனில், திவ்ய சுபாவத்தில் உடன் சுதந்திரராக, பங்கு உள்ளவர்களாக இருப்பது, இராஜ்யத்தின் பெரிய வெகுமதி போன்றவைகள் பொதுவாக சபையில் இன்றைக்கு காணப்படுவது கிடையாது. வெகுமதி என்று கூறும் போது, கடந்த பல நூற்றாண்டுகளாக, கிறிஸ்தவர்கள் பொதுவாக நினைப்பது என்னவெனில், அவர்களுடைய உயிர்தெழுத-ல் அவர்களுக்குப் பரீபூரணமான சரீரங்கள் கொடுக்கப்படும், வியாதியி-ருந்து, வேதனையி-ருந்து, துக்கத்தி-ருந்து விடுதலை பெறுவார்கள், தேவனுடைய அனுக்கிரகத்தை அனுபவிப்பார்கள், மேலும் நித்திய ஜீவனை அடைவார்கள் என்பதாகும். ஆனால், இவை சவிசேஷ யுகத்தின் பரம அழைப்பின் கீழ் உள்ள, உண்மையான சிலாக்கியங்களுக்கு மிக மிக குறைவாக இருந்தாலும், பொதுவாக ஆயிர வருட யுகத்தின் போது உலகத்தாருக்கு கொடுக்கப்படும் சிலாக்கியங்கள் ஆசீர்வாதங்களை பற்றி ஓர் அளவுக்கு உண்மையான கணிப்பாகும். அநேகர் தேவனுக்கு கீழ்ப்படிந்து அவரோடு ஒருமனப்பட்டு இருப்பார்கள்.

ஆகவே, இப்படியான, அருமையான, உயர்வான, அம்சங்களை சவிசேஷ யுகத்தின் அழைப்பில் தெளிவாகக் காணக்கூடியவர்கள் மாத்திரமே, இந்த அழைப்பை பிரகடனப்படுத்த முடியும் அல்லது விரிவாக சொல்ல முடியும். இவர்களுக்கு மாத்திரமே, தேவனுடைய

வார்த்தையி-ருந்து காட்டப்பட்டுள்ளது என்னவெனில், இந்த அழைப்புக்கு ஒதுக்கப்பட்ட அவகாசம் அக்டோபர் 1881ல் முடிவடைந்தது என்பதாகும். மற்றவர்கள், அப்போஸ்தலர் குறிப்பிடுகிற கிறிஸ்துவக்குள்ளான தேவனுடைய பரம அழைப்பைக் குறிப்பிட்டு, ஆயிரம் வருடத்திற்குரிய, சற்று தாழ்ந்த அழைப்பைக் குறித்து சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே, பொதுவான சவிசேஷ அழைப்பு, உண்மையான ஒன்று முடிந்து விட்டது. அதை ஒருவராலும் நீடிக்க முடியாது. சிலருக்கு அதைச் செய்ய முடியாது, ஏனெனில் அதை அவர்கள் புரிந்து கொள்ளவில்லை; சிலர் அது ஏற்கெனவே முடிந்து விட்டது என்று அறிந்திருக்கிறபடியால் ஒன்றும் செய்ய இயலாது.

பொதுவான “அழைப்பு” முடிந்து விட்டாலும், “கதவு” இன்னமும் மூடப்படவில்லை. அழைப்பு முடிந்த காலமும், கதவு மூடப்படுவதும் தனித்தனியானது, வித்தியாசமானது. பொதுவான “அழைப்பு” முடிந்த பிறகு, சிலர் இராஜ்யத்தில் அவரோடு உடன் சுதந்திரராக இருக்கும்படி வைத்திருக்கிற பெரிய வெகுமதிக்கான ஓட்டத்தில் பங்குபெறுவதற்காக கதவு திறந்து வைக்கப்பட்டு இருக்கிறது. தேவன் “கிறிஸ்துவின் சரீரமான” சபையில் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவினரை ஏற்கெனவே முன் குறித்து வைத்திருக்கிறார். ஆகவே, அதில் ஒன்று, கூடவோ அல்லது குறைவாகவோ இருக்க முடியாது. (இது லேவி. 21:17-23ல் நிழலாக கற்றுக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது) ஆகவே, இந்த எண்ணிக்கைக்கு மேல் அதிகமாக அவரால் அழைக்க முடியாது. 1881ல் இந்த முழு தொகையும் வந்தாயிற்று என்று அவருடைய வசனம் சொல்லுகிறது. ஆனால், பொதுவான அழைப்பை ஏற்றுக் கொண்டு, அவரோடு உடன்படிக்கை செய்து கொண்ட சிலர், தங்களுடைய உடன்படிக்கையை காத்துக் கொள்ள இயலாது இருப்பதால், அந்த பரிசைப் பெறுவதற்கென ஓட தவறி விட்டதால், அவர்கள் ஓட்டத்தில் பிரவேசிக்கும்படி பொதுவான அழைப்பு நிறுத்தப்பட்டு விட்டாலும், கதவு திறந்திருக்கிறது. மேலும், சத்திய ஊழியத்தில் தன்னையே ப-யாக செலுத்தவும், பரீட்சையின் போது இப்படிப்பட்டவர்களின் இடத்திலும், கிறிஸ்துவின் நீதியின் வஸ்திரம் என்கிற க-யாண வஸ்திரத்தை உதறித் தள்ளியவர்கள் இடத்திலும் நிற்கும்படியாக,

கதவு திறந்திருக்கிறது. இப்படியானவர்கள் தற்கால உலகத்தை நேசித்திருக்கிறார்கள், உலகத்தின் கவலைகளினால் மேற்கொள்ளப்படுகிறார்கள், இதனால் அவர்களுடைய உடன்படிக்கையை நிறைவேற்ற இயலாது இருக்கிறார்கள்.

மறுபடியும், கவனத்தில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டியது என்னவெனில், 1881ல் அழைப்பு முற்றுப் பெற்ற போதிலும், அழைப்பை ஏற்று தேவனிடம் அர்ப்பணம் செய்து கொண்ட ஆயிரக்கணக்கான ஊழியக்காரர்களின் சிலாக்கியங்களில் அது தலையிடவில்லை; உள்ளே இருந்த எவரையும் வெளியே போடவும் இல்லை. இனி எவரும் உள்ளே வரமுடியாது என்றும் கிடையாது. அது தேவனுடைய பொதுவான அழைப்பை மட்டுமே நிறுத்தியுள்ளது.

நீ இப்பொழுதுதான் தேவன் தம்மை நேசித்திருக்கிறவர்களுக்கென்று வைத்திருக்கின்ற மகா மேன்மையும், அருமையுமான வாக்குத்தத்தங்களைக் குறித்து ஒரு தெளிவான அறிவைப் பெற்று இருக்கிறாய் என்பதும், இதற்கு முன்பாக வைக்கப்பட்டிருக்கிற பந்தயப் பொருளைக் குறித்து நீ அறிந்திருக்கவில்லை என்பதும், இந்த பந்தயப் பொருளைப் பெறுவதற்கான ஓட்டத்திற்கு அழைக்கப்படவில்லை, ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை என்று அர்த்தப்படாது. உண்மை என்னவெனில் அழைப்பை ஏற்றுக் கொள்கிற எவனும், கடைசியில் கிடைக்கப் பெறும் பந்தயப் பொருளைப் பற்றியோ, அதன் சிறப்பு பற்றியோ அல்லது ஓடுகின்ற பாதை இடுக்கமானதா, கரடு முரடானதா என்பதையோ முற்றிலுமாக ஆரம்பத்திலேயே அறிந்து கொள்ளாமல் இருக்கமாட்டான். வாக்குத்தத்தங்களை தெளிவாக நாம் புரிந்து கொள்ளுவது, நம்மை பெலப்படுத்தும்படியாக, தற்போதுள்ள தடைகளையும், சோதனைகளையும் மேற்கொள்ளும்படியாக உள்ள தேவ பலமாயிருக்கிறது. நாம் உண்மையுள்ளவர்களாக நம்மை நிரூபித்து முன்னேறிச் செல்லும் போது மகா மேன்மையும் அருமையுமான வாக்குத்தத்தங்கள் நமக்கு படிப்படியாக விளங்குகிறது. நாம் ஓடி பந்தயப் பொருளைப் பெறும்படியாக, இதன்மூலம் தைரியத்தையும் பலத்தையும் பெற்றுக் கொள்கிறோம். 2 பேது. 1:4

பந்தயப் பொருளைப் பெறுவதற்குரியவர்கள், அழைக்கப்பட்டவர்களும் தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவர்களும் (ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டவர்கள்) உண்மையுள்ளவர்களும் ஆவார்கள். பொதுவான அழைப்பு நின்று விட்டாலும், உண்மையுள்ளவர்களை சோதிப்பது இன்னமும் நின்றுவிடவில்லை என்பது தெளிவாகிறது. உண்மையுள்ளவர்கள் முத்திரையிடப் படுகிறார்கள். தங்களுடைய சுய தியாகம் என்கிற உடன்படிக்கையை நடைமுறைப் படுத்தாதவர்களிடம் இருந்து பிரிக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். புத்தியுள்ள கன்னிகைகள் புத்தியில்லாத கன்னிகைகளிடம் இருந்து பிரிக்கப்படுகிறார்கள். அவர்கள் செய்யும் தவறு என்னவெனில், அவர்களும் தேடி உலகம் தரும் பரிசுப்பொருட்களான கனம், செல்வம் போன்றவற்றை வெல்ல முடியும், அதே நேரத்தில் மாபெரும் பரிசுப்பொருளான மகிமை கனம், அழியாமை ஆகியவற்றிற்கான ஓட்டத்தையும் உண்மையுடன் ஓட முடியும் என்று நினைக்கிறார்கள். ஆனால் நிலைமையோ இரண்டு ஓட்டங்களையும் ஓட அனுமதிக்காது. “இருமனமுள்ளவன் தன் வழிகளிலெல்லாம் நிலையற்றவனாக இருக்கிறான்.” “தேவனுக்கும் உலகப் பொருளுக்கும் ஊழியம் செய்ய உங்களால் கூடாது.” யாக். 1:8; மத். 6:24

எல்லா உண்மையுள்ள “புத்தியுள்ள கன்னிகைகளும்” நிரூபிக்கப்பட்ட பின்னர், ஆண்டவருடைய சந்தோஷத்திற்குள் பிரவேசித்த பின்னர், அந்த வகுப்பினராவதற்கு உள்ள தருணம் என்கிற கதவு மூடப்படும்; இனிமேல் ஒருவரும் அதற்குள் பிரவேசிக்க இயலாது. எல்லா புத்தியுள்ளவர்களும் பிரவேசித்த பின்னர் முன் குறிக்கப்பட்ட தொகை முற்றுப்பெறும். அதன்பின்னர் ஆண்டவர் எழுந்து கதவை மூடுவார். (லூக். 13:24, 25; மத். 25:10) அப்பொழுது அநேகர் வித்தியாசமாகக் காணத் தொடங்குவார்கள் என்றும் மேலும் ப- செலுத்துவதற்காக அவர்கள் அனுபவித்த சிலாக்கியங்களும், தருணங்களும் இல்லாமல் இருப்பதைக் காண்பார்கள் என்றும் நமது ஆண்டவரே கூறுகிறார். அவர்கள் பிரவேசிக்க முயற்சிக்கும் போது ஆண்டவர்கூறுவார்: நான் உன்னை என் மணவாட்டியாக அறியேன், அவள் முழுமையடைந்தாள்,

எனக்கு மணவாட்டி ஒன்றுதான் உண்டு. ஆனாலும் தேவனுக்கு ஸ்தோத்திரம், மற்ற வேத பகுதிகள் காட்டுவது என்னவெனில், புத்தியில்லாத கன்னிகைகள் இப்படியாக பரம அழைப்ப-ருந்து நிராகரிக்கப்பட்டு விட்டாலும், அவர்கள் பரீட்சிக்கப்பட்ட போது அவர்களுடைய நடக்கை அவர்கள் அபாத்திரர் என்று காட்டினாலும், அவர்களுக்கு அனுக்கிரகம் உண்டு, தேவனுடைய வீட்டில் ஒரு சிறு நபராக காணப்படுவார்கள்.

ஆகவே, வாசல் அடைபடு முன்னர், உண்மையுள்ளவர்களின் எண்ணிக்கை பூர்த்தியாகும் முன்னர், நம்மில் ஒவ்வொருவரும் தன்னுடைய அழைப்பையும் தெரிந்து கொள்ளுதலையும் உறுதிப்படுத்திக் கொள்ளுவோமாக. இதைச் செய்யும்படியாக, தேவன் இந்த விலையேறப்பெற்ற வாக்குத்தத்தங்கள் விளக்கமாக கூறும் உவமைகள் ஊடாக, நம்மில் தம்முடைய சித்தத்தை நிறைவேற்றவும், தமக்குப் பிரியமானதைச் செய்யவும் அனுமதிப்போமாக.

ஆனாலும், சிலர் இன்னமும் சொல்லக்கூடும், 1881ல் பொதுவான அழைப்பு நிறுத்தப்படுவதற்கு முன் நான் அழைக்கப்படவில்லை. ஏனென்றால், நான் தேவனின் ஆழமான வாக்குத்தத்தங்களைப் பற்றி முற்றிலும் அறியாதவனாக இருந்ததோடு, நான் தேவனுக்கு முற்றிலும் அந்நியனாக இருந்தேன். அவருக்கு நான் சத்துருவாகக் கூட இருந்தேன், அவருடைய ஊழியத்தைச் செய்யும்படியாக நான் செய்து கொண்ட உடன்படிக்கைக்கும் தூரமாக இருந்தேன், இப்படிப்பட்ட வாஞ்சை கூட அற்றவனாக இருந்தேன். நான் தேவனை அறிந்ததே சமீபத்தில் தான். சமீபத்தில் தான் நான் அவரில் கற்றுக் கொள்ளும்படி கிறிஸ்துவின் நுகத்தை என்மேல் ஏற்றுக் கொண்டேன். இப்பொழுது தான் கிறிஸ்துவோடு பாடுகளை அனுபவிப்பது என்றால் அவருடைய சேவையில் தன்னைத்தான் வெறுக்க வேண்டும் என்பதையும், இப்படியாக அவரோடு பாடு அனுபவிப்பவர்கள், படிப்படியாக அவரோடு ஆயிரம் வருட அரசாட்சியின் மகிமையின் வேலையில் உடன் சுதந்திரராக ஆக்கப்படுவார்கள் என்பதையும் அறிந்து கொண்டேன். இப்பொழுது இந்த மகிமைகளைப் பார்த்த பின்னர்,

இந்த விலையேறப்பெற்ற விஷயங்களைப் புரிந்து கொண்ட பின்னர், பந்தயப் பொருளுக்கான இந்த ஓட்டத்தில் நான் ஓட வேண்டும் என்று தீர்மானித்த பின்னர், ஏற்கெனவே அங்கீகரிக்கப்பட்ட இலக்கத்தினர் சேர்ந்து விட்டார்கள் என்பதற்காக நான் ஓட முடியாது என்று முடிவு செய்ய வேண்டுமா? திவ்ய ஒழுங்கு முறை மாற்றப்பட வேண்டும் என்று நான் கேட்க மாட்டேன். இல்லையென்றாலும், திவ்ய ஞானத்தினால் தீர்மானிக்கப்பட்ட இலக்கத்திற்கு மேலாக ஒன்று கூட்டப்பட வேண்டும் என்றும் கேட்கமாட்டேன். ஆனால், என்னுடைய துரதிர்ஷ்டத்தை அதிகமாக உணருவேன்.

இப்படிப்பட்டவர்களுக்கு நாங்கள் பதில் சொல்லுவதாவது : தொடர்ந்து ஓடுங்கள். உங்களுடைய விஷயம் நீங்கள் சொல்லுவது போன்று அவ்வளவு இருண்டதல்ல. “வாசல்” இன்னமும் அடைபடவில்லை. அழைப்பை ஏற்றுக்கொண்ட அனைவரும், தங்களுடைய உடன்படிக்கைக்கு உண்மையுள்ளவர்கள் என்று கதவு அடைபடும் போது நிரூபித்திருக்க வேண்டும், என்றாலும் அநேகர் இல்லை, போதுமான அளவு தான் இருப்பார்கள் என்பதை நினைவில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். மேலும், நீங்கள் கூறுகிறபடியும் வேதம் கூறுகிறபடியும் அழைப்பை ஏற்றுக் கொள்ளுபவர்கள் அநேகராயிருந்தாலும், சிலர் மாத்திரம் தெரிந்து கொள்ளப்படுவார்கள் என்பதை நினைவில் கொள்ள வேண்டும். ஏனெனில் பரீட்சிக்கப்படும் போது சிலர் தான் தங்களுடைய உடன்படிக்கைக்கு உண்மையுள்ளவர்கள் என நிரூபிப்பார்கள். அழைக்கப்பட்டவர்களில் சிலர் ஒருவர் பின் ஒருவராக உண்மையற்றவர்களாக காணப்படும் போது, அவர்களுக்குள்ள தருணங்கள், அவர்கள் ஊழியத்தின் இடங்கள், அவர்களுடைய கிரீடங்கள் என்னும் வெகுமதி மற்றவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது. இந்த ஊழியத்தின் இடங்களில் ஒன்று, வெகுமதியின் கிரீடங்களில் ஒன்று உனக்குக் கொடுக்கப்படலாம். உன்னுடைய நாமம் ஜீவ புல்தகத்தில், தற்கா-கமான ஒரு இடத்தில், கிறிஸ்துவின் மணவாட்டியென எழுதப்படலாம். ஏற்கெனவே இருந்தவர் தகுதியற்றவர் என்று காணப்பட்டு, அவரது நாமம்

கிறுக்கிப் போடப்பட்ட இடத்தில் எழுதப்படலாம். வெளி 3:5; எபி. 12:23

இந்த விலையேற்பெற்ற வாக்குத்தத்தங்களை உணரக்கூடியவர்கள், திராட்சைத் தோட்டத்தில் வேலை செய்ய வேண்டும் என்று வாஞ்சிப்பவர்கள், ஆவியினால் ஜெனிப்பிக்கப்பட்டவர்கள் என்று கூறப்படலாம். (தொகுதி 1. பக். 319 ஐ பார்க்கவும்) ஏனெனில், தங்களை அர்ப்பணித்து ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டவர்களுக்கு மாத்திரமே கொடுக்கப்படும் தேவனுடைய ஆழமான காரியங்களை, மனிதனுடைய மனம், நீதிமானாக ஆக்கப்பட்டு இருந்தாலும் கூட கிரகித்துக்கொள்ள இயலாமல் இருக்கிறது. (1 கொரி. 2:6-16) ஒரு போதும் செயல்படுத்த முடியாத நம்பிக்கைகளை இருதயத்தில் ஆண்டவரால் கொடுக்க முடியாது. ஏனெனில், அவர் அவ்வளவு அதிக அன்புள்ளவராக இருக்கிறார். தேவனுடைய சத்திய வார்த்தையின் மூலம் ஆவியினால் ஜெனிப்பிக்கப்படுவது என்பது இறுதியாக ஆவிக்குரிய நிலையில் பிறப்பதாகும். இப்படிப் பிறந்தவன் தன்னைத்தானே அபாத்திரனாக அல்லது உண்மையற்றவனாக ஆக்காதவரை இது சாத்தியமாகும். “ஆகையால், மிகுந்த பலனுக்கேதுவான உங்கள் தைரியத்தை விட்டு விடாதிருங்கள்.” (எபி. 10:35)

பதினோராம் மணி வேளை
மத். 20:1-16

இந்த உவமை இந்த வேளைக்கு ஒரு பாடத்தைக் கற்றுக் கொடுக்கும்படி கொடுக்கப்பட்டது போல் தோன்றுகிறது. வேலையாட்கள், வைராக்கியம் நிறைந்த தேவனுக்கென்று அர்ப்பணம் செய்து கொண்ட தேவ பிள்ளைகள், சவிசேஷ யுகம் முழுவதும் உவமையின் நாளில் தங்களுடைய நேரத்தையும் சக்தியையும் சுயத்திற்காகவும் உலகத்திற்காகவும் செலவிடாமல் ஆண்டவருக்கு ஊழியம் செய்வதில் செலவிடுகிறார்கள். ஆகவே, உண்மையுள்ளவர்கள் தான் வேலையாட்கள் என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளார்கள். இவர்கள் எல்லாருக்கும் ஒரே வெகுமதிதான், பணம் என்று உவமையில் குறிப்பிடப்பட்டிருப்பது இராஜ்யத்தின் கனம் ஆகும்.

இந்த அழைப்பின் பொதுவான தன்மை, வேலையாட்கள் தேவைப்படுவது நான்கு அழைப்பின் மூலம் காட்டப்பட்டுள்ளது. அதிகாலை வேளை, 9 மணி, மத்தியானம் மற்றும் சாயங்காலம் 3 மணி. ஆனாலும், சம்பளம் எவ்வளவு என்பது ஆரம்பத்தில் தான் சொல்லப்பட்டது. வீட்டு எஜமான் அவர்களுக்கு ஒரு பணம் கொடுப்பேன் என்று அப்பொழுது சொல்-யிருந்தான். ஆகவே, இராஜ்யத்தின் வாக்குத்தத்தம் ஆதி சபையினால் தெளிவாக விளங்கிக் கொள்ளப்பட்டது. அதன்பிறகு இது தெளிவாக சொல்லப்படவில்லை, விளங்கிக் கொள்ளப்படவில்லை. கிறிஸ்துவின் சபையில் உள்ள ஜீவனுள்ள அங்கத்தினர்கள், அவருடைய திராட்சைத் தோட்டத்தில் சவிசேஷ யுகத்தின் போது, எந்த வேளையில் வேலை செய்வராக இருந்தாலும் எல்லாரும் வேலையாட்களுக்கு அடையாளமாக இருக்கிறார்கள். இந்த உவமை விசேஷமாக காட்டுகிறது என்னவெனில், ஒரு நாளின் ஆண்டவரின் வேலை முடியும் தறுவாயில் இருக்கும் போது, பிரவேசிக்கும் ஒரு வகுப்பினரை பற்றி “பதினோராம் மணி வேளையில்” (கடைசி மணி நேரம்) பிரவேசிப்பவர்களைப் பற்றி கூறுகிறது. அவர்கள் ஆண்டவருக்காக ஊழியம் செய்ய வாஞ்சையுள்ளவர்கள் போல் காட்டப்பட்டுள்ளது. ஆனால், அவர்கள் வெகு தாமதமாகிவிட்டார்கள், பொதுவான அழைப்பு முடிந்து விட்டது. அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள்: “ஒருவரும் எங்களுக்கு வேலையிடவில்லை,” அழைப்பு விடுவிக்கப்பட்ட போது அதை ஏற்று வேலை செய்ய அதிக தாமதமாகிவிட்டது.

ஆண்டவர் அவருக்கு ஊழியம் செய்ய, அதில் பாடுபட உள்ள தருணம் என்கிற கதவு இன்னமும் அடைபடவில்லை என்று சுட்டிக் காட்டுகிறார். அது மூடப்படுகிற வேளை “ஒருவரும் கிரியை செய்ய முடியாத இராக்காலம் வருகிறது” என்பதினால் சுட்டிக் காட்டப்படும். ஆனால், வெகுமதியைப் பற்றி அவர் ஒன்றும் கூறவில்லை. ஆனாலும், பொதுவான அழைப்பின் கீழ் மற்றவர்களை வேலைக்கு அமர்த்துவதைக் குறித்து “நியாயமானபடி கூ- பெற்றுக் கொள்வீர்கள்” என்றார். (கிரேக்க பூர்வ பிரதிகளாகிய சினயாட்டிக், வாடிகன் ஆகியவைகளில் மத். 20:7ல் உள்ள “நியாயமானபடி கூ- பெற்றுக்

கொள்வீர்கள்” என்ற பகுதி நீக்கப்பட்டுள்ளது) - முதலாவது ஒத்துக் கொள்ளப்பட்ட சம்பளத்தின் ஒரு பகுதி.

ஆகவே, சுவிசேஷ யுகத்தின் போது, சபையில் உள்ள அவருடைய வேலைக்காரர்கள் மூலம் தொடர்ந்து எல்லா விசுவாசிகளும் அவருக்கு ஊழியம் செய்ய வேண்டும் என்று அழைத்திருக்கிறார். அதற்கான முழு வெகுமதியானது இராஜ்யத்தின் மகிமை, திவ்ய சுபாவம் என்று தெளிவாகக் கூறப்பட்டது. ஆரம்ப காலத்தில் நன்கு விளங்கிக் கொள்ளப்பட்டது. ஆனாலும் யுகம் முழுவதும் திரும்பத் திரும்ப சொல்லப்பட்டாலும், சத்தியத்தை விட்டு மாபெரும் விழுந்து போகுதல் ஏற்பட்டதால், தெளிவாக விளங்கிக் கொள்ளப்படவில்லை. ஆனால் இப்பொழுது சுவிசேஷ நாளின் ஊழியத்தின் இறுதிக்கு, அதாவது பதினோராவது மணி வேளைக்கு வந்து இருக்கிறோம். இந்த நாளுக்கென வேலையாட்களைக் கூப்பிடும் நேரம் கடந்து சென்று விட்டது. இருந்தாலும் சிலர், “ஒருவரும் எங்களுக்கு வேலையிடவில்லை என்கிறார்கள்.” அழைப்பு முடிந்து விட்டது. வேலை இல்லை, வேலை கிடைத்தாலும் கூ- இல்லை. அழைப்பு வந்துவிட்டது, நாளின் வேலை கிட்டத்தட்ட முடிந்து விட்டது. நம்மையன்றி போதுமான வேலையாட்கள் உண்டு. ஆனால், நம்மிடம் ஆண்டவரும் கூறுவார்: “என் திராட்சைத் தோட்டத்திற்கு போங்கள்.” நாம் ஒன்றும் வாக்குத்தர முடியாது. பொதுவான அழைப்பு முடிந்து விட்டது. “ஒருவரும் கிரியை செய்யக்கூடாத இராக்காலம் வருகிறது.” ஆனால் உள்ளே பிரவேசியுங்கள். உங்களுடைய அன்பையும் வைராக்கியத்தையும் காட்டுங்கள். வெகுமதி கொடுப்பதை எனது தயாளத்திற்கு விட்டு விடுங்கள்.

ஆனால், நாம் இதை மட்டும் தான் கூற முடியும்: நமக்கு உள்ள ஒரே நம்பிக்கை என்னவெனில், எந்த மனிதனாலும் சரி, ஆண்டவருக்கென எப்பொழுது வேலை செய்தாலும், அவன் கேட்பதற்கும், எதிர் பார்க்கிறதற்கும் அதிகமாக, அபரிமிதமாக பெற்றுக் கொள்ளுவான் என்பதில் சந்தேகமில்லை. அப்படியானால், சில இடங்கள், சிலர் உண்மையுடன் வேலை செய்யாததால் கா-யாக இருக்கும். இவர்களுக்கென வைக்கப்பட்டிருந்த பரிசுப் பொருளான

கிரீடங்கள் மற்றவர்களுக்கு வழங்குவதற்காக எடுத்து வைக்கப்படும். ஏனெனில், இப்படியானவர்கள் தங்களுடைய உண்மையினிமித்தம், தங்களையே ப-யாக செலுத்தியதினிமித்தம் ஊழியத்திற்கு தகுதி உள்ளவர்கள், பந்தயப் பொருளுக்கு தகுதியுள்ளவர்கள் என்று நிரூபித்து காட்டுகிறார்கள்.

அப்படியென்றால் யாராவது சம்பத்தில் தான் ஆண்டவரை அறியவும் நேசிக்கவும் தொடங்கியிருப்பார்களெனில், அவருக்கும் அவருடைய சத்தியத்திற்கும் ஊழியம் செய்ய வேண்டும் என்கிற விருப்பம் உடையவர்களாக இருப்பின் 1881ல் பொது அழைப்பு முடிந்து விட்டது என்பதற்காக அதைரியப்பட வேண்டியதில்லை. உங்களுக்கு முன்பாக, தியாகத்திற்கும் ஊழியத்திற்கும் தருணம் என்கிற கதவு திறந்து இருக்குமென்றால், உள்ளே பிரவேசியுங்கள். ஆனால் துரிதமாக பிரவேசியுங்கள். ஏனெனில் இருள் என்கிற இரவு சத்தியத்தை எதிர்ப்பது என்பவை சீக்கிரத்திலே நம்மேல் வருகிறபடியால் ஊழியம் செய்ய முடியாதபடி தடை உண்டு பண்ணும் “விடியற்காலம் வருகிறது, இராக்காலமும் வருகிறது.” “ஒருவனும் கிரியை செய்யக்கூடாத இராக்காலம் வருகிறது.” (ஏசா. 21:12; யோவா. 9:4) அது உண்மையாக இருக்கும் பட்சத்தில், “கதவு மூடப்பட்டு விட்டது” என்றும், எல்லா புத்தியுள்ள கன்னிகைகளும் உள்ளே பிரவேசித்து இருக்கிறார்கள் என்றும், எல்லோரும் நிரூபிக்கப்பட்டு விட்டார்கள் என்றும், எல்லா கா-யிடங்களும் திருப்தியாக நிரப்பப்பட்டு விட்டன என்றும் அறிந்து கொள்ளலாம். தேவனுடைய அனைத்து விசேஷித்த ஊழியக்காரர்களும், அந்த வேளையில் நெற்றியில் முத்திரையிடப்பட்டு விட்டார்கள். (தேவனுடைய திட்டத்தைப் பற்றிய அறிவு அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது) நான்கு காற்றுகளும் விடப்படும். (வெளி. 7:1-3) அது உபத்திரவமாகிய ஒரு பெரும் சுழற்காற்றை உண்டு பண்ணும். அப்பொழுது மீதமுள்ள ஏ-யா வகுப்பினர் “மறுரூபமாக்கப்பட்டு,” இராஜ்யத்தின் மகிமைக்கு உயர்த்தப்படுவார்கள்.

ஆண்டவருக்கு ஊழியம் செய்வதே முதன்மையானது, முக்கியமானது என்று உடன்படிக்கை செய்த பின்னர், உலகம் கொடுக்கின்ற நிலையற்ற சந்தோஷத்திற்காக, பரிசுப்

பொருட்களுக்காக, தங்களுடைய நேரத்தை, தங்கள் எண்ணங்களை செலவிடும்படியாக முயற்சிக்கிறவர்களுக்கு இது எவ்வளவு ஒரு பெரிய பாடமாக உள்ளது. ஆண்டவர் கூறுகிறதாவது: “நீ மரண பரியந்தம் உண்மையாயிரு, நான் உனக்கு ஜீவ கிரீடத்தைத் தருவேன்.” “ஜெயம் கொள்ளுகிறவன் எவனோ (உலகத்தின் ஆவி தனக்குள் இல்லாதபடி அதை மேற்கொள்ளுகிறவன்) அவனுக்கு வெண் வஸ்திரம் தரிப்பிக்கப்படும்; ஜீவ புஸ்தகத்தி-ருந்து அவனுடைய நாமத்தை நான் கிறுக்கிப் போடாமல், என் பிதா முன்பாகவும், அவருடைய தூதர் முன்பாகவும் அவன் நாமத்தை அறிக்கையிடுவேன்.” “ஒருவனும் உன் கிரீடத்தை எடுத்துக் கொள்ளாதபடிக்கு உனக்குள்ளதைப் பற்றிக் கொண்டிரு.” வெளி. 2:10; 3:5, 11

புறப்பட்டு போகக்கடவோம்

-எபிரேயர் 13:13 -

“பயபத்தியுடன் துரிதமாக செல்லும் மனிதர்களைப் போல, அமைதியை தரித்துக் கொண்ட உபயோகமற்ற நடைப்பிரயாணியாக, உலகத்தின் விசாலமான வாயிலுக்கு அப்பால் செல்லுகிறோம், உலகத்திற்கு எங்கள் முதுகை காட்டி; இடுக்கமான பாதை வழியாக செல்லுகிறோம், அது ஜீவனுக்கும், சந்தோஷத்திற்கும், தேவனுக்கும் நேராக வழி நடத்துகிறது.

“எங்களால் தரித்து நிற்க இயலாது, இருக்கவும் மாட்டோம்; வழி நெடுகிலும் உள்ள பொறிகளை நினைத்து அஞ்சுகிறோம்; பாரமானவற்றையும், பாவத்தையும் அப்பால் விட்டெறிகிறோம், வெற்றி சிறக்க வேண்டும் என்று உறுதி கொள்ளுகிறோம்; ஆபத்தைப் பற்றி அறிந்திருக்கிறோம், ஆனாலும் எங்கள் கண்கள் பந்தயப் பொருளின் சிறப்பின் மேல் இருக்கிறது.

“இப்பொழுது சோம்பேறித்தனம், வீணான தூக்கம் கிடையாது, கிறிஸ்தவ உழைப்பில் இருந்து எங்கள் அங்கங்களைக் காத்துக் கொள்ள; தவிர்க்க முடியாத யுத்தத்தில் இருந்து பின்வாங்கப் போவதில்லை; விட்டுக் கொடுக்கும், அல்லது ஓடிவிடும் எண்ணமே கிடையாது; தற்போதுள்ள நன்மைகளைக் குறித்தோ, சௌகரியத்தின் மேல்

நோக்கம் கிடையாது;

எந்த மனிதனையோ, சுயத்தையோ திருப்தி படுத்த முயற்சிக்கவில்லை.

“நன்மதிப்பு போய்விட்டதே என்று துக்கமில்லை;

எங்களுடைய பெயர்கள் கேவலப்படுத்தப்படுவதைக் குறித்து

பயமும் இல்லை;

உலகத்தாரின் பயங்கரமான இகழ்ச்சியைக் குறித்து அச்சமும்

இல்லை;

திரும்ப வேண்டும் என்கிற எண்ணத்தின் மேல் விருப்பமும்

கிடையாது.

வெறுப்புக் காட்டியவர்கள் மேல் வெறுப்புணர்ச்சியும் இல்லை,

பகையும் இல்லை ஆனால் அன்பு மாத்திரம் அனலூட்டப்படுகிறது.

“பின்விட்டு வந்த சிரிப்பின் மேல் ஏக்கமும் இல்லை ;

காற்றில் வீசி எறியப்பட்ட சௌகரியங்கள் மேலும் இல்லை ;

சோதோமின் திறந்த வெளியை திரும்பிப் பார்ப்பது இல்லை ;

பாபே-ன் குரலுக்கு இன்னும் செவி சாய்ப்பதும் இல்லை ;

எகிப்தின் பாட்டிற்கோ அல்லது சிரிப்பிற்கோ கண்ணீர்

விடுவதுமில்லை ;

பாய்ந்தோடும் நைல் நதியின் மேல் தாகமும் இல்லை.

“களைப்பு அதிகமாக நெருக்கினாலும்

இன்னும் கொஞ்சம் தான், நாங்கள் இளைப்பாறுவோம்.

துடிக்கும் இந்த இதயமும், பற்றியெறியும் மூளையும்

சீக்கிரத்திலே அமைதியாகி விடும், குளிர்ந்து விடும்;

இரவு சென்று விட்டது. பகல் தீவிரித்திருக்கிறது-

மேகங்கள் அற்ற காலை வருகிறது.

“இன்னும் கொஞ்சம் தான் நாங்கள் வருகிறோம்

எங்களுடைய வெகுமதிக்காக, கிரீடத்திற்காக, வீட்டிற்காக!

இன்னொரு வருடம், கூடவோ, குறைவாகவோ,

நாங்கள் வனாந்தரத்தைக் கடந்து விட்டோம்;

உழைப்பை முடித்து விட்டோம், இளைப்பாறுதல் தொடங்கிவிட்டது,

யுத்தம் செய்தாயிற்று, வெற்றி பெற்றாயிற்று!”

- H. Bonar

